

3^η ΗΜΕΡΑ

05 Δεκεμβρίου 2018

Ξενοδοχείο “DIVANI CARAVEL”

• **ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ – ΠΡΩΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ**

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ (Δ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ): Να ξεκινήσουμε την τρίτη μέρα του Τακτικού μας Συνεδρίου, αν και το πρόγραμμα έχει πάει μια ώρα πίσω, ας ελπίσουμε να το καλύψουμε στην πορεία, γιατί έχουμε ένα πραγματικά σοβαρό θέμα που αφορά τη Συνταγματική Αναθεώρηση και το ψήφισμα.

Θα ξεκινήσουμε λοιπόν με την πρώτη Ενότητα, που είναι η έγκριση Ισολογισμού – Απολογισμού της ΚΕΔΕ, οικονομικού έτους 2017, από τον Πρόεδρο της Επιτροπής... του Εποπτικού Συμβουλίου, τον κύριο Τζανακούλη. Αλλά θα μιλήσει όχι ο κύριος Τζανακούλης, ο κύριος Κουπτσίδης. Έτσι δεν είναι; Και καλή επιτυχία στο Δήμο Γρεβενών.

Δ. ΚΟΥΠΤΣΙΔΗΣ: Ευχαριστούμε.

Καλημέρα καταρχήν.

Ο απολογισμός – ισολογισμός της Κεντρικής Ένωσης Δήμων Ελλάδος του οικονομικού έτους 2017.

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, με βάση το Προεδρικό Διάταγμα 75/2011 και τον Κανονισμό Λειτουργίας του Εποπτικού Συμβουλίου, το Εποπτικό Συμβούλιο επεξεργάζεται και εγκρίνει την έκθεση απολογισμού – ισολογισμού του προηγούμενου οικονομικού έτους.

Στη συνέχεια την καταθέτει στο Διοικητικό Συμβούλιο της Κεντρικής Ένωσης Δήμων Ελλάδος προς έγκριση, και τέλος την παρουσιάζει, αυτό που κάνουμε σήμερα, στο ετήσιο Τακτικό Συνέδριο.

Είμαστε λοιπόν σε θέση σήμερα να παρουσιάσουμε αυτό τον απολογισμό – ισολογισμό του 2017.

Όπως γνωρίζετε, η Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδος είναι Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου, εποπτευόμενο από τον Υπουργό Εσωτερικών, ενταγμένη στους φορείς γενικής κυβέρνησης. Συνεπώς απορρέουν ορισμένες υποχρεώσεις τις οποίες θα πρέπει να ακολουθήσει.

Μία από αυτές είναι η τήρηση του Μητρώου Δεσμεύσεων, υποχρέωση στην οποία υπάγονται όλοι οι φορείς της γενικής κυβέρνησης, ανεξαρτήτου σύστασης και ιδιότητας.

Στα πλαίσια αυτά, η Υπηρεσία της Κεντρικής Ένωσης Δήμων Ελλάδος προέβη σε αλλαγή λογισμικού στο τρέχον έτος του 2018, το οποίο απευθύνεται κυρίως σε Νομικά Πρόσωπα και οντότητες οι οποίες είναι υπόχρεες να τηρούν συγκεκριμένες δημοσιολογιστικές διαδικασίες.

Έτσι ενεργοποιήθηκε το εμπορικό κομμάτι της εφαρμογής της οικονομικής διαχείρισης ή αλλιώς δημοσιολογιστικό, για την εξυπηρέτηση του σκοπού αυτού και για την εναρμόνιση του φορέα στις απαιτήσεις της γενικής κυβέρνησης.

Όσον αφορά το 2017, τα έσοδα της Κεντρικής Ένωσης Δήμων Ελλάδος ήταν 4.057.000 και κυρίως ήταν από τις εισφορές μέσω των ΚΑΠ των Δήμων και Κοινοτήτων τα τέσσερα εκατομμύρια.

Σε σύγκριση με το 2016 ήταν 2 εκατομμύρια επιπλέον, γιατί το 2016 υπήρχε μια υστέρηση.

Όσον αφορά τα έξοδα. Στις 31/12/2017 τα έξοδα ήταν αυξημένα σε σχέση με το 2016 περίπου 20,30%.

Στα παραπάνω κονδύλια του πίνακα που υπάρχει, φαίνεται μια αύξηση στις αμοιβές και στα έξοδα τρίτων κατά 62,23%, και αφορά κυρίως την αύξηση επιχορήγησης προς τις εταιρείες μελετών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, κατά περίπου 900.000 €.

Οι αμοιβές και τα έξοδα προσωπικού ανήλθαν στο ποσό του 1.271.000 και κάλυψαν το 18 περίπου τα εκατό του συνόλου των εξόδων.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΔΗΜΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

Οι αμοιβές και τα έξοδα τρίτων ανήλθαν στο ποσό των 2.909.000 € και κάλυψαν το 41,26 περίπου το εκατό του συνόλου.

Οι παροχές τρίτων ανήλθαν στο ποσό των 286.000 και κάλυψαν περίπου το 4% του συνόλου των εξόδων.

Και τα διάφορα έξοδα ανήλθαν στο ποσό των 2.545.000 € και κάλυψαν το 36,09%.

Το ταμειακό υπόλοιπο, το αποθεματικό, στις 31/12/2017, ήταν 20.092.000 €.

Επίσης, επειδή όλοι οι λογαριασμοί που έχει η ΚΕΔΕ είναι στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και στην Εθνική Τράπεζα ένας μικρός, είναι έντοκοι και σε αυτό το διάστημα λογίστηκαν 346.000 περίπου ευρώ τόκοι.

Στις υποχρεώσεις, οι εμπορικές υποχρεώσεις που υπήρχαν, στις 31/12/2017, που πληρώθηκαν, ήταν 1.303.000, και μέσα σε αυτές υπήρχαν και υποχρεώσεις παρελθόντων ετών στις εταιρείες Προφίλ ΑΒΕΕ και Singular Logistic, και αφορούν παλιές υποχρεώσεις. Ήταν ποσά των 133.000 και 414.000.

Τέλος, να αναφέρω ότι υπάρχει ανάλυση όλων αυτών, έχουν εγκρίνει όλα τα αποφαινόμενα όργανα και είναι όλα αποφάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων, σύννομες και με τις διαδικασίες που προβλέπονται.

Να πω ότι υπάρχει μια εκκρεμότητα, μια απαίτηση της Κεντρικής Ένωσης Δήμων, προς το Υπουργείο Εσωτερικών, μια απαίτηση από το 2009, η οποία ανέρχεται στο ποσό του 1.927.000 € και αφορά το Πρόγραμμα της Κοινωνίας της Πληροφορίας. Η ΚΕΔΕ έχει καταθέσει αγωγή για την απαίτηση αυτής κατά του Ελληνικού Δημοσίου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Καταρχήν εγκρίνουμε τον ισολογισμό, ομόφωνα.

Να πούμε ότι...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ωραία, με ένα παρών.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ωραία, ευχαριστούμε πάρα πολύ. Για τα πρακτικά, θα περαστούν.

Να πούμε ότι πραγματικά το Εποπτικό Συμβούλιο κάνει μια σοβαρή προσπάθεια στο κομμάτι του ελέγχου και τους ευχαριστούμε ως μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και ως Αυτοδιοίκηση, γιατί πραγματικά είναι μια διαδικασία επίμονη, τιμολόγιο-τιμολόγιο, δαπάνη-δαπάνη, να μπορείς να ελέγξεις, να αντιπαραβάλεις και να φέρνεις μια εισήγηση η οποία ουσιαστικά έχει βγει μετά από μια σημαντική προσπάθεια και των στελεχών της Υπηρεσίας της ΚΕΔΕ, της Διεύθυνσης Οικονομικών, αλλά και των αιρετών που συμμετέχουν στο Εποπτικό Συμβούλιο υπό τον κύριο Τζανακούλη.

Σας ευχαριστούμε.

Θα πείτε, κύριε Πρόεδρε, δύο κουβέντες;

Κ. ΤΖΑΝΑΚΟΥΛΗΣ: Ναι.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ακούσατε από τον Αντιπρόεδρο του Εποπτικού Συμβουλίου την έκθεση που έχουμε συντάξει, με τη συνεργασία των υπαλλήλων της ΚΕΔΕ, και τους οποίους ευχαριστώ. Τον Προϊστάμενο, όλα τα παιδιά που δουλεύουν και μας βοηθάνε.

Και πρέπει να ενημερώσω το Σώμα ότι το Εποπτικό Συμβούλιο συνέρχεται ανά τακτά χρονικά διαστήματα, όποτε χρειάζεται, και όπως ξέρετε, βάσει του νόμου, ελέγχει τη νομιμότητα των δαπανών, των δαπανών που κάνει η ΚΕΔΕ, και βέβαια για να το γνωρίζετε, όπως λέμε και ξέρουμε και από τους Δήμους, διατάκτες είναι οι του Διοικητικού Συμβουλίου. Το Διοικητικό Συμβούλιο είναι οι διατάκτες, οι οποίοι παίρνουν τις αποφάσεις για τις διάφορες δαπάνες που γίνονται, για τις ενέργειες που κάνει η ΚΕΔΕ, και εμείς ελέγχουμε εκ των υστέρων τη

νομιμότητα, δηλαδή αν υπάρχουν όλα εκείνα τα δικαιολογητικά προκειμένου να εγκρίνει το Εποπτικό Συμβούλιο τη δαπάνη.

Βέβαια, όπως ξέρετε, ελέγχεται και από το Σώμα των Ορκωτών Λογιστών, και εκπρόσωποι είναι σήμερα εδώ. Έχουμε μοιράσει και την έκθεσή τους, και όποιος δεν την έχει μπορεί να την πάρει. Ακόμα και τώρα αν χρειαστεί κάποιος να ρωτήσει, είτε τον Προϊστάμενο της Υπηρεσίας, είτε την εκπρόσωπο του Σώματος Ορκωτών Λογιστών που έκανε τον έλεγχο, για να δώσει την οποιαδήποτε διευκρίνιση.

Σας πληροφορώ λοιπόν ότι τυχόν παρατηρήσεις που εμείς κάνουμε κατά τη διάρκεια των Συμβουλίων, τις μεταφέρουμε στον Γενικό Διευθυντή, αλλά και στο Προεδρείο του Διοικητικού Συμβουλίου, προκειμένου να υπάρχει μια χρηστή διοίκηση, όπως υπάρχει και όλα αυτά τα χρόνια δεν έχουμε διαπιστώσει κάτι, γιατί εμείς είμαστε υπεύθυνοι ουσιαστικά και για το Διοικητικό Συμβούλιο, να το προφυλάξουμε στο μέτρο του δυνατού, αλλά και τους εκπροσώπους των Δήμων που είναι στη Γενική Συνέλευση, και γενικότερα όλους τους Δήμους.

Εγώ και πάλι θέλω να ευχαριστήσω για τη συνεργασία που έχουμε με τους υπηρεσιακούς παράγοντες και τη συνεργασία με τον Γενικό Διευθυντή της ΚΕΔΕ, αλλά και το Διοικητικό Συμβούλιο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε τον κύριο Τζανακούλη, γιατί πραγματικά προσπάθησε να συντονίσει όλο αυτό το πρόγραμμα και δεν είναι πάρα πολύ εύκολο πολλές φορές.

Κ. ΤΖΑΝΑΚΟΥΛΗΣ: Δεν ακούστηκε, και θα ήθελα αν γίνεται να πάρουμε κάποια απόφαση και στη συνέχεια να μπει και στο ψήφισμα. Πρέπει να σας γνωρίσω ότι δυστυχώς η κεντρική εξουσία δεν αποδίδει όλα αυτά που πρέπει να αποδώσει στις ΠΕΔ και στην ΚΕΔΕ. Και από την ανάλυση που έχουν κάνει υπηρεσιακοί παράγοντες, φαίνεται ότι το ποσό που οφείλει η κεντρική εξουσία στην ΚΕΔΕ, για αυτή συζητάμε τώρα, αγγίζει τα 50 εκατομμύρια

ευρώ. Μιλάμε για ένα κολοσσιαίο ποσό. Είναι αυτά που δημιουργούνται κάθε φορά. Εγώ έχω είκοσι χρόνια που ασχολούμαι με τον Α' Βαθμό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και είμαι συνέχεια στα όργανα της ΚΕΔΕ. Το μέγα βάσανο είναι τα λεγόμενα παρακρατηθέντα. Παρακρατηθέντα επί παρακρατηθέντων, και για τους Δήμους, και για τις ΠΕΔ, και για την ΚΕΔΕ. Εδώ συζητάμε για την ΚΕΔΕ και ξανά λέω ότι πρέπει να το δούμε αυτό, κύριε Αντιπρόεδρε, πώς θα το αντιμετωπίσουμε. Είναι 50 εκατομμύρια, είναι μεγάλο το ποσό.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Να συμπληρώσουμε αυτή την τοποθέτηση του Προέδρου του Εποπτικού Συμβουλίου, του κυρίου Τζανακούλη. Να πούμε ότι είναι πραγματικά τραγικό, τα όργανα της δημοκρατίας, που είναι η έκφραση της Αυτοδιοίκησης, οι ΠΕΔ, αλλά και η ΚΕΔΕ, να επαιτούν κάθε τέλος του χρόνου για να πάρουν μέρος των χρημάτων που θεσμοθετημένα πρέπει να παίρνουν για τη λειτουργία τους.

Αντιλαμβάνεστε ότι δεν είναι και ότι ευχάριστο, γιατί αν τα χρήματα που έπρεπε να αποδίδονται μέσω των ΚΑΠ πήγαιναν εκεί που έπρεπε να πάνε, δηλαδή στις ΠΕΔ και την ΚΕΔΕ, και δραστηριότητα θα υπήρχε πιο μεγάλη των Περιφερειακών Ενώσεων, που πραγματικά και εκεί γίνεται πολλή δουλειά και πρέπει να γίνεται πολλή δουλειά, γιατί η Ελλάδα δεν είναι παντού ίδια. Υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις, υπάρχουν ορεινότητα, νησιωτικότητα αστικότητα και ούτω καθεξής. Αυτό δεν γίνεται, έλλειψη χρημάτων, και πραγματικά οφείλω να σας πω ότι είναι το ποσό αρκετά μεγάλο, δηλαδή αγγίζει τα 50 εκατομμύρια ευρώ περίπου, τα μη αποδοθέντα στην Αυτοδιοίκηση στο κομμάτι των θεσμικών οργάνων, δηλαδή των δευτεροβάθμιων και των τριτοβάθμιων, και αυτό είναι ένα σημαντικό που πρέπει και εμείς να το διεκδικήσουμε. Στο σημερινό μας, Κώστα, ψήφισμα...

Κ. ΤΖΑΝΑΚΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, λέμε εμείς ως Εποπτικό Συμβούλιο...

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Να ολοκληρώσω λίγο, Κώστα;

Κ. ΤΖΑΝΑΚΟΥΛΗΣ: Συγνώμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Επειδή είσαι πολλά χρόνια αυτοδιοικητικός, τουλάχιστον ξέρεις ότι υπάρχει μια διαδικασία.

Να πω ότι αυτό το ζητούν όλες οι ΠΕΔ, γιατί χωρίς την οικονομική στήριξη δεν μπορούν να λειτουργήσουν, και αντιλαμβάνεστε ότι υπάρχει μεγάλο ζήτημα.

Εμείς θα το βάλουμε το θέμα στο τέλος, στο ψήφισμα που θα πάρουμε, τις αποφάσεις της ΚΕΔΕ, του Συνεδρίου μας, και αυτό, τη διεκδίκηση, γιατί ήδη πλησιάζει τέλος του χρόνου και ακόμα δεν έχουν εκταμιευτεί τα ποσά που θα πρέπει να εκταμιευτούν.

Κύριε Τζανακούλη, έχετε το λόγο.

Κ. ΤΖΑΝΑΚΟΥΛΗΣ: Ακριβώς, εμάς μας ικανοποιεί, κύριε Αντιπρόεδρε, αυτό το οποίο λέτε, γιατί εσείς είσατε το αποφασιστικό όργανο. Να μπει στο ψήφισμα που θα συζητηθεί, γιατί και εμείς ας πούμε διευκολυνόμαστε. Και πρέπει να σας πω ότι οι αποφάσεις στο Εποπτικό Συμβούλιο στο σύνολό τους παίρνονται ομόφωνα, γίνεται καλή συζήτηση, και θέλω να ευχαριστήσω και τα μέλη του Εποπτικού Συμβουλίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Θέλει κάποιος από τους συναδέλφους να τοποθετηθεί επί αυτού; Να πάρει το λόγο, να κάνει κάποια επισήμανση; Από τα μέλη του Εποπτικού Συμβουλίου κάποιος θέλει να πάρει το λόγο; Ο Διευθυντής Οικονομικών;

Ωραία. Άρα λοιπόν ομόφωνα... μάλλον με ένα παρών, το Σώμα εγκρίνει τον ισολογισμό και καταθέτει ως θέμα του Συνεδρίου και στις αποφάσεις που θα πάρουμε, το θέμα της διεκδίκησης των χρημάτων που πρέπει να έχουμε από τους ΚΑΠ για τη λειτουργία των τριών αυτών οργάνων, μάλλον των δύο, των ΠΕΔ και της ΚΕΔΕ.

Να μπούμε σιγά-σιγά στην άλλη Ενότητα.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Να πω ότι στη Συνταγματική Αναθεώρηση, που είναι μια πραγματικά σοβαρή στιγμή για τη χώρα μας, και για την Αυτοδιοίκηση, και για την κοινωνία, η ΚΕΔΕ πρέπει, η Αυτοδιοίκηση πρέπει να έχει τις δικές καθαρές προτάσεις, ώστε να πιέσει πολιτικά όλα τα όργανα του κοινοβουλευτικού έργου για να καταφέρει να περάσει αυτές τις θέσεις, τις οποίες θα τις ακούσετε σε λίγο, και από εμένα, αλλά και από τους νομικούς, από μια πραγματικά σοβαρή προσέγγιση άρθρο-άρθρο, έστω ώστε να γνωρίζουν όλοι τι ακριβώς απαιτούμε από αυτή τη Συνταγματική Αναθεώρηση που προχωρά αυτή τη στιγμή στη χώρα μας.

Θυμάστε πάρα πολύ καλά την προηγούμενη το 2001, έκανε κάποιες βασικές τομές, δημιούργησε τους δύο Βαθμούς Αυτοδιοίκησης, Περιφερειακή και Τοπική.

Τώρα λοιπόν είναι η ευκαιρία να πάμε παρακάτω, να μπορέσουμε να δώσουμε αυτό το καινούργιο το οποίο θέλει η κοινωνία και η Αυτοδιοίκηση.

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ να περάσουν στην αίθουσα, να ξεκινήσουμε τη δεύτερη Ενότητα.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, καλημέρα σας. Συνεχίζουμε μετά από την ψήφιση και την έγκριση του ισολογισμού και του απολογισμού της Κεντρικής Ένωσης Δήμων Ελλάδος για το έτος 2017, από τον Πρόεδρο τον κύριο Τζανακούλη, και την Εποπτική Επιτροπή, την ειδική συνεδρία για τη Συνταγματική Αναθεώρηση.

Σήμερα ομιλητές θα είναι εκλεκτοί καθηγητές, όπως ο κύριος Σπύρος Φλογαΐτης, αλλά και συγχρόνως θα υπάρξουν εισηγήσεις από την Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδος, με στόχο να μπορέσουμε να δημιουργήσουμε εκείνες τις αποφάσεις μέσα από τις τοποθετήσεις, για να μπορέσουμε να δώσουμε σε όλους τη δυνατότητα μέσα από το ετήσιο Συνέδριό μας, την άποψη την οποία θα διαμορφώσουμε για να μπορέσουμε να έχουμε ως Κεντρική

Ένωση, τουλάχιστον μέσα από το ψήφισμα το οποίο το μεσημέρι πιστεύουμε ότι θα έχουμε εκδώσει και θα είναι έτοιμο για την υπερψήφιση από την ετήσια Γενική μας Συνέλευση.

Υπό αυτή την έννοια θα ήθελα, και θα το πούμε και αργότερα, κύριε Αντιπρόεδρε, να υπάρξουν από τώρα η αρχή των ενδιαφερομένων για να τοποθετηθούν, και μέχρι έτσι να ζεσταθεί και λίγο το κλίμα, να πω ότι κοντά μας είναι και ο Νίκος ο Κανελλόπουλος, ο οποίος είναι Πρόεδρος του Ινστιτούτου για τη Δικαιοσύνη και την Ανάπτυξη, και που έχει για τα ζητήματα της Αυτοδιοίκησης, αλλά και για τη συνταγματική αναθεώρηση, άποψη, την οποία θα ζητήσω να την καταθέσεις. Και πριν ξεκινήσουμε λοιπόν εμείς τις εισηγήσεις μας, αν είσαι έτοιμος, Νίκο, γιατί άκουσα ότι θέλει να τοποθετηθεί ο κύριος Κανελλόπουλος, το βήμα ξεκινά και σου ανατίθεται σε εσένα για να μπορέσεις να τοποθετηθείς στο Συνέδριό μας.

Ο λόγος σε εσένα. Ευχαριστώ.

N. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ και για την πρόσκληση και για την τιμή.

Η αλήθεια είναι ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση, η λειτουργία της και ο θεσμικός της ρόλος, κατά την άποψή μας πρέπει να είναι, και πολύ σωστά το θέτετε ως θέμα στο Συνέδριό σας, πρέπει να είναι στο επίκεντρο της συζητούμενης συνταγματικής αναθεώρησης.

Και αυτό όχι μόνο για τον σαφέστατο θεσμικό της ρόλο στην πολιτειακή σχέση, αλλά και διότι έχουν βαθύτατα αμφισβητηθεί, με τελευταίες νομοθετικές πρωτοβουλίες της κυβέρνησης, σημαντικές κατακτήσεις που αφορούν το ρόλο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και τη λειτουργικότητά της.

Εγώ να αναφερθώ μόνο σε δύο ζητήματα. Αναλυτικά θα παρουσιάσει ο καθηγητής, κύριος Φλογαΐτης, και Διευθυντής του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Δημοσίου Δικαίου. Θα αναφερθώ στο ρόλο των αποθεματικών και στην τελευταία προσπάθεια η οποία έγινε, προκειμένου αυτά τα χρήματα, αυτά τα ποσά, κατά

αντισυνταγματικό τρόπο, να απορροφηθούν από την Τοπική Αυτοδιοίκηση, όπου παίζουν έναν καθοριστικό λειτουργικό ρόλο, και να επενδυθούν, αποταμιευτούν, σε κεντρικά ταμεία δημοσίου χαρακτήρα.

Η άποψη λοιπόν η οποία άπτεται των συνταγματικών ρυθμίσεων, είναι ότι αυτή είναι μια κατεξοχήν αντισυνταγματική ρύθμιση, και χτυπάει στον πυρήνα της λειτουργίας της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Προσβάλλει την οικονομική της αυτονομία, και σκοπό έχει να ελέγξει ακόμα και την οικονομική αυτοτέλεια της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Και το δεύτερο σημαντικό ζήτημα έχει να κάνει με τον τελευταίο νόμο και τις διαδικασίες των εκλογών, του εκλογικού συστήματος, που βεβαίως το γνωρίζετε πολύ καλύτερα. Αυτό που μπορώ εγώ να προσθέσω είναι ότι και κατά σαφή νομική άποψη, έχει μια σαφέστατα αντισυνταγματική... είναι σαφέστατα αντισυνταγματική όλη αυτή η φιλοσοφία, καθότι οδηγεί σε ένα... σε αναποτελεσματική λειτουργία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δημιουργούνται χιλιάδες πρακτικά αλλά και ουσιαστικά ζητήματα λειτουργίας, που ουσιαστικά προσβάλλουν πλέον τον πυρήνα λειτουργίας της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση λοιπόν, μέσα από τις συνταγματικές προβλέψεις πρέπει να γίνει σαφές ότι μπορεί να λειτουργεί σαν ένας αυτόματος, αυτόνομος μηχανισμός, όχι ως ένα παράλληλο εξάρτημα του.. της δημόσιας... του κέντρου της δημόσιας εξουσίας, αλλά ως ένας παράλληλος αυτόνομος μηχανισμός και για αυτό το λόγο το Σύνταγμα, και είναι πολύ επίκαιρη λοιπόν αυτή η κουβέντα, το Σύνταγμα πρέπει να έρθει και να αποσαφηνίσει αυτό το ρόλο.

Υπάρχει δυνατότητα ακόμα και όσον αφορά την οικονομική λειτουργία των Δήμων και την οικονομική αυτοτέλεια των Δήμων, να υπάρξουν προβλέψεις έτσι ώστε να περάσουν συγκεκριμένοι δημόσιοι φόροι, να περάσουν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Νομίζω

ότι αυτό θα γίνει πολύ πιο αποτελεσματικό για τη λειτουργία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αλλά και για τον ίδιο τον πολίτη.

Ξέρετε, διεθνώς όταν ο πολίτης καλείται να πληρώσει τοπικές υποχρεώσεις, τοπικούς φόρους, το κάνει με μεγαλύτερη χαρά γιατί βλέπει το άμεσο αποτέλεσμα των φόρων που πληρώνει σε τοπικό επίπεδο, από αυτό το αόριστο και συγκεχυμένο της πληρωμής των γενικών δημοσίων φόρων, όπου θεωρεί ότι πηγαίνουν σε άδηλους πόρους και δεν βλέπει το αποτέλεσμα του δικού του μόχθου και της δικής του καταβολής των φόρων.

Νομίζω ότι προς αυτό το σύγχρονο τρόπο θα πρέπει να κατευθυνθεί μια συνταγματική αναθεώρηση και να αναγνωρίσει πραγματικά την αυτονομία των φορολογικών αυτών πόρων προς την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Αυτά ήθελα προσωπικά, κύριε Πρόεδρε, να καταθέσω στο Συνέδριό σας. Και πάλι σας ευχαριστούμε, και για τη συνεργασία, αλλά και για την τιμή που μας κάνατε να είμαστε σήμερα μαζί σας.

Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πολύ.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστούμε τον κύριο Κανελλόπουλο, τον Πρόεδρο του Ινστιτούτου για τη Δικαιοσύνη και την Ανάπτυξη, και προφανώς κατεγράφησαν οι απόψεις τις οποίες διατύπωσε πριν λίγο.

Να ζητήσω από τον Δημήτρη τον Καφαντάρη, Α' Αντιπρόεδρο της Κεντρικής Ένωσης Δήμων Ελλάδος, Δήμαρχο Πύλου-Νέστορος, για τη δική του τοποθέτηση. Εισήγηση.

Δ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ: Καταρχήν καλημέρα. Αν και όχι πάρα πολλοί, είμαστε πάρα πολύ δυναμικοί, γιατί το θέμα από μόνο του είναι δυναμικό και σοβαρό. Άρα λοιπόν, επειδή όλα καταγράφονται, πιστεύω ότι αυτά τα οποία θα ειπωθούν εδώ σήμερα και από τον Πρόεδρο, αλλά και από εμάς, και από τους καθηγητές και τους συνταγματολόγους, ουσιαστικά θα έχουν αυτή τη βαρύτητα που θα πρέπει να μας οδηγήσει περαιτέρω σε όλη αυτή τη διαδικασία της συνταγματικής αναθεώρησης.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αγαπητοί Σύεδροι, η Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδος, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της, μέσα από συνεδριάσεις του Διοικητικού της Συμβουλίου, συνέδρια και διαβουλεύσεις με τα όργανα της Αυτοδιοίκησης, έχει διαμορφώσει συγκεκριμένη πρόταση για τη συνταγματική αναθεώρηση.

Η αναθεώρηση πρέπει να είναι συναινετική, καινοτόμος και προσανατολισμένη στην κατεύθυνση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Επειδή βρισκόμαστε σε μια χρονική περίοδο που τα κοινωνικά δικαιώματα είναι υπό πίεση, τόσο στο ευρωπαϊκό, όσο και στο διεθνές επίπεδο. Άρα λοιπόν, είναι μια μεγάλη ευκαιρία.

Η πρόσφατη συνταγματική αναθεώρηση που έγινε το 2001, έφερε συνταγματικές αλλαγές στο θεσμό μετά την τροποποίηση του άρθρου 102 του συντάγματος. Επίσης, κατοχυρώθηκαν δύο Βαθμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Εισήχθη το τεκμήριο της αρμοδιότητας υπέρ των Δήμων για τις τοπικές υποθέσεις. Θεσμοθετήθηκε η υποχρέωση του κράτους να εξασφαλίζει τους αναγκαίους πόρους για την εκπλήρωση της αποστολής των αρμοδιοτήτων των ΟΤΑ. Δόθηκε η δυνατότητα ανάθεσης στους Δήμους αρμοδιοτήτων με αντίστοιχη μεταφορά πόρων.

Ο Καλλικράτης ήρθε ως συνέχεια αυτής της μεταρρυθμιστικής προσπάθειας, κατοχυρώνοντας ισχυρούς Δήμους και ισχυρές αυτοδιοικητικές Περιφέρειες. Ωστόσο χρειάζεται ακόμα πολύς δρόμος να διανυθεί.

Εν όψει λοιπόν της νέας συνταγματικής αναθεώρησης πρέπει ο θεσμός της Τοπικής Αυτοδιοίκησης να οδηγηθεί σε ουσιαστική αναβάθμιση. Είναι δηλαδή η ευκαιρία, όπως είπε και ο Νίκος, που ζητάγαμε πάρα πολλά χρόνια.

Η άμεση οικονομική εξάρτηση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης από το κεντρικό κράτος, καθιστά ουσιαστικά ανύπαρκτη την περιβόητη αυτονομία της, προφανές, αφού δεν υπάρχουν ενιαίοι και σταθεροί κανόνες για τη χρηματοδότησή της. Είναι πλέον γνωστή η μη

απόδοση κάθε χρόνο των θεσμοθετημένων πόρων των ΟΤΑ, με αποτέλεσμα να δημιουργείται νέα γενιά παρακρατηθέντων κάθε χρόνο και να μεγαλώνει.

Οι συχνές ωμές παρεμβάσεις στο όνομα της εποπτείας του κράτους. Ξέρετε, οι τίτλοι και οι λέξεις είναι πάρα πολύ ωραίες, αλλά όταν μπαίνουν στην ουσία δημιουργούν παρενέργειες. Άρα λοιπόν, η εποπτεία του κράτους, που προβλεπόταν μεν από το Σύνταγμα, αλλά εκφράζονται κατά το δοκούν από την κάθε κυβέρνηση κάθε φορά.

Δημιουργούν την ψευδαίσθηση ότι πράγματι η Τοπική Αυτοδιοίκηση αυτοδιοικείται. Αυτό όπως όλοι έχουμε αντιληφθεί, οι αυτοδιοικητικοί, εδώ και πάρα πολλά χρόνια, είναι ένα γράμμα κενό.

Ο διάλογος και οι προτάσεις για πραγματική αναβάθμιση της Αυτοδιοίκησης θα πρέπει να έχουν ως αφετηρία την ειλικρινή βούληση του πολιτικού μας συστήματος για ουσιαστική εκχώρηση αρμοδιοτήτων, ώστε να ασκούνται εγγύτερα στον πολίτη, με τους απαραίτητους φυσικά πόρους.

Η συνταγματική αναθεώρηση, κυρίες και κύριοι, μας δίνει τη δυνατότητα να ασχοληθούμε με άλλα ζητήματα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όπως είναι η αξιοκρατία, η νομιμότητα και η διαφάνεια.

Υποστηρίζεται συχνά ότι πρέπει να (...) με τη μεγαλύτερη δυνατή έμφαση η αποκλειστική αρμοδιότητα της Πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης για τη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων και να αποσαφηνιστεί επακριβώς η έννοια αυτή.

Ίσως είναι καιρός να ξεπεράσουμε τις εννοιολογικές διακρίσεις και να περάσουμε στην έννοια των δημόσιων πολιτικών και της παράλληλης λειτουργίας κεντρικού, περιφερειακού και τοπικού επιπέδου, για την άσκηση των πολιτικών αυτών. Δηλαδή της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης.

Ο κανόνας κατανομής των αρμοδιοτήτων πρέπει να... πρέπει στην περίπτωση αυτή, θα πάψει να είναι έννοια τοπικής υπόθεσης και θα αντικατασταθεί από τις αρχές της εταιρικής σχέσης, της εγγύτητας και της επικουρικότητας. Έτσι θα πρέπει να αποσαφηνιστεί ο ρόλος της Πρωτοβάθμιας Αυτοδιοίκησης, τόσο σε σχέση με την κεντρική διοίκηση, όσο και με την Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση.

Θα καταστεί σαφές μέσα από συγκεκριμένη αναδιατύπωση των άρθρων 101 και 102 του συντάγματος, ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν είναι ο φτωχός συγγενής του κράτους που ασχολείται με ήσσονος σημασίας θέματα, αλλά μια ιδιαίτερα σημαντική θεσμική συνιστώσα του, με ξεχωριστή φυσιογνωμία και με πολλά συγκριτικά πλεονεκτήματα ως προς τη διαχείριση των δημόσιων υποθέσεων.

Προτείνονται οι συνταγματικές μεταρρυθμίσεις των άρθρων λοιπόν 101, 102, και συμπληρωματικά των άρθρων 43, 56, 78 και 98 του συντάγματος, που εγγυώνται ένα αναβαθμισμένο ρόλο της Πρωτοβάθμιας και της Δευτεροβάθμιας Αυτοδιοίκησης.

Πρώτον, η συνταγματική αποτύπωση του νέου ρόλου της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στο πλαίσιο ενός ριζικά αναμορφωμένου διοικητικού συστήματος. Επιτελική κεντρική διοίκηση, κατοχύρωση του διττού χαρακτήρα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, σαν θεμελιώδες δικαίωμα έκφρασης της τοπικής δημοκρατίας και αυτονομίας, και σαν διοικητικός θεσμός που συνδέεται στενά με την κεντρική διοίκηση.

Ανάθεση ρυθμιστικών αρμοδιοτήτων στους ΟΤΑ ως προς την εκπόνηση και άσκηση δημόσιων πολιτικών σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο. Όπως αναπτυξιακός προγραμματισμός, χωροταξικός και πολεοδομικός σχεδιασμός. Επιτέλους πρέπει να τελειώνουμε με αυτή την ιστορία. Η Αυτοδιοίκηση θέλει και μπορεί, και να χαράζει πολιτικές για την χωροταξία, για το περιβάλλον και για την πολεοδομία.

Προσδιορισμός των αρμοδιοτήτων των επιπέδων της Διοίκησης και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, σύμφωνα με τις αρχές της εταιρικής σχέσης, της εγγύτητας και της επικουρικότητας και της διαλειτουργικότητας. Έννοιες σημαντικές, που όμως έχουν καθοριστική σημασία.

Διακριτός θεσμός Μητροπολιτικής Αυτοδιοίκησης.

Δύο. Συνταγματική καθιέρωση του Συμβουλίου Αυτοδιοίκησης, που θα είναι ο θεσμός, ο θεσμικός εκπρόσωπος της Πρωτοβάθμιας και της Δευτεροβάθμιας Αυτοδιοίκησης, με την εκτελεστική εξουσία και την κεντρική διοίκηση. Τα μέλη της φυσικά θα ορίζονται από την ΚΕΔΕ και την ΕΝΠΕ.

Τρία. Ένα νέο συνταγματικό πλαίσιο για τους φορολογικούς πόρους των ΟΤΑ. Πολλή κουβέντα, πολύ μελάνι, για την περιβόητη φορολογική αποκέντρωση.

Επιτακτικότερη διάταξη που επιβάλλει τη μεταφορά πόρων παράλληλα με τη μεταφορά αρμοδιοτήτων από το κράτος στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, με την υποχρέωση, προσέξτε, η συγκεκριμένη πρόβλεψη να ενσωματώνεται στο νομοθέτημα που ρυθμίζει τη μεταφορά αρμοδιοτήτων και υπό την αίρεση της ακύρωσής της σε περίπτωση καθυστέρησης υλοποίησης της μεταφοράς των πόρων.

Είναι πάρα πολύ σημαντικό, γιατί μέχρι τώρα βλέπουμε αρμοδιότητες και όχι τους πόρους, που σημαίνει αυτό δυσλειτουργία, μη παραγωγή πολιτικής, αλλά από την άλλη δεν είναι και κατοχυρωμένος ο λόγος της ακύρωσης. Αυτό θέλουμε να περάσουμε.

Πληρέστερη διασφάλιση των όρων και των προϋποθέσεων της οικονομικής αυτοτέλειας των ΟΤΑ, ώστε να παρασχεθεί στο νομοθέτη η δυνατότητα να αναθέσει τον καθορισμό και την είσπραξη συγκεκριμένων φόρων από τους ίδιους τους ΟΤΑ, φυσικά όχι με την επιβολή πρόσθετων φόρων, αυτό το έχουμε πει σε όλους

τους τόνους και σε όλα τα συνέδριά μας, αλλά στο πλαίσιο αναμόρφωσης του ίδιου του φορολογικού συστήματος.

Τέσσερα. Ειδική συνταγματική ρύθμιση για την άσκηση εποπτείας των ΟΤΑ και τη διεύρυνση της διαφάνειας. Ρητή συνταγματική διατύπωση ότι η εποπτεία που ασκεί το κράτος περιορίζεται αποκλειστικά σε τυπικό έλεγχο νομιμότητας, και το κράτος δεν παρεμβαίνει καθοιονδήποτε τρόπο στη διοίκηση και τη διαχείριση των υποθέσεων των ΟΤΑ.

Κατοχύρωση ενός μη πολιτικού, αξιόπιστου και αμερόληπτου μηχανισμού, με τη μορφή Ανεξάρτητης Αρχής, που θα αναλάβει τον έλεγχο νομιμότητας όλων των πράξεων των ΟΤΑ, ώστε να τερματιστεί η σημερινή κατάσταση των πολλαπλών ατελέσφορων ελέγχων. Πάρα πολλές.

Ενίσχυση της διαφάνειας με θεσμούς δημοκρατίας σε τοπικό επίπεδο, με τη χρήση του διαδικτύου και των νέων τεχνολογιών.

Η εισαγωγή, τέλος, του θεσμού του Ελεγκτή Νομιμότητας και της Αυτοτελούς Υπηρεσίας Εποπτείας των ΟΤΑ, κρίνεται ως θετική.

Πέμπτον. Η συνταγματική κατοχύρωση υποχρεωτικής διαβούλευσης και νομοθετικής πρωτοβουλίας για τη συμμετοχή στο νομοθετικό έργο των θεσμικών φορέων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ώστε για κάθε νομοσχέδιο που αφορά ζητήματα της Αυτοδιοίκησης, να προηγείται υποχρεωτικώς διαδικασία διαβούλευσης με τους εκπροσώπους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Οι θεσμικοί φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης να έχουν τη δυνατότητα να αναλάβουν οι ίδιοι νομοθετική πρωτοβουλία για θέματα που άπτονται των αρμοδιοτήτων, της οργάνωσης και της λειτουργίας τους.

Καινοτόμο βήμα θα ήταν φυσικά η δυνατότητα κατάθεσης και προτάσεων νόμου. Γιατί όχι; Από τους θεσμικούς εκπροσώπους της Αυτοδιοίκησης, στο πλαίσιο ενδεχομένως μιας ευρύτερης καθιέρωσης του θεσμού της νομοθετικής πρωτοβουλίας.

Σημειωτέον ότι οι περισσότερες μέχρι τώρα θεσμικές παρεμβάσεις που έχουν γίνει στην Αυτοδιοίκηση, κυρίες και κύριοι, αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, έχουν προέλθει, εκτός η τελευταία του Κλεισθένη, μέσα από προτάσεις των Συνεδρίων της Αυτοδιοίκησης, γιατί πραγματικά πιστεύω ότι η Αυτοδιοίκηση πρέπει να έχει λόγο, πρέπει να συνεισφέρει και πρέπει να θεσμοθετεί, να εισηγείται, γιατί ξέρει και ζει το πρόβλημα.

Δυστυχώς ο Κλεισθένης έγινε από αλλού για εμάς χωρίς εμάς, και φαίνεται ότι κάθε μέρα πέφτει, καταρρίπτονται όλες αυτές οι αιτιάσεις περί δημοκρατίας και επί εξασφάλισης μιας καλής λειτουργίας. Όπως ξέρετε πάρα πολύ καλά, και συνταγματικά έχει πάρα πολλά ζητήματα, τα οποία θα τα δούμε στην πορεία.

Έξι. Συνταγματικές τροποποιήσεις ως προς το εκλογικό σύστημα και τα πολιτικά δικαιώματα στον χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Ειδική συνταγματική διάταξη, το είπε ο κύριος Κανελλόπουλος πριν, κατ' αναλογία των ισχυόντων για τις Βουλευτικές Εκλογές, που θα προβλέπει ότι οι νομοθετικές ρυθμίσεις που αφορούν στο εκλογικό σύστημα και τις Εκλογικές Περιφέρειες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, θα ισχύουν από τις μεθεπόμενες εκλογές, εκτός και εάν συγκεντρώσουν τα δύο τρίτα των Βουλευτών.

Συμμετοχή όλων των αιρετών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και φυσικά στις Βουλευτικές Εκλογές, γιατί είναι απαράδεκτο αυτό το οποίο συμβαίνει, να μην μπορεί ένας Δήμαρχος να εκτεθεί στο λαό μέσα από τη διαδικασία των Εκλογών των Βουλευτικών. Γιατί πραγματικά θεωρώ ότι η Αυτοδιοίκηση είναι ένας εταίρος σημαντικός, σοβαρός, της δημοκρατίας και του κράτους, και πρέπει με την ίδια σοβαρότητα η κάθε κυβέρνηση να την αντιμετωπίζει.

Κυρίες και κύριοι, για τη συνταγματική κατοχύρωση των ανωτέρω, είναι ειδικότερα αναγκαία τα ακόλουθα.

Στο άρθρο 43 του Συντάγματος, να διερευνηθεί η δυνατότητα κανονιστικής αρμοδιότητας των οργάνων των ΟΤΑ, έτσι ώστε να

μην περιορίζεται η αρμοδιότητά τους σε θέματα τεχνικού χαρακτήρα, αλλά να επεκτείνεται και σε ειδικότερα ζητήματα ουσιαστικού περιεχομένου.

Στο άρθρο 56 του Συντάγματος, να καταργηθούν οι αναχρονιστικές ρυθμίσεις που εμποδίζουν την ανωτέρω προτεινόμενη συμμετοχή των αιρετών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στις Βουλευτικές Εκλογές.

Το άρθρο 76 του Συντάγματος είναι αναγκαίο να εκφραστεί με συγκεκριμένη προσθήκη.

Η ανωτέρω προτεινόμενη πιο ενεργή και πιο ουσιαστική συμμετοχή των θεσμικών εκπροσώπων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στο νομοθετικό έργο.

Στο άρθρο 78 του Συντάγματος πρέπει να υπάρξει θωράκιση της ανωτέρω προτεινόμενης οικονομικής αυτοτέλειας με επιτακτική συνταγματική δέσμευση προκειμένου να αποδίδονται και να κατανέμονται οι προβλεπόμενοι φορολογικοί πόροι κατά τρόπο αυτόματο. Να αποκλείεται η ανάμιξη του κανονικού νομοθέτη και των Υπουργείων στην απόδοση και κατανομή των πόρων. Είτε αυτοί είναι οι σημερινοί ΚΑΠ, είτε επιλεγεί στο μέλλον η είσπραξη και απόδοση άλλου ενιαίου φόρου, όπως αυτός της ακίνητης περιουσίας.

Στο άρθρο 98 του Συντάγματος, ο προβλεπόμενος έλεγχος του Ελεγκτικού Συνεδρίου να είναι αυστηρά έλεγχος νομικός οριακός. Δηλαδή να αποσκοπεί αποκλειστικά σε έλεγχο νομιμότητας και μόνο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι, πιστεύω ότι είναι η ώρα της Αυτοδιοίκησης να πάει μπροστά. Είναι η ώρα να δημιουργήσουμε όλοι μαζί αυτό το οποίο συζητάμε εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Είναι η ευκαιρία μας να πείσουμε τα πολιτικά κόμματα ότι πρέπει να προχωρήσουν αυτές οι μεγάλες τομές.

Ο Νίκος είπε λίγο πριν, ο κύριος Κανελλόπουλος, ότι πρέπει να είναι η αναθεώρηση για την Αυτοδιοίκηση, δηλαδή για την

κοινωνία. Είμαστε ο θεσμός που είμαστε πιο κοντά στον πολίτη, είμαστε ο θεσμός που μπορούμε να δώσουμε προοπτική στον τόπο. Άρα λοιπόν πρέπει άμεσα να εμπλακούμε ενεργά και ως μέλη της Επιτροπής, που είμαστε εκτός από τη διαδικασία της διαβούλευσης, ενεργά λοιπόν, με προσθήκη εκπροσώπου από την Αυτοδιοίκηση του Α' Βαθμού, έτσι ώστε να μπορέσουμε να δώσουμε τις δικές μας κατευθύνσεις. Γιατί πιστεύω ότι χώρα χωρίς Αυτοδιοίκηση δεν μπορεί να υπάρξει. Άρα λοιπόν εμείς ζητάμε και θα αγωνιστούμε για αυτό, ώστε να είναι αποφάσεις ομόφωνες των Συνεδρίων μας, για να καταθέσουμε στα κόμματα και να έχουμε τη δική τους στήριξη. Η κοινωνία είναι μαζί μας γιατί θέλει μια Αυτοδιοίκηση σύγχρονη, ευρωπαϊκή.

Σας ευχαριστώ.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστούμε τον Αντιπρόεδρο, τον κύριο Καφαντάρη, για την εισήγησή του.

Και προφανώς η δική μου τοποθέτηση θα ήθελα να είναι ακούγοντας πλέον την επιστήμη. Και επειδή με τον κύριο Φλογαΐτη, κύριε Πρόεδρε, Διευθύνοντα Σύμβουλε της ΕΕΤΑΑ, κύριε Γκοτσόπουλε, και ευχαριστούμε για τη δική σας παρουσία, και όπως και του Γιάννη του Μώραλη, τον οποίο βλέπω εδώ. Να πω λοιπόν ότι έχουμε ήδη επεξεργαστεί στο επίπεδο της συνταγματικότητας κάποιων άρθρων, που έχει να κάνει με τον Κλεισθένη, μέσα από το γραφείο προφανώς του κυρίου Φλογαΐτη, και θεωρήσαμε και δική μας εάν θέλετε, πολύ σημαντική η σημερινή μέρα, άποψη, δική μας άποψη, να είναι κοντά μας, και θα τον παρακαλέσω όπως έρθει στο βήμα, κύριε Καθηγητά, για τη δική σας τοποθέτηση, και αν θέλετε να κάνετε και μια αναφορά πάνω στην εισήγηση την οποία μας έχετε κάνει σχετικά με τη συνταγματικότητα του Κλεισθένη.

Ο λόγος σε εσάς. Ευχαριστούμε για την παρουσία σας.

Σ. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Θα προσπαθήσω να μιλήσω λίγο γενικότερα η αλήθεια είναι, ώστε να εντάξω αυτά τα

οποία είχαμε τη δυνατότητα να εισηγηθούμε σε ένα γενικότερο πλαίσιο, δεδομένου ότι σήμερα έχουμε Συνέδριο και όχι νομική συζήτηση μεταξύ ειδημόνων.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, με ιδιαίτερη χαρά και τιμή είμαι σήμερα εδώ ανάμεσά σας, δεδομένου ότι με συνδέει μια ιδιαίτερη σχέση με την Αυτοδιοίκηση, την Τοπική Αυτοδιοίκηση, η οποία ξεκινά από τα νιάτα μου, όταν ήμουν νέο παιδί και μεγάλωνα στη Λευκάδα, ξεχασμένη τότε και από το Θεό, όπου δεν μπορούσα να καταλάβω γιατί έπρεπε όλα να αποφασίζονται στο κέντρο και εμείς εκεί ήμαστε τελείως άχρηστοι να αποφασίσουμε οτιδήποτε.

Έτσι λοιπόν, όταν έκανα τις διδακτορικές μου σπουδές, εν αντιθέσει προς όλους τους άλλους που ασχολήθηκαν με τη διοικητική πράξη, εγώ ασχολήθηκα με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, στη Γαλλία, τη Γερμανία και την Ιταλία, όπου τότε γινόταν πραγματικά μια πραγματική επανάσταση μέσα από την Αυτοδιοίκηση.

Όπως όλοι γνωρίζουμε, η Τοπική Αυτοδιοίκηση μέχρι περίπου το 1981 ήταν στη χώρα μας αντικείμενο μιας καχυποψίας εκ μέρους του κράτους, και για αυτό ήταν έτσι οργανωμένη ώστε να μην έχει σημαντικές αρμοδιότητες.

Αυτό νομίζω ότι οφείλεται στο ότι ηττηθείσα στρατιωτικώς αριστερά το 1949, επιζούσε στις τοπικές κοινωνίες και ήταν πάντοτε παρούσα στα Δημοτικά και τα Κοινοτικά Συμβούλια, οπότε με τις καταστάσεις της εποχής αυτό ήταν ο λόγος, νομίζω, για τον οποίο η Τοπική Αυτοδιοίκηση έπρεπε να ασχολείται με τα σκουπίδια, άντε να ασχοληθεί και με δύο-τρία θεματάκια ακόμα, αλλά όχι περισσότερο.

Τα πράγματα άλλαξαν όταν καταρχήν το 1974 έγινε η νομιμοποίηση του Κομμουνιστικού Κόμματος, ιδιαίτερος όμως την περίοδο 1982-84, όπου έγινε μια πραγματικά επανάσταση στο χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Δηλαδή αυτά που έγιναν το '82-'84 είναι η μήτρα κάθε μεταρρύθμισης που έγινε μετά. Δηλαδή

μια άλλη αντιμετώπιση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, μια αντιμετώπιση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης ως σημαντικού, και μάλιστα εξίσου σημαντικού με το κεντρικό κράτος, επιπέδου διοίκησης της Πολιτείας και των πολιτών.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση μπορεί να γίνει αντιληπτή με δύο έννοιες. Την πολιτική και τη νομική – τεχνική έννοια. Μας είναι και οι δύο χρήσιμες, διότι το Σύνταγμά μας κατοχυρώνει και τις δύο.

Η πολιτική έννοια προϋποθέτει το ότι οι άρχοντες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης είναι αιρετοί, είναι αιρετοί εκ του συντάγματος. Αφού είναι αιρετοί, σε ένα χωρικό Νομικό Πρόσωπο, δηλαδή ένα Νομικό Πρόσωπο το οποίο έχει χώρα δική του, όπως ακριβώς έχει χώρα δική του και το κράτος, αφού λοιπόν οι άρχοντες είναι αιρετοί, υπάρχει η έννοια της πολιτικής που είναι εκεί.

Συγχρόνως όμως είναι η Τοπική Αυτοδιοίκηση ένα επίπεδο άσκησης διοίκησης, και μάλιστα για πολλές δεκαετίες πριν από τα σύγχρονα χρόνια, αντιμετώπιζε από τα κράτη αποκλειστικώς ως επίπεδο άσκησης διοίκησης, παρά το ότι οι άρχοντες ήταν αιρετοί.

Αυτό έχει ιστορική... ένα ιστορικό λόγο γιατί συνέβη. Δεν είναι της παρούσης να το συζητήσουμε.

Η νομική-τεχνική έννοια όμως της Αυτοδιοίκησης, έχει πολύ μεγάλη σημασία για τη συζήτησή μας. Γιατί; Διότι τελικά αυτό το οποίο ενδιαφέρει τον πολίτη, είναι να διοικείται καλά. Αυτό τον ενδιαφέρει. Όταν έχει ένα πρόβλημα, να βρίσκει λύσεις στο πρόβλημά του, μια απάντηση στο πρόβλημά του, σε ένα επίπεδο άσκησης διοίκησης το οποίο είναι... να είναι το κατάλληλο. Το κατάλληλο.

Πρέπει να πω ότι όλες οι μεταρρυθμίσεις που έγιναν από το '82 μέχρι σήμερα, απάντησαν σε πολλά προβλήματα, αλλά δεν απάντησαν σε ένα, το οποίο είναι το κεντρικό ζήτημα. Πώς δηλαδή θα πάρουμε όλες τις αρμοδιότητες της άσκησης δημόσιας εξουσίας από τη δημόσια διοίκηση και θα καταλήξουμε για κάθε μία από τις

αρμοδιότητες αυτές ποια πρέπει να δοθεί στο Δήμο, ποια πρέπει να δοθεί στην Περιφέρεια, ποια πρέπει να δοθεί στο κεντρικό κράτος.

Όταν το 1986 έγραψα ένα βιβλίο που ίσως αρκετοί ξέρετε, «Το Ελληνικό Διοικητικό Σύστημα», πρέπει να σας πω ότι προσπαθούσα να βρω ποιες είναι οι αρμοδιότητες των Νομαρχών της εποχής, και δεν μπορούσα. Δεν υπήρχαν πουθενά. Και τελικά υπήρξα τυχερός, διότι με αγαπούσαν πάντοτε οι δημόσιοι υπάλληλοι. Υπήρχαν δημόσιοι υπάλληλοι οι οποίοι είχαν μέσα στα συρτάρια τους μαζεμένες μία-μία τις αρμοδιότητες, και μου τις έδωσαν.

Κυρίες και κύριοι, έχει μεγάλη σημασία να απαντήσουμε με λογικό τρόπο τι πρέπει να κάνει ο Δήμος, τι πρέπει να κάνει η Περιφέρεια, τι πρέπει να κάνει το κεντρικό κράτος. Και για να μπορέσουμε απαντήσουμε αυτό το ερώτημα, πρέπει να λάβουμε υπόψη μας τι μπορεί να κάνει. Όχι τι το ιδεολόγημά μας μας οδηγεί να δώσουμε στον άλφα ή στο βήτα. Αλλά τι μπορεί να κάνει στα αλήθεια.

Για να μπορέσει ο Δήμος να έχει αρμοδιότητες σημαντικές, πρέπει να έχει πληθυσμό αρκετά μεγάλο ώστε να βρίσκει τους ανθρώπους να μπορούν να στηρίζουν τις αρμοδιότητες αυτές. Πώς θα γίνει άμα δεν έχει τον αριθμό τον μεγάλο;

Σήμερα ο Δήμος των Σπετσών είναι Δήμος και έχει τις ίδιες αρμοδιότητες με την Αθήνα, με τη Θεσσαλονίκη. Ε αν αυτό είναι λογικό, να μου το πείτε και εμένα να το μάθω. Δεν είναι λογικό, είναι λάθος, και έγινε πρόχειρα. Κατά τη δική μου γνώμη.

Αυτά τα λέω διότι το άρθρο 102 του συντάγματος, για το οποίο λέμε ότι μπορεί να γίνει καλύτερο και να στηρίξει την Τοπική Αυτοδιοίκηση, όπως είναι σήμερα και αν δεν το αγγίξουμε καθόλου, τη στηρίζει την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Με τον κύριο Κανελλόπουλο κάναμε δύο γνωμοδοτήσεις με βάση το άρθρο 102 του συντάγματος. Είναι σαφέστατα ότι συγκεκριμένες νομοθετικές πράξεις δεν είναι σύμφωνες με το άρθρο 102 του συντάγματος.

Σήμερα. Να το γράψουμε και παραπάνω; Δηλαδή να πάρουμε και...
Να το κάνουμε. Ίσως πρέπει να το κάνουμε.

Όμως το κεντρικό μας ζήτημα, επαναλαμβάνω, είναι μια μελέτη και ένας νόμος, ο οποίος να λέει ότι αυτό κάνει ο Δήμος, αυτό κάνει η Περιφέρεια, αυτό κάνει το κράτος.

Και βεβαίως, αφού αυτό το κάνει ο Δήμος, πρέπει να έχει τους πόρους να το κάνει. Όχι να είναι ο Δήμος ο σκουπιδοτενεκές και η Περιφέρεια να είναι ο σκουπιδοτενεκές κάθε τι το οποίο δεν θέλει το κεντρικό κράτος να κάνει για λόγους που δεν θέλει να έχει την πολιτική ευθύνη ή δεν θέλει να λερώσει τα χέρια του με το ένα ή το άλλο.

Αυτό είναι το στοιχείο επάνω στο οποίο πρέπει να γίνει μια νέα νομοθετική αντιμετώπιση της κατανομής των εξουσιών στη χώρα.

Για να γίνει αυτό όμως το οποίο λέω, χρειάζεται να ξανά δούμε το μέγεθος των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Κυρίες και κύριοι, το 1984 είχα την τιμή να προεδρεύω της υποεπιτροπής για το μέγεθος των Δήμων και Κοινοτήτων, μιας μεγάλης Επιτροπής, την οποία είχε τότε δημιουργήσει ο αείμνηστος ο Γιώργος ο Γεννηματάς. Και εγώ ήμουν ένα νέο παιδί 34 χρονών, μου είχαν αναθέσει την Προεδρεία της υποεπιτροπής για το μέγεθος. Και τότε είχα υποστηρίξει, νομίζω ότι είμαι ο πρώτος που το έκανε σε αυτή τη χώρα, την αναγκαστική συνένωση Δήμων και Κοινοτήτων. Ήταν προφανές ότι δεν μπορούσε να γίνει αλλιώς.

Η εθελούσια συνένωση, την οποία τότε υπεστήριζε το κόμμα που κυβερνούσε, αλλά ακολουθούσαν και τα υπόλοιπα κόμματα, ήταν κάτι το οποίο απεδείχθη ότι δεν ήταν πολιτικά ρεαλιστικό.

Έγινε η συνένωση των Δήμων και των Κοινοτήτων με το σχέδιο Καποδίστριας.

Κυρίες και κύριοι, υπάρχουν ορισμένοι παράμετροι τους οποίους θα πρέπει να μην ξεχνάμε. Η πρώτη παράμετρος είναι ότι ο Δήμος πρέπει να έχει ένα μέγεθος λαμβανομένου υπόψη και των

γεωγραφικών συνθηκών, όπου ο πολίτης τον Δήμαρχο να μπορεί να τον βρίσκει. Δεν μπορεί να είναι ας πούμε όλη η Ήπειρος ένας Δήμος. Μπορεί να είναι Περιφέρεια, αλλά δεν μπορεί να είναι Δήμος, γιατί δεν βρίσκεις τον Δήμαρχο.

Στην πατρίδα μου, τη Λευκάδα, που είναι όλη η Λευκάδα ένας Δήμος, η Νότια Λευκάδα είναι αμφίβολο αν έχει δει ποτέ της τον Δήμαρχο εκτός από τις εκλογές, διότι όλη η πολιτική διεργασία γίνεται στην πόλη της Λευκάδος, στην πλατεία, κάθε βράδυ. Στη Νότια Λευκάδα χαμπάρι δεν παίρνουν. Είναι η γεωγραφία του νησιού τέτοια. Και ο πληθυσμός είναι μεγάλος.

Το ίδιο συμβαίνει με τις Περιφέρειες, αλλά σε μικρότερο βαθμό, διότι το κύτταρο της δημοκρατικής Τοπικής Αυτοδιοίκησης είναι ο Δήμος. Ούτε μπορείς να λες ότι κάθειννησί είναι ένας Δήμος. Νησί είναι η Κέρκυρα, νησί είναι η Κάρπαθος, νησί είναι οι Σπέτσες, νησί είναι οι Οινούσες. Όλα νησιά είναι. Δήμος θα ήταν και τα Ίμια αν είχαν επάνω δύο βοσκούς.

Θέλει λοιπόν ξανά φτιάξιμο.

Επαναλαμβάνω ότι η συζήτηση για τη συνταγματική αναθεώρηση μπορεί να μας επιτρέψει να σκεφτούμε και τον εξορθολογισμό του συστήματος ολοκλήρου. Η εποχή των πολιτικών αγώνων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αυτό που... οι αυτοδιοικητικοί που λέγαμε κάποτε, που ήταν ηρωικοί άνθρωποι και πρέπει να σας πω όταν ήμουν νέος με αγάπησαν και τους αγάπησα, τελειώνει λίγο-πολύ στις αρχές της δεκαετίας του '80. Μετά η πάλη γίνεται για να γίνει καλύτερο το καινούργιο σύστημα, η καινούργια ιδέα.

Σήμερα πρέπει να εξορθολογικεύσουμε το σύστημα. Αλλά για να εξορθολογικεύσουμε το σύστημα, όπως είπα πριν από λίγο, χρειαζόμαστε και τους πόρους. Δεν μπορεί να δίνεις αρμοδιότητες, παραδείγματος χάριν δεν μπορείς να δίνεις τις φυλακές στο Δήμο και να μη του δίνεις τους πόρους πώς θα διοικήσει τις φυλακές.

Ο ΕΝΦΙΑ, ο πλέον επικατάρατος ελληνικός φόρος κατά την κοινή συζήτηση στην Ελλάδα, σε όλο τον κόσμο αποκαλείται

τοπικός φόρος. Και σε όλο τον κόσμο αποδίδεται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Και σε όλο τον κόσμο είναι ανταποδοτικός φόρος. Αν δείτε την... όταν... έχω κάνει έρευνα, για αυτό το ξέρω, όταν παίρνετε στην Αμερική, αν έχετε στην Αμερική ένα ακίνητο, παίρνετε κάθε χρόνο ένα χαρτί που λέει ο φόρος σας είναι τόσο. Αλλά το χαρτί δεν λέει μόνο αυτό. Λέει ότι... κάθε χρόνο κάνουν μια μελέτη για τις αξίες των ακινήτων, και μετά λέει υπέρ των δημοτικών σχολείων τόσα δολάρια, υπέρ του τοπικού νοσοκομείου τόσα δολάρια, για τον καθαρισμό των ακτών τόσα δολάρια, στο τέλος τόσο. Αυτό τι σημασία έχει; Αυτό έχει τη σημασία ότι ο κάθε Δήμος μπορεί να κάνει πολιτική για το τι πρόσωπο θέλει να έχει. Θέλει να είναι Φιλοθέη ή θέλει να είναι Περιστέρι; Και τα δύο είναι ωραία, δεν λέω πως το ένα είναι καλύτερο από το άλλο, αλλά είναι άλλο πράγμα, και αυτό το επιτυγχάνει ο Δήμος μέσα από πολλούς τρόπους, ένας από τους τρόπους είναι ο τοπικός φόρος. Δηλαδή στο Δημοτικό Συμβούλιο γίνεται συζήτηση τι είδους σχολείο θέλουμε να έχουμε, θέλουμε να είναι σχολείο με προδιαγραφές άλφα ή σχολείο με προδιαγραφές βήτα; Τι είδους νοσοκομείο θέλουμε να έχουμε; Με προδιαγραφές άλφα ή με προδιαγραφές βήτα; Και έτσι προσδιορίζεται ο φόρος που πληρώνει ο καθένας από την περιουσία του.

Ο ΕΝΦΙΑ είναι ένας φόρος ο οποίος μας ενοχλεί όλους, δεν είμαι εξαίρεση σε αυτό, διότι πηγαίνει σε ένα μαύρο ταμείο, δεν επιστρέφει σε εμάς. Αλλά είναι φτιαγμένος σε όλο τον κόσμο για να είναι ανταποδοτικός σε όλους εμάς.

Βεβαίως υπάρχει ένα θέμα το οποίο αποτελεί αγκάθι, και το οποίο πρέπει να το πούμε. Ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση στην Ελλάδα δεν θέλησε ποτέ να φορολογήσει. Ήθελε να φορολογεί πάντα το κράτος και να αποδίδει στους Δήμους. Γιατί ενδεχομένως ο καθένας κινδυνεύει την επανεκλογή του.

Ακούστε, κύριοι. Ωραίο είναι το σύστημα όπου φορολογεί το κράτος και μετά να φωνάζουμε στα παράθυρα ότι δεν μας δίνει τα

λεφτά. Εγώ σας λέω να φορολογεί ο καθένας ο ίδιος και τα λεφτά να είναι στην τσέπη του. Όταν ο άλλος φορολογεί, να θυμάστε ότι πάντοτε θα φωνάζουμε ότι δεν μας δίνει τα λεφτά, γιατί τα χρειάζεται, έχει και αυτός τις δικές του ανάγκες.

Πρέπει να εξορθολογικευτεί το σύστημα, και δεδομένου ότι σήμερα οι Δήμοι πλέον είναι μεγάλοι, έτσι και αλλιώς, αντέχει νομίζω τη φορολόγηση τουλάχιστον του ΕΝΦΙΑ κατευθείαν από το Δήμο. Εάν δεν χρησιμοποιηθεί ο ΕΝΦΙΑ από το Δήμο, αλλά σύμφωνα με τις προτεραιότητες που ο Δήμος βάζει για τον εαυτό του, τις πολιτικές που θέλει να υπηρετήσει, και να φορολογεί ο ίδιος ο Δήμος, χωρίς... δηλαδή τα χρήματα να έρχονται κατευθείαν στην τσέπη του, δεν θα αλλάξει τίποτα, θα βρισκόμαστε και θα λέμε τα ίδια πράγματα.

Κύριε Πρόεδρε, έχω την αίσθηση ότι μίλησα παραπάνω από ότι θα περιμένετε, αλλά είναι για εμένα πάντοτε ευχαρίστηση να λέω ότι πρέπει να διεκδικήσουμε, και το ξανά λέω, να γίνει μια καταγραφή ποια αρμοδιότητα πρέπει να έχει ποιο επίπεδο άσκησης διοίκησης, και μετά όλα κουμπώνουν επάνω σε αυτό.

Ευχαριστώ πολύ.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Να ευχαριστήσουμε τον κύριο Φλογαΐτη. Προφανώς θα θέλαμε έτσι για την ημέρα να του επιδώσουμε ένα συμβολικό...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Βεβαίως.

Κύριε Καθηγητά, θα θέλαμε να γίνει μια αναφορά για το θέμα που σχετίζεται με το θέμα του Κλεισθένη, που είπαμε μέσα από τη δική σας εισήγηση, του γραφείου εννοώ, για τη δυνατότητα που μας δίνεται και σε ποιο σημείο, να παρέμβουμε στο Συμβούλιο Επικρατείας. Μπορείτε; Το έχετε πρόχειρο να μας το...

Σ. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ: Όπως είπα προηγουμένως, το συνταγματικό πλαίσιο για την Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι ήδη αρκετά ισχυρό για να προστατεύσει την Αυτοδιοίκηση απέναντι σε μια μη ορθολογική κατανομή αρμοδιοτήτων, πόρων και λοιπά.

Είπα επίσης ότι δεν σημαίνει ότι δεν μπορεί να γίνει καλύτερο. Μπορεί.

Αλλά πάντοτε πίστευα ότι απέναντι στις αναγκαίες συνταγματικές μεταρρυθμίσεις, καλύτερες είναι και ας αρχίσουμε από αυτές, δηλαδή τις αναγκαίες νομοθετικές μεταρρυθμίσεις. Και από τη στιγμή κατά την οποία το Σύνταγμα προβλέπει οικονομική αυτοτέλεια των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, τι άλλο να πει; Τι άλλο θέλει να πει για να εννοεί ότι δεν μπορεί να του παίρνεις τα χρήματα;

Επίσης, όταν το... είναι μια αρχή η οποία διατρέχει ολόκληρο το Σύνταγμα, αλλά και τις διατάξεις για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, ότι πρέπει να υπακούουν στην αρχή της κυβερνησιμότητας, εύκολο δεν είναι να πούμε ότι κάθε τι το οποίο αντιστρατεύεται την αρχή της κυβερνησιμότητας, είναι νομικώς εσφαλμένο;

Προσέξτε, ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και την κεντρική διοίκηση; Θυμάστε που σας είπα ότι έχουμε δύο έννοιες της Αυτοδιοίκησης, την πολιτική και την νομική-τεχνική, διότι στην Αυτοδιοίκηση δεν είναι μόνο η πολιτική πλευρά η οποία μετράει. Δεν είναι μόνο δηλαδή το ότι εκλέγονται οι αιρετοί από το λαό. Εκλέγονται για να διοικήσουν. Δεν νομοθετούν. Δεν είναι κεντρικό κράτος. Είναι όργανο διοίκησης. Και μόνο όργανο διοίκησης. Και μάλιστα όργανο διοίκησης το οποίο τελεί υπό την εποπτεία του κεντρικού κράτους. Δηλαδή δεν μπορεί να υπερβεί την ενότητα του νομικού κράτους, δεν μπορεί να υπερβεί το γεγονός ότι είναι δημιούργημα του κράτους.

Αυτό λοιπόν, επειδή δηλαδή είναι όργανο διοίκησης, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι αυτό το όργανο πρέπει να μπορεί να διοικήσει, να είναι φτιαγμένο έτσι ώστε να μπορεί να διοικήσει. Δεν είναι το Δημοτικό Συμβούλιο το αντίστοιχο του Κοινοβουλίου. Το Κοινοβούλιο είναι η πεμπτουσία της δημοκρατίας μας, εκεί οι πολιτικές δυνάμεις πρέπει να εκπροσωπηθούν με τον αρτιότερο τρόπο της εκπροσώπησης της βούλησης των ρευμάτων τα οποία

υπάρχουν μέσα στην κοινωνία, γιατί εκεί είναι το όργανο μέσα από το οποίο εκφράζεται η δημοκρατία, και είναι το όργανο το οποίο νομοθετεί. Το Δημοτικό Συμβούλιο είναι όργανο διοίκησης, έχει πολιτική σημασία, αλλά είναι όργανο διοίκησης. Εφαρμόζει τους νόμους του κράτους. Αυτό κάνει. Το Κοινοβούλιο δημιουργεί τους νόμους του κράτους. Το Δημοτικό Συμβούλιο εφαρμόζει τους νόμους του κράτους. Βεβαίως έχει τοπικές πολιτικές και μέσα στις τοπικές πολιτικές εφαρμόζει τους νόμους του κράτους. Αλλά θα εφαρμόσει τους νόμους του κράτους. Και για να μπορέσει να το κάνει, πρέπει να έχει δομή τέτοια που να μπορεί να λειτουργήσει.

Αυτό είναι το θέμα το οποίο αντιμετωπίζουμε στη γνωμοδότησή μας, και λέμε ότι ένα σύστημα το οποίο δημιουργεί βεβαιότητα ότι θα ασκηθεί η δημόσια διοίκηση, είναι σύμφωνο με το Σύνταγμα, ενώ ένα σύστημα το οποίο δεν δημιουργεί βεβαιότητα ότι θα ασκηθεί δημόσια διοίκηση, έχει προβλήματα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ πάρα πολύ να έχετε το λόγο για να αναφερθείτε στα όσα ακούστηκαν και να δώσετε και τις γραμμές που η ΚΕΔΕ θα ακολουθήσει από εδώ και πέρα στο κομμάτι της συνταγματικής αναθεώρησης.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, καταρχήν να καλημερίσω και εγώ από την πλευρά μου.

Να πω ότι σήμερα το ζήτημα που αφορά τη συνταγματική αναθεώρηση, είναι ένα θέμα το οποίο ίσως εφόσον η νομοθετική εξουσία και η Βουλή αντιληφθεί τη σημαντικότητά της, μπορεί μια καινούργια μέρα να ξεκινήσει για τη χώρα.

Είναι θεωρώ ίσως από τα σημαντικότερα ζητήματα τα οποία εξετάζουμε σαν Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδος, σαν Αυτοδιοίκηση, και σχετίζεται όχι μόνο με την Αυτοδιοίκηση, αλλά με την ίδια τη χώρα για τα επόμενα δέκα χρόνια.

Κατά την άποψή μου η συνταγματική αναθεώρηση είναι μια πολιτική διαδικασία ύψιστης σημασίας, η οποία οφείλει να

ανταποκρίνεται στις διαχρονικές ανάγκες της χώρας. Όχι δηλαδή να υπηρετεί σε κάποιες μικροκομματικές σκοπιμότητες, προκαλώντας άσκοπες πολιτικές αντιπαραθέσεις.

Και αυτό το λέμε διότι έχουμε δει τα αυτονόητα πολλές φορές γίνονται δυσνόητα, και αυτονόητα εννοώ αυτά που σχετίζονται με το τι έχουν κάνει, αγαπητέ κύριε Καθηγητά, οι χώρες της Ευρώπης, πριν από εμάς για εμάς, και νομίζω ότι θα ήταν πολύ απλό και εύκολο να μη λέμε σε πολλά ζητήματα να ανακαλύψουμε ούτε την Αμερική, ούτε τον τροχό. Υπάρχουν ήδη τα αποτελέσματα αυτών των ανακαλύψεων και το μόνο που χρειάζεται είναι υιοθέτηση από εκείνους που νομοθετούν και τίποτε περισσότερο.

Για να μην έχουμε, το είχα πει και την πρώτη μέρα, καμία τύψη ως Αυτοδιοίκηση, τι δεν κάνουμε καλά και δεν διορθώνονται τα πράγματα, πρέπει να αποτινάξουμε από πάνω μας οποιαδήποτε μορφή τύψης.

Κύριε Καθηγητά, επειδή το είπατε και πριν, για τη φορολογία. Θα σας πω λοιπόν, εμείς δεν έχουμε κανένα θέμα, εφόσον μας δώσουν τα απαραίτητα εργαλεία, να ασκήσουμε ότι θα πρέπει να ασκήσουμε για το καλό των τοπικών μας κοινωνιών. Αλλά όταν μιλάμε αποσπασματικά για το θέμα της φορολόγησης παραδείγματος χάριν, θα πρέπει να βρούμε τους μηχανισμούς με τους οποίους κανείς μπορεί να δώσει τη δυνατότητα της τοπικής φορολόγησης, δηλαδή της αποκέντρωσης φορολογικής ύλης, την οποία θα μπορέσει η τοπική κοινωνία να έχει προς όφελός της.

Διότι εδώ λέμε κάποια πράγματα, αλλά ποιος ορίζει τους εργαζόμενους και τους υπαλλήλους; Χρειάζεται συνταγματική αναθεώρηση για να μπορέσουμε να έχουμε τους εργαζόμενούς μας, αφού εμείς τους πληρώνουμε βάσει των οργανικών θέσεων, για να μπορέσουμε να δημιουργήσουμε τις λειτουργικές ανάγκες, εν προκειμένω και αυτή την οποία συζητάμε, και να ασκήσουμε την πολιτική της τοπικής κοινωνίας; Διότι φτάσαμε στο σημείο να λέμε η

κότα έκανε το αβγό ή το αβγό την κότα; Από πού θα ξεκινήσουμε για να βελτιώσουμε τις δυνατότητες των τοπικών κοινωνιών;

Θα ήθελα λοιπόν καταρχήν να ζητήσω από τους συναδέλφους να αφαιρέσουμε οποιοδήποτε ενοχικό σύμπλεγμα μπορεί να έχουμε αν εμείς κάνουμε κάτι καλό ή κακό στο επίπεδο της διεκδίκησης. Δεν είναι αυτό. Είναι ζήτημα πολιτικής βούλησης. Είναι ζήτημα δηλαδή εάν οι εκάστοτε κεντρικές κυβερνήσεις θέλουν την Τοπική Αυτοδιοίκηση να πάει μπροστά, θέλουν να υπάρχουν και άλλοι πέραν εκείνων των πολιτικών πατερούληδων του κεντρικού κράτους, μπορούν να ασκήσουν οι τοπικές κοινωνίες τις εξουσίες που είναι απαραίτητες για να μπορέσουν να κάνουν τοπική ανάπτυξη.

Το ζήτημα λοιπόν δεν είναι δικό μας, είναι δικό τους. Το μόνο πρόβλημα που έχουμε είναι ότι ζούμε στην ίδια χώρα και η δική του αδυναμία να νομοθετήσουν όπως οι άλλες χώρες, δημιουργεί πρόβλημα σε όλους μας, προφανώς και στις τοπικές κοινωνίες στις οποίες εμείς ασκούμε διοίκηση.

Θα ήθελα λοιπόν τουλάχιστον από αυτό το Συνέδριο, το ετήσιο Συνέδριο, να βγάλουμε το ενοχικό σύμπλεγμα της Αυτοδιοίκησης, διότι λίγο-πολύ άκουσα και πριν λίγες ώρες σε μια άλλη κοινωνική τρόπον τινά δική μου παρουσία με κάποιον από την κυβέρνηση, να λέει αν ήσασταν πιο ενωμένοι μπορεί να περνάγαμε λέει και άλλα θέματα που να αφορούσαν την Αυτοδιοίκηση.

Δηλαδή αντιλαμβάνεστε ότι δεν είναι πρόβλημα δικό τους που νομοθετούν, είναι δικό μας ότι εμείς δεν δώσαμε λύσεις.

Αυτό δεν είναι αλήθεια, διότι έχουμε δώσει σε όλους τους Υπουργούς όλες εκείνες τις θέσεις του ευρωπαϊκού γίνεσθαι για τα ζητήματα της Αυτοδιοίκησης, και του Κογκρέσου, και του Συμβουλίου Δήμων και Περιφερειών, και της Επιτροπής Περιφερειών της Ευρώπης, και άλλων χωρών μέσα και από τις μελέτες που έκανε το Ινστιτούτο Τοπικής Αυτοδιοίκησης, και ότι

άλλο είναι χρηστικό για να μπορέσει ένας νομοθέτης που έχει τη βούληση, να κάνει σωστά τη δουλειά του.

Άρα δεν είναι το θέμα εάν εμείς είμαστε ενωμένοι, που είμαστε ενωμένοι, αλλά εάν εκείνοι οι οποίοι θέλουν να νομοθετήσουν, θέλουν πραγματικά και έχουν τη βούληση να πάμε μπροστά τη χώρα, να πάμε μπροστά την Ελλάδα, μέσα από την τοπική ανάπτυξη, μέσα από την αποκέντρωση της κεντρικής κυβέρνησης.

Είναι αλήθεια λοιπόν ότι για να παράγει ωφέλιμα για τη χώρα αποτελέσματα και για τους πολίτες, απαιτεί καταρχήν συναίνεση και ειλικρινή διάλογο μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων, των κεντρικών κυβερνήσεων και της Βουλής. Δεν μπορεί αυτός ο διάλογος προφανώς να αγνοεί τους εκπροσώπους των θεσμών του κράτους. Ποιος είπε ότι έχει λευκή επιταγή, με όποια πλειοψηφία μπορεί να έχει κάποια στιγμή στη Βουλή, να νομοθετήσει για τα επόμενα δέκα χρόνια, χωρίς να λάβει υπόψη κανέναν εκ των ενδιαφερομένων θεσμών μέσα στο επίπεδο της διαβούλευσης;

Και ασφαλώς δεν μπορεί ούτε να περιορίζεται στα ήσσονος σημασίας ζητήματα, αλλά ούτε και να γίνεται ερήμην της ίδιας της κοινωνίας.

Σε αυτή λοιπόν την κρίσιμη για τη χώρα μας χρονική συγκυρία, είναι αναγκαίο να βρούμε τρόπους συνεννόησης, τρόπους σύνθεσης, αλλά για να τους βρούμε πρέπει να είμαστε και ειλικρινείς όλοι μας. Να ζητάμε την ειλικρινή σύνθεση και συναίνεση, και όχι εις βάρος του κεντρικού καλού να μπαίνει το κομματικό καλό.

Είναι αναγκαίο λοιπόν να βρούμε πώς θα μας επιτρέψουν να αντιμετωπίσουμε με μόνιμο τρόπο τα διαχρονικά προβλήματα που μας οδήγησαν σε αυτή την κρίση, που αυτή η κρίση δεν ήρθε από τις τοπικές κοινωνίες. Προήλθε από την αδυναμία των κεντρικών κυβερνήσεων να νομοθετήσουν σωστά.

Είναι αλήθεια λοιπόν ότι για να εξέλθουμε από αυτή την κρίση, διότι δεν είναι μόνο η κρίση οικονομική, είναι η κρίση της λειτουργίας του ίδιου του κράτους που έφερε και την οικονομική κρίση. Είναι η αδυναμία του να αποτινάξουμε την ίδια τη γραφειοκρατία και να γίνει πιο επιτελικό το κράτος, πιο ουσιαστικό. Να μπορέσει η νησιωτική Ελλάδα, που βλέπω εκεί άξιους και θαρραλέους Δημάρχους, του Αιγαίου, να νιώθουν ότι είναι Δήμος κράτος, για να μπορέσουν να κάνουν τα ανθρωπίνως δυνατά αποτελέσματα για τους κατοίκους, οι οποίοι είναι θεματοφύλακες και των συνόρων της δικής μας χώρας. Να μπορέσει να προωθήσει την τοπική ανάπτυξη απελευθερώνοντας τις δημιουργικές δυνάμεις της πατρίδας μας. Σήμερα οι δημιουργικές δυνάμεις της πατρίδας μας πηγαίνουν και ανοίγουν βιβλία για να μπορέσουν να επιχειρήσουν στη Βουλγαρία, στην Αγγλία και στην Κύπρο, αντί να είναι εδώ στις τοπικές κοινωνίες και να μπορέσουν πραγματικά σε συνεργασία με αυτές να παράγουν πλούτο.

Όταν αυτή τη στιγμή τα παιδιά μας, 150.000 παιδιά, κάνουν την προπτυχιακή τους εκπαίδευση στην Κύπρο, στη Σλοβενία, στη Ρουμανία, στη Βουλγαρία, και στην Εσθονία, και ακόμα εμείς συζητάμε εάν θα πρέπει να υπάρχουν πέραν των δημοσίων πανεπιστημίων, η δυνατότητα της εκπαίδευσης, τότε είμαστε υποκριτές, και είμαστε εκείνοι που πυροβολούμε την ίδια τη χώρα. Διότι το συνάλλαγμα αυτό το λιγοστό που έχουμε, αντί να το παράγουμε ανάπτυξη εδώ στις τοπικές κοινωνίες και να υπάρχουν πανεπιστήμια πραγματικά που να ανθίζουν στην περιφέρεια της Ελλάδος, ανθίζουν στα πανεπιστήμια της Κύπρου και των άλλων χωρών.

Εάν λοιπόν αυτά δεν τα αντιμετωπίσουμε με θαρραλέο τρόπο, που προφανώς τη μεγαλύτερη ευθύνη φέρει η νομοθετική εξουσία, τότε νομίζω ότι θα ερχόμαστε εδώ στο Συνέδριο της Αυτοδιοίκησης του μέλλοντος και θα κοιταζόμαστε όλοι στα μάτια και θα λέει τι λέει ο Πρόεδρος ή τι θα πει η αντιπολίτευση της Διοίκησης της ΚΕΔΕ, ή

τι θα πει ο κυβερνητικός εκπρόσωπος της Αυτοδιοίκησης και αν μπορέσει κατά κάποιο τρόπο να απαλύνει το εις βάρος της κυβερνήσεως πρόβλημα, της εκάστοτε.

Άρα λοιπόν, πρέπει να δώσουμε μεγαλύτερες δυνατότητες και ευθύνες στις τοπικές κοινωνίες και στους θεσμικούς τους εκπροσώπους. Να αποφασίζουν οι ίδιες για όσα τις αφορούν. Να ενισχύει τον έλεγχο και τη διαφάνεια στη λειτουργία του πολιτικού μας συστήματος. Εγώ δεν πήρα απάντηση παραδείγματος χάρη γιατί ο Ελεγκτής Νομιμότητας, ο Εσωτερικός Ελεγκτής, θα διορίζεται κατ' ουσίαν από το Υπουργείο Εσωτερικών μέσα από συνέντευξη. Και το κόμμα; Που σήμερα ο Υπουργός Εσωτερικών, παραδείγματος χάρη, έγινε Γενικός Γραμματέας του Κόμματος του κυβερνήσαντος, είναι εντελώς αγαθό;

Άρα αυτή η συνέντευξη της υποκειμενικότητας του εκάστοτε Υπουργού Εσωτερικών, θα είναι εκείνη που θα κρίνει τον τοπικό άρχοντα και την τοπική κοινωνία μέσα από κομματικά γυαλιά; Ακόμα δηλαδή ένα λάθος του λάθους, μόνο και μόνο για να περιφρουρήσουμε μια κομματική άποψη, που σήμερα υπάρχει ένα κόμμα και αύριο μπορεί να μην υπάρχει; Εις βάρος της ίδιας της χώρας και τον τρόπο λειτουργίας των τοπικών κοινωνιών;

Προφανώς θέλουμε τη διαφάνεια, αλλά μια διαφάνεια η οποία να προκύπτει από αντικειμενικά κριτήρια και με προέλεγχο και με πρόληψη. Κανένας Δήμαρχος δεν ξέρει τα πάντα. Άλλος είναι γιατρός, πολιτικός μηχανικός, δικηγόρος και δεν ξέρω, μπορεί να είναι και έμπορος. Πάει να πει ότι μπορεί να ξέρει ότι οι Υπηρεσίες του πράττουν σωστά; Εκεί μπαίνει ο πραγματικός έλεγχος μέσα από μία προληπτική διάθεση της ίδιας της νομοθετικής εξουσίας.

Και βέβαια να προωθεί την αποκέντρωση αυτό το Σύνταγμα, με σαφήνεια, που να μπορεί να δώσει την πολυεπίπεδη διακυβέρνηση, με βάση τις αρχές της εγγύτητας, που βαρεθήκαμε να το λέμε, να το λέμε σε δεκάδες Υπουργούς, και να μην μπορούν να το καταλάβουν. Ποιος από τους Υπουργούς έχει αφήσει ιστορία

ουσιαστικά στο πολιτικό γίνεσθαι εφόσον δεν έκανε το αυτονόητο ως Υπουργός; Και τι έγινε; Μοίρασε σαν τροχονόμος κάποια αυτονόητα χρήματα. Άφησε κανείς πραγματική ιστορία στο πολιτικό γίνεσθαι μέσα από αυτή τη σοβαρή υπόθεση του να είναι κανείς Υπουργός Εσωτερικών; Πρέπει να σκεφτώ πολύ για να μπορέσω να αντιληφθώ κάποιον ο οποίος πραγματικά άφησε μια τέτοια ιστορία. Διότι έγραψαν στα παλιά τους υποδήματα τις αρχές της εγγύτητας, της επικουρικότητας και της αποτελεσματικότητας. Ένας Υπουργός δεν είναι να λέει μοίρασα πενήντα εκατομμύρια αυτονοήτως, που τα φέρνουν οι Υπηρεσίες, για να τα πάει από εδώ, από εκεί, βάσει των λογισμικών αποτελεσμάτων, λες και τα έφερε από το χωριό του. Είναι τα λεφτά του Έλληνα πολίτη, τα οποία έτσι και αλλιώς και να μην το έλεγε θα μοιράζονταν.

Αυτό είναι το θέμα μας; Αυτή είναι η μεγάλη σπουδαία δουλειά ενός Υπουργού Εσωτερικών; Ή πραγματικά να αφήσει το αποτύπωμά του στη χώρα μέσα από αυτή την πολύ σημαντική θέση να είναι Υπουργός Εσωτερικών, από ένα νομοσχέδιο το οποίο θα βάλει την Ελλάδα σε μια άλλη τροχιά ανάπτυξης;

Είναι αλήθεια ότι το 2001 η συνταγματική αναθεώρηση επέφερε σημαντικές αλλαγές στο τότε αυτοδιοικητικό θεσμό, με την αναθεώρηση του συντάγματος, 102, το οποίο κατοχυρώθηκαν οι δύο Βαθμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Εισήχθη το τεκμήριο της αρμοδιότητας υπέρ των ΟΤΑ για τη διαχείριση των τοπικών υποθέσεων, όπως επίσης κατοχυρώθηκε η υποχρέωση του κράτους να εξασφαλίζει τους αναγκαίους πόρους για την εκπλήρωση της αποστολής και των αρμοδιοτήτων τους.

Επίσης, προβλέφθηκε η δυνατότητα ανάθεσης (...) ΟΤΑ κρατικών αρμοδιοτήτων, που συνιστούν αποστολή του κράτους, με ανάλογη μεταφορά πόρων.

Αυτό το γράφει σήμερα το Σύνταγμα. Ποιος είναι ο παράνομος, κύριε Καθηγητά, ότι ενώ το Σύνταγμα το γράφει, δεν το εφαρμόζει το κράτος. Διότι οι ανάγκες θα πρέπει να προκύπτουν

από τις ανελαστικές καταρχήν ανάγκες. Διότι το κράτος ακόμα και τώρα που δεν έχει γίνει η αποκέντρωση η φορολογική, είναι υποχρεωμένο βάσει του συντάγματος, αν πιστεύουμε σε κάτι σε αυτή την ελληνική κοινωνία, το ανώτατο είναι το Σύνταγμα, και το οποίο θα πρέπει πρωτίστως να το εφαρμόζουν οι λειτουργοί της κεντρικής κυβερνήσεως που έχουν και τα ηνία και έχουν και όλες τις δυνατότητες εφαρμογής των νόμων του κράτους.

Πώς απαιτείς λοιπόν σε έναν πολίτη να είναι σωστός με τους νόμους, όταν εσύ ο ίδιος δεν εφαρμόζεις τους νόμους.

Και βέβαια να πούμε ότι κατοχυρώθηκε το 2001 η δημοσιονομική και οικονομική αυτοτέλεια των ΟΤΑ, με τη μεταφορά αντίστοιχων πόρων. Ακούγεται λίγο γραφικό, διότι ξέρουμε όλοι μας ότι δεν συνέβη. Συνέβη κατά ένα βαθμό.

Όμως όλες αυτές οι αλλαγές έμειναν στη μέση. Νίκησε η υποκρισία. Η Αυτοδιοίκηση ποτέ δεν έγινε οικονομικά ανεξάρτητη. Ποτέ δεν της δόθηκε η λειτουργική αυτονομία, ώστε να διαχειρίζεται τις τοπικές υποθέσεις. Ο έλεγχος του κεντρικού κράτους παρέμεινε ασφυκτικός. Αφαίρεσε όλο το οξυγόνο από τις τοπικές κοινωνίες, παρά τις συνταγματικές προβλέψεις τότε του νομοθέτη.

Όμως όλα αυτά πρέπει επιτέλους να αλλάξουν γιατί δεν πάει άλλο. Δεν πάει άλλο η Ελλάδα να είναι ουραγός της Ευρώπης. Δεν πάει άλλο να ξεπουλιέται η Ελλάδα 99 χρόνια σε ότι θα μπορούσε να επενδύσει για το αύριο και το μέλλον των παιδιών μας.

Η αναθεώρηση του συντάγματος πρέπει να αποτελέσει την ευκαιρία, την επαναδιατύπωση, την επικαιροποίηση, αλλά και την υπόσχεση εφαρμογής των συνταγματικών επιταγών έναντι του συμφέροντος της χώρας, για το θεσμικό εκσυγχρονισμό της χώρας και για την πραγματική αναβάθμιση του θεσμού μας, προς όφελος των πολιτών και των τοπικών μας κοινωνιών.

Τα ζητήματα που θέσαμε, τα είπε και ο Αντιπρόεδρος, ο κύριος Καφαντάρης, προφανώς είναι η φορολογική αποκέντρωση, αλλά είναι κυρίως εγώ θα έθετα το να συμφωνήσουμε πως ότι

υπάρχει και ότι θα ψηφιστεί, θα εφαρμοστεί. Διότι η ασέβεια δεν προέκυψε από την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Προέκυψε από την κεντρική κυβέρνηση την εκάστοτε, όπου αγνοούσε την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Και όπως είπα και χθες, είναι δυνατόν χώρες όπως η Εσθονία, η Λιθουανία, με ένα νόμο, όπως άκουγα, με ένα άρθρο, να έχουν αλλάξει όλο τον τρόπο λειτουργίας του κράτους τους μέσα από τις χρηστικές πληροφορίες των άλλων κρατών της Ευρώπης, και εδώ συνεχώς να μηρυκάζουμε με ποιον τρόπο θα δημιουργήσουμε την ανάπτυξη της χώρας;

Το ξέρουμε πώς θα δημιουργήσουμε ανάπτυξη της χώρας. Η ανάπτυξη της χώρας πρωτίστως σχετίζεται με την αποκέντρωση του κράτους πατερούλη.

Για αυτό ακριβώς η συνταγματική καθιέρωση Συμβουλίου Αυτοδιοίκησης ως επίσημου κοινού θεσμικού εκπροσώπου της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης, απέναντι στην εκτελεστική εξουσία και την κεντρική διοίκηση, τη θεωρούμε σαφέστατη.

Θεωρώ λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, στη συζήτηση που αρχίζει από σήμερα και προφανώς δεν μπορεί να ολοκληρωθεί σήμερα, θα πρέπει όλοι μας, βάσει των δικών μας εμπειριών, βάσει των δικών μας απόψεων, και προφανώς και της Ευρώπης, να μπούμε σε έναν τέτοιο διάλογο, προφανώς, το έχω πει και πάλι, με ένα κράτος που θέλει την Αυτοδιοίκηση να υπάρχει. Όχι μέσα από ένα κομματικό πρόσημο, διότι όπως είπαμε και στην έναρξη του Συνεδρίου μας, πώς είναι δυνατόν η Επιτροπή Συνταγματικής Αναθεώρησης να μην έχει εκπρόσωπο της ίδιας της Αυτοδιοίκησης Α' Βαθμού. Δεν έχουμε πάρει απάντηση επί αυτού. Δεν ξέρω πώς αντέχουν να μην απαντούν. Όπως έχουν λοιπόν το δικαίωμα να επιλέγουν την Επιτροπή την οποία θα κάνουν διαβούλευση για την αναθεώρηση του συντάγματος, έχουμε και εμείς το δικαίωμα να τους καταγγέλλουμε και να λέμε είναι κατάπτυστο αυτό. Είναι

αδιανόητο. Και όποιοι το έκαναν, κακώς το έκαναν, και αυτό γράφεται με μαύρα γράμματα στη δική μας αυτοδιοικητική ιστορία.

Είναι σίγουρο ότι οι αλλαγές που θα υπηρετήσουν τις ανάγκες του σήμερα σχετίζονται κυρίως με τις μελλοντικές γενιές του αύριο της χώρας μας. Και εμείς λοιπόν επειδή πιστεύουμε ότι η Ελλάδα μπορεί να πάει ψηλά, χωρίς παθογένειες, χωρίς να κάσουμε στα τέσσερα, παρακαλώντας εννοώ οποιονδήποτε εξωτερικό παράγοντα, μπορούμε να αναγεννήσουμε την Ελλάδα αν πιστέψουμε στον εαυτό μας, αν συνεννοηθούμε, αν πετάξουμε όλους τους υποκριτές, εάν πετάξουμε όλους τους προσκυνημένους που βάζουν το εξωτερικό συμφέρον περισσότερο από το εσωτερικό συμφέρον, και αν τελικά μπορέσουμε να διαθέσουμε έναν καταστατικό χάρτη που θα ανταποκρίνεται στο σύγχρονο περιβάλλον της παγκόσμιας κοινότητας προφανώς, αλλά και της εθνικής προσπάθειας ανάταξης που πρέπει να κάνουμε σαν χώρα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο της ΚΕΔΕ για την πραγματικά σημαντική αυτή παρέμβαση, με την έννοια ότι πρέπει επιτέλους να γίνει κατανοητό από όλους μας ποιες είναι οι θέσεις και οι απόψεις της Αυτοδιοίκησης, τι διεκδικούμε, δηλαδή τα αυτονόητα ουσιαστικά, αυτό που είπατε με κάθε τόνο. Αλλά πρέπει να υπάρχουν και αυτιά, κύριε Πρόεδρε, να ακούν και να μπορούν να δημιουργούν υπέρ των πολιτών και της Αυτοδιοίκησης.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Εάν υπάρχουν κάποιες ερωτήσεις, επειδή πιθανολογώ κάποια στιγμή θα αποδεσμεύσουμε τον κύριο Φλογαΐτη, αλλά και τον κύριο Κανελλόπουλο, ευχαρίστως να γίνουν ερωτήσεις και μετά και παρεμβάσεις. Αυτό αφορά όλους μας.

Υπάρχουν κάποιες ερωτήσεις; Παρακαλώ, ελάτε, κυρία Παυλίδου.

Μ. ΠΑΥΛΙΔΟΥ: Αξιότιμε κύριε Καθηγητά, επειδή έχω διαβάσει και τη βιβλιογραφία σας, θέλω να πω το εξής.

Εάν αποφασίζανε οι νομοθετούντες, αυτοί που έχουν την αρμοδιότητα της θέσμησης, να πουν ότι όλοι οι εκτελεστικοί νόμοι, όλοι οι εκτελεστικοί νόμοι, και είναι πάρα πολύ εύκολο, φεύγουν από το κράτος και πάνε στην Αυτοδιοίκηση. Δεν λέω πρώτο και... Και από εκεί και έπειτα, γιατί... γιατί το λέω αυτό, κύριε Καθηγητά; Με βασανίζει πάρα πολύ, γιατί και εγώ από πάρα πολύ νεαρή ασχολούμαι με τα θέματα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης λαμβάνοντας δύο πτυχία, αυτό της ΟΠΕ, Πολιτικές – Οικονομικές Επιστήμες του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, και στη συνέχεια της Νομικής του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου, ασκώντας επί σαράντα χρόνια τη δικηγορία.

Λοιπόν, θέλω να πω το εξής. Αυτό το πράγμα τι θα συνεπήγετο. Ότι θα είχαμε ένα κράτος πραγματικά, αν το καταλαβαίνω σωστά, επιτελικό, το οποίο στις αρμοδιότητές του θα κρατούσε την εξωτερική πολιτική, τα θέματα της άμυνας, του κράτους και λοιπά, και όλα τα άλλα πιστεύω - βεβαίως με την οντότητα που έδωσε και ο Καλλικράτης, γιατί παλαιότερα δεν μπορούσαν σε μικρές οντότητες, το είπατε, να ασκηθούν αρμοδιότητες - να ασκηθούν οι... αφού ξεκαθαρίσουμε με τους εκτελεστικούς νόμους, μετά θα αποφασίζαμε ανάμεσα στους δύο Βαθμούς ποια αρμοδιότητα θα έπαιρνε ο κάθε Βαθμός, θα ήταν η αρμοδιότητα του Α' ή του Β' Βαθμού.

Αυτό, κύριε Καθηγητά, είναι θέμα οπωσδήποτε πρώτα πολιτικής βούλησης, να απεκδυθούν εξουσίες η κεντρική εξουσία, και φυσικά θεωρώ ότι θα ήταν πολύ πιο εύκολο στη συνέχεια να βρίσκαμε εμείς τις αρμοδιότητες, πάντοτε με την αρχή της εγγύτητας και της επικουρικότητας ανάμεσα στους δύο Βαθμούς.

Αυτό το πράγμα με βασανίζει, και ξέρετε, έχουμε μεγαλώσει ήδη, βρισκόμαστε κάποιοι στην κατακλείδα του βίου μας, και πράγματα τα οποία ήταν αιτούμενα στους νεολαίους, οι οποίοι κάναμε τις διαδηλώσεις και λοιπά μεταξύ των άλλων και αυτά, ότι αυτά τα πράγματα δεν υλοποιούνται. Έγιναν βήματα πάρα πολλά,

όπως είπατε, αλλά το σημαντικό είναι αυτό. Ότι για να γίνει η τομή, πρέπει το κράτος, να ξεκινήσουμε από το κράτος. Εγώ έτσι νομίζω. Τις αλλαγές πρέπει να τις ξεκινήσουμε από το κράτος. Το οποίο είναι και η αιτία, υπάρχει μια αιτιώδης συνάφεια ανάμεσα σε αυτά τα οποία το κράτος γεννά και δημιουργεί, και σε αυτό το οποίο υφιστάμεθα τώρα, δηλαδή τα μνημόνια. Το κράτος είναι η Λερναία Ύδρα, οι Συμπληγάδες Πέτρες, μέσα στις οποίες εμείς, Αυτοδιοίκηση Α' και Β' Βαθμού, που μπορούσαμε να δημιουργήσουμε, έχουμε συνθλιβεί. Δηλαδή είμαστε... ενώ έχουμε την εκλογή, δηλαδή έχουμε... δεν είμαστε δοτοί, έχουμε την εκλογή από τον λαό, επειδή στερούμεθα άλλων εργαλείων, δεν μπορούμε να κάνουμε αυτά τα οποία θα έπρεπε χάριν αυτής της εκλογής μας να κάνουμε για το λαό μας, για τις τοπικές μας κοινωνίες.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Μισό λεπτάκι. Θέλετε να...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ναι, ναι, θα πάρετε το λόγο.

Θα ήθελα να πω ότι είναι εδώ κοντά μας και ο κύριος Παναγιώτης Αλεξανδράκης, νομικός, Συντονιστής του Επιστημονικού Φόρουμ Στο Επίκεντρο ο Άνθρωπος.

Θα παρακαλέσω να... επειδή ξέρω ότι θέλει να έρθει στο βήμα, να κάνει μια παρέμβαση, και όποιος θέλει να κάνει παρέμβαση, παρακαλώ να γράψει τα στοιχεία του και να τα φέρει εδώ στο Προεδρείο ευθύς αμέσως.

Π. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ: Να καλημερίσω όλους σας από όλη την Ελλάδα για τη σημερινή παρουσία εδώ σε αυτό το τριήμερο Συνέδριο, που είχα την ευκαιρία μόνο σήμερα να παρακολουθήσω, αν και δόθηκε ευκαιρία μέσα από τη μετάδοση να έχω μερική πληροφόρηση χθες και προχθές.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα σημαντικό ζήτημα που έχει σχέση άμεσα με τη νομική παρέμβαση των εξαιρετικών και καταξιωμένων νομικών επιστημόνων που βρίσκονται εδώ μαζί μας,

και έχουν άμεση σχέση με την κοινωνία μέσω της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Έχω αναφερθεί σε δημοσίευμα εμπεριστατωμένο, ως προς τις ευθύνες, που χωρίς να το γνωρίζουν πιθανότατα οι Δήμαρχοι και τα Δημοτικά Συμβούλια, επωμίζονται, αναλαμβάνοντας το ρόλο του κακού και του σκληρού, εξυπηρετώντας το Υπουργείο Εργασίας και τη διαδικασία της τωρινής κατάστασης που επικρατεί με τις ευλογίες της νυν Υπουργού, της βάνουσης επίθεσης κατά των ανθρώπων με ειδικές ανάγκες σε όλη τη χώρα.

Οι δημοτικοί σας υπάλληλοι, που αναφέρονται σε εσάς τους Δημάρχους, και εσείς φέρετε φυσικά την ευθύνη για τις πράξεις τους, προχωρούν εκτελώντας προφορικές συνήθως εντολές ή και ανίσχυρες νομικά εγκυκλίους του Υπουργείου Εργασίας, σε περικοπές των επιδομάτων ανθρώπων με ειδικές ανάγκες, που δεν έχουν καμία άλλη δυνατότητα επιβίωσης, εις το όνομα της εφαρμογής νέων πιστοποιητικών που εξεδίδονται από το ΚΕΠΑ, το Κέντρο Εκτίμησης Αναπηρίας, με έναν κώδικα βαθμονόμησης της αναπηρίας ο οποίος είναι πάρα πολύ σκληρός, τα οποία σημειώνω διακινούνται διαδικτυακά, πράγμα απολύτως παράνομο όπως γνωρίζουν οι νομικοί σύμφωνα με τον Γενικό Κανονισμό Προσωπικών Δεδομένων που ισχύει σε όλη την Ευρώπη και από τις 25 Μαΐου ισχύει και στην Ελλάδα, και όλη την ευθύνη, τη νομική ευθύνη για αυτό το θέμα, έχετε εσείς, αγαπητές κυρίες και κύριοι Δήμαρχοι.

Συνεχίζω αναφερόμενος στο πολύ σημαντικό ζήτημα που θα το συναντήσουν οι επόμενοι αυτοδιοικητικοί. Το 2020 εφαρμόζεται επιτέλους, μετά από την πάροδο οκτώ ετών, ο Οικοδομικός Κανονισμός, ο οποίος επιβάλλει την προσβασιμότητα για όλους τους ανθρώπους, και τους ανθρώπους με ειδικές ανάγκες και τους ηλικιωμένους που έχουν παραπλήσιες ανάγκες, και στις υφιστάμενες υποδομές. Το σύνολο των Δημοτικών Υπηρεσιών αυτή τη στιγμή στη χώρα, στεγάζεται σε μη προσβάσιμες οικιστικές

υποδομές. Επίσης, οι διαδικτυακοί χώροι όλων των Δήμων δεν είναι προσβάσιμοι. Αυτό είναι ένα ζήτημα το οποίο σε λίγο θα αρχίσει να έχει νομική σημασία, διότι θα δίδεται η δυνατότητα αγωγής, άσκησης αγωγής από οποιονδήποτε πολίτη και μάλιστα θα έλεγα με τις νομικές διαδικασίες της απαγόρευσης χρήσης κάποιων χώρων που αυτή τη στιγμή στεγάζουν Δημοτικές Υπηρεσίες.

Το επόμενο θέμα για το οποίο ήθελα να αναφερθώ, είναι το ζήτημα της πολιτικής προστασίας, για το οποίο δεν υπάρχει καμία μέριμνα από την κεντρική εξουσία και από την αρμόδια Επιτροπή, έχω πολλές φορές επικοινωνήσει, διότι την ευθύνη πάλι θα τη φέρετε εσείς, κύριοι Δήμαρχοι, αν αύριο-μεθαύριο έχουμε μια μεγάλη φυσική καταστροφή για οποιοδήποτε λόγο ή μια πυρκαγιά, ένα σεισμό και λοιπά.

Η σύγχρονη τεχνολογία δίνει τη δυνατότητα να βοηθήσουμε τους ανθρώπους με ειδικές ανάγκες και τους ηλικιωμένους που έχουν παραπλήσιες, όπως αναφέρω, ανάγκες αυτή τη στιγμή, με την άμεση μετάδοση της ακριβούς θέσης που βρίσκονται μέσω των ηλεκτρονικών συστημάτων, και της άμεσης επέμβασης, κυρίως των εθελοντικών ομάδων διάσωσης που υπάρχουν στις περιοχές σας.

Αυτό πρέπει να το ελέγξετε πάρα πολύ σημαντικά, να υπάρξει ένας συντονισμός σε όλα τα επίπεδα, γιατί θα έχουμε μεγάλες ευθύνες που θα φέρετε στη συνέχεια, όπως έχει συμβεί και πρόσφατα με τη μεγάλη καταστροφή που έγινε εδώ στην Αττική.

Το τελευταίο κομμάτι, το οποίο είναι ιδιαίτερα αναπτυξιακό και πρέπει οπωσδήποτε να το ελέγξουμε και να το δουλέψουμε όλοι μαζί, αυτό κάνουμε και με το Επιστημονικό Φόρουμ Στο Επίκεντρο ο Άνθρωπος, που είναι εθελοντικό και με ταξιδεύουμε σε όλη την Ελλάδα για να μιλήσουμε για το ζήτημα αυτό, πέραν των υπολοίπων θεμάτων που αναφερόμαστε, είναι ο τουρισμός για όλους.

Η χώρα μας είναι εξαιρετική, τουριστικός προορισμός για όλο τον κόσμο, και υπάρχουν εκατομμύρια, μόνο για την Ευρώπη θα

σας αναφέρω, άνθρωποι με ειδικές ανάγκες και ηλικιωμένοι, που έχουν παραπλήσιες με αυτούς ανάγκες, που θέλουν να ταξιδέψουν στη χώρα μας, ταξιδεύουν με τους συνοδούς τους, οπότε ο αριθμός των επισκεπτών πολλαπλασιάζεται, έχουν παραμονή τουλάχιστον διπλάσια ή και τριπλάσια από ότι οι υπόλοιποι τουρίστες, θα δώσουν τρομερή ανάπτυξη σε υποβαθμισμένες αυτή τη στιγμή τουριστικά περιοχές, με ήπιες παρεμβάσεις, που το μόνο που χρειάζεται είναι να τις συζητήσουμε και να τις δρομολογήσουμε. Δεν είμαστε μακριά από την έναρξη απορρόφησης τέτοιων ποσών, τέτοιων χρημάτων, από το μεγάλο τουριστικό προϊόν που μπορούμε να έχουμε στη διάθεσή μας μέσω του Τουρισμού για Όλους, που θα ήθελα πάρα πολύ να του δώσετε μεγάλη σημασία.

Χαιρετώ και θεωρώ μεγάλη τιμή που μου δόθηκε αυτός ο χρόνος στο Συνέδριο. Έχουμε εξαιρετική συνεργασία και με τον κύριο Πρόεδρο, ο οποίος ήδη στο κομμάτι του ιατρικού τουρισμού έχει μια άλλη δράση παράλληλη και γνωρίζει πολύ καλύτερα τα θέματα και έχουμε επικοινωνήσει για αυτό, και πρέπει να κοινοποιηθούν σε όλη την Ελλάδα για να υπάρξει αυτό που επιτέλους επιθυμούμε, ένα βήμα ανάπτυξης.

Σας ευχαριστώ.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστούμε τον κύριο Αλεξανδράκη τον Παναγιώτη, ιδιαίτερα, και για την τοποθέτησή του, μέσα από μια άλλη πηγή έμπνευσης, ανάπτυξης και λοιπά.

Να συνεχίσουμε. Κύριε Ζυγούρη, θέλετε να κάνετε μια ερώτηση. Να σας δώσω το λόγο.

Θα παρακαλέσω είτε εκείνους που είναι μέσα στην αίθουσα, είτε έξω, όσοι θέλουν να τοποθετηθούν σε αυτή τη συνεδρία ή γενικότερα πριν την απόφαση του Συνεδρίου και του ψηφίσματος, το οποίο παρακαλώ τις Υπηρεσίες να μοιράσετε στους επικεφαλής ένα... Το έχετε πάρει, κύριε Μπίρμπα; Κύριε Ιωακειμίδη, το έχετε...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Όχι, έχει γίνει μια... Παρακαλώ τις παρατηρήσεις να τις δώσουμε τώρα στους επικεφαλής, στον κύριο Ιωακειμίδη, στον κύριο Μπίρμπα, στον κύριο Κανταρά, στην κυρία Παντελάκη και στον κύριο Κοιμήση. Και παρακαλώ όσοι θέλουν μέχρι και το μεσημέρι, πριν την ψήφιση, το λόγο, να πάνε στη Γραμματεία να καταθέσουν το σχετικό χαρτί και να το φέρουν εδώ στο Προεδρείο.

Ελάτε, κύριε Ζυγούρη.

Π. ΖΥΓΟΥΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα καταρχήν να σας ευχαριστήσω και πάλι.

Επειδή χθες τοποθετήθηκα για το θέμα της συνταγματικότητας ή μη των διατάξεων όπως έχει διατυπωθεί στη γνωμοδότηση, θα ήθελα να επισημάνω την άποψη την οποία εξέφερα χθες και θα ήθελα και μια απάντηση από τον κύριο Καθηγητή.

Βεβαίως τα στοιχεία τα οποία αναφέρονται στη γνωμοδότηση καθόσον αφορά τα πραγματολογικά στοιχεία, συμφωνούμε απολύτως. Υπάρχει πράγματι πρόβλημα στην αποτελεσματική λειτουργία διαχείρισης των δημοτικών υποθέσεων με το σύστημα της απλής αναλογικής. Αυτό είναι αναμφισβήτητο.

Το ζήτημα είναι αν πράγματι με την καθιέρωση αυτού του συστήματος θα θιγεί ο πυρήνας, ο συνταγματικός πυρήνας του άρθρου 102, διότι όπως ξέρετε, και η αιτιολογική έκθεση του νόμου επικαλούμενη την απλή αναλογική λέει ότι θα υποχρεωθούν οι Δήμοι να υπάρξουν συναινέσεις στους Δήμους, δηλαδή στην ουσία οι αρχές της πλειοψηφίας, μειοψηφίας, οι οποίες τόσα χρόνια δημιουργούσαν αντιθέσεις, θα είναι υποχρεωμένοι τώρα στα πλαίσια των συναινετικών διαδικασιών και των συγκλίσεων να λαμβάνουν αποφάσεις. Μία άποψη πολιτική, δεύτερη άποψη πραγματολογική. Κατά τη γνώμη μου η δεύτερη άποψη είναι η πιο σωστή.

Εκεί που εγώ διαφώνησα και διαφωνώ είναι ότι αν αυτή η σωστή άποψη πολιτική και από πλευράς πραγματολογικής θα έχει αποτέλεσμα πρακτικό όσον αφορά ενδεχόμενη ακύρωση των

εκλογών. Και είπα ότι η πράξη η εκτελεστή που θα προσβληθεί θα είναι η προκήρυξη των εκλογών. Πολύ ωραία, κάνουμε αίτηση ακυρώσεως και κάνουμε και αίτηση αναστολής. Θεωρώ ότι απόφαση αναστολής είναι δύσκολο να υπάρξει, διότι το Συμβούλιο Επικρατείας, φαντάζομαι θα συμφωνείτε μαζί μου, κύριε Καθηγητά, θα πει ότι δεν πιθανολογείται, δεν μπορεί να πιθανολογήσει ευδοκίμηση της αιτήσεως ακυρώσεως και επομένως ή δεν θα απαντήσει στην αναστολή ή θα μας απορρίψει την αναστολή. Επομένως πάμε σε εκλογές. Μετά από ένα χρόνο θα συζητηθεί η αίτηση ακυρώσεως.

Θεωρώ πάρα πολύ δύσκολο, μολονότι η άποψή μας η πολιτική είναι σωστή, να υπάρξει ακύρωση των εκλογών μετά από ένα χρόνο με βάση το επιχείρημα το οποίο επικαλούμεθα.

Άρα λοιπόν, καταλήγω, ήθελα τη γνώμη σας επί αυτού, για να έχουμε ένα πρακτικό, για να δούμε τι αποτέλεσμα θα έχουμε όσον αφορά την πορεία αυτή.

Θεωρώ λοιπόν ότι υπάρχουν πράγματι συνταγματικά προβλήματα, που έθεσα και χθες, και το σοβαρότερο... Καταρχήν όσον αφορά τη γνωμοδότηση, τα δύο σκέλη, τα δεύτερα σκέλη της γνωμοδότησης, συμφωνούμε απολύτως, τίθενται ζητήματα συνταγματικότητας όσον αφορά το άρθρο 80 στην εκλογή και τα λοιπά, απολύτως συμφωνούμε σε αυτό. Αλλά είναι μερικότερο ζήτημα. Δεν ακυρώνονται εκλογές.

Τα ζητήματα της αντισυνταγματικότητας, κυρίως, κατά τη γνώμη τη δική μου, είναι αυτό που παραβιάζεται το άρθρο 102, με την ενίσχυση του θεσμού της εποπτείας. Μέσα στον Κλεισθένη υπάρχουν σωρεία διατάξεων, που ασφυκτικά δέχονται πιέσεις όσον αφορά την εποπτεία οι Δήμοι, με τα Συμβούλια τα οποία γίνονται, που θα ελέγχουν τους ΟΤΑ, στα οποία Συμβούλια θα μετέχουν ακόμη άκουσον-άκουσον, και Αντιπρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, δικαστές, ο Γενικός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης, ο Πρόεδρος του Εφετείου, ο Προϊστάμενος του Εφετείου.

Αυτοί οι ασφυκτικοί σχηματισμοί που γίνονται στα πλαίσια ελέγχου εποπτείας, αυτό σίγουρα παραβιάζει το άρθρο 102. Διότι εκεί τι λέμε; Ο έλεγχος ο συνταγματικός είναι έλεγχος τυπικής νομιμότητας των πράξεων.

Επομένως εδώ έχουμε θέμα συνταγματικό, διευρύνεται πάρα πολύ ο ασφυκτικός έλεγχος της εποπτείας, όπως επίσης έχουμε και θέμα με το Οικονομικό Παρατηρητήριο, το οποίο το Συμβούλιο Επικρατείας είχε πει με βάση τις διατάξεις, που προσέφυγε η ΚΕΔΕ τότε με τον κύριο Σωτηρέλλη, ότι δεν είναι αντισυνταγματική η παρέμβαση του Οικονομικού Παρατηρητηρίου, διότι είπε το Συμβούλιο Επικρατείας ο ρόλος του είναι συμβουλευτικός. Πολύ ωραία. Τώρα όμως με τις νέες διατάξεις, το 197 και επόμενα, περί Οικονομικού Παρατηρητηρίου, βλέπουμε ότι είναι παρεμβατικός ο ρόλος του Οικονομικού Παρατηρητηρίου και εκεί θα έχουμε ένα πρόβλημα.

Τώρα, όσον αφορά... Θα ήθελα μια απάντηση στο πρώτο θέμα, της αποτελεσματικότητας. Η γνώμη μου είναι ότι επειδή δημιουργούνται... θα δημιουργηθούν πολλά προβλήματα όσον αφορά τη διαχείριση των δημοτικών ζητημάτων, εκείνο το οποίο θα πρέπει να μας απασχολήσει στο άμεσο μέλλον και αυτό μπορεί να αποτελέσει και ένα αντικείμενο μελέτης, πώς θα προτείνει η ΚΕΔΕ συγκεκριμένες προτάσεις νομοθετικές, για να αμβλύνουμε τις δυσμενείς επιπτώσεις που θα υπάρξουν από την απλή αναλογική. Μπορεί να υπάρξουν ενδιάμεσα νομοθετικές παρεμβάσεις σε πολλά επίπεδα, ούτως ώστε να αμβλυνθεί αυτή η δυσλειτουργία που θα προκληθεί από την καθιέρωση της απλής αναλογικής.

Και επίσης, τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, όσον αφορά τη συνταγματική αναθεώρηση, έχω πει το εξής. Ότι πρέπει επιτέλους αυτή η διάκριση μεταξύ τοπικών και γενικών υποθέσεων, που έχει δημιουργήσει μια μεγάλη αμφισβήτηση και υπήρξε αναποτελεσματική, μήπως θα έπρεπε να κάνουμε ευθεία πρόταση στο 102, η διάκριση αυτή να γίνεται μεταξύ... να εφαρμοστεί το

εύρος των υποθέσεων που θα διαχειρίζονται οι Δήμοι, να είναι με βάση... να περάσει δηλαδή η αρχή της εγγύτητας και της επικουρικότητας.

Αυτή είναι η πρότασή μου, και θα ήθελα μια απάντηση στο πρώτο, όσον αφορά την αποτελεσματικότητα των έργων, των προσπαθειών που θα κάνουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε τον κύριο Ζυγούρη.

Κύριε Φλογαΐτη, παρακαλώ για την απάντηση. Και να ετοιμάζεται ο κύριος Σακούτης ο Νίκος.

Σ. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν από όλα ευχαριστήσω τον έγκριτο συνάδελφο, τον κύριο Ζυγούρη, για την ωραία νομική συζήτηση την οποία ξεκίνησε.

Θα πω δυο λόγια λοιπόν συζητώντας τα όσα ειπώθηκαν και θα έρθω μετά στο δικό σας ερώτημα.

Κοιτάξτε να δείτε, σε όλη μου τη σταδιοδρομία έχω πει και έχω γράψει ότι η διάκριση των υποθέσεων σε τοπικές και γενικές είναι αναχρονιστική. Την εισήγαγε ο Αλεξίς Ντε Τοκβίλ σε ένα βιβλίο του, του 19^{ου} αιώνα, όπου μελετώντας το σύστημα της Αμερικής, το πολιτικό σύστημα της Αμερικής, και ενθουσιασμένος από αυτό, είπε ότι όλες οι τοπικές υποθέσεις εκεί είναι στα χέρια των τοπικών Αρχών και μόνο οι γενικές υποθέσεις είναι στα χέρια των κεντρικών Αρχών.

Από εκεί λοιπόν έρχεται μέχρι το δικό μας Σύνταγμα, αντανakλώντας μια κοινωνία η οποία είναι αγροτική κοινωνία. Μόνο στην αγροτική κοινωνία μπορείς να δεις στατικά τη σχέση των τοπικών υποθέσεων με τις γενικές υποθέσεις.

Στη σημερινή εποχή δεν υπάρχει καμία αρμοδιότητα η οποία να είναι τοπική και η οποία να μην έχει εθνική αναφορά και δεν υπάρχει καμία αρμοδιότητα, σχεδόν καμία, η οποία να είναι γενική υπόθεση και να μην έχει τοπική αναφορά.

Παράδειγμα, ο ελλιμενισμός του Ρωσικού Στόλου στη Θεσσαλονίκη. Είναι συγχρόνως και γενική υπόθεση, και τοπική υπόθεση.

Είναι λοιπόν ξεπερασμένο το κριτήριο και για αυτό στη δική μου παρέμβαση είπα κάτι παράλληλο με αυτό που είπατε, δηλαδή ότι πρέπει στη σύγχρονη εποχή να πάρουμε τις αρμοδιότητες μία-μία και να δούμε ποιος μπορεί να κάνει τη δουλειά, με βάση, εγώ θα έλεγα, σωστά, το κριτήριο της εγγύτητας και της αποτελεσματικότητας. Αυτό είναι σήμερα και αυτό πρέπει να το κάνουμε. Δηλαδή κάποια φορά πρέπει να γίνει. Εγώ έχω που το λέω 35 χρόνια. Είμαι βέβαιος ότι άλλοι το λένε πενήντα ή παραπάνω. Κάποτε πρέπει να γίνει.

Τώρα, έχετε απολύτως δίκιο στην ανάλυση που κάνατε για την αποτελεσματικότητα αυτών που λέμε. Θα δοθεί αναστολή εκτελέσεως; Αμφιβάλλω όσο αμφιβάλλετε και εσείς. Νομίζω ότι όταν θα έρθει η ώρα, πρέπει να καθίσουμε γύρω από ένα τραπέζι να δούμε δικηγορικά πλέον, γιατί αυτό είναι το θέμα, δικηγορικά πώς θα αντιμετωπίσουμε τα θέματα. Σήμερα τα αντιμετωπίσαμε επιστημονικά στη γνωμοδότησή μας, αλλά δικηγορικά θέλει ευρηματικότητα και να είμαστε και περισσότεροι. Συμφωνώ απολύτως.

Να πούμε δυο λόγια για αυτό το οποίο λέτε. Κοιτάξτε να σας πω. Πάντοτε πίστευα ότι το κεντρικό χαρακτηριστικό της χώρας μας και το κεντρικό της πολιτικό πρόβλημα, είναι ότι είμαστε η μοναδική χώρα, τουλάχιστον επί ευρωπαϊκού εδάφους, όπου μέσα από την εξέλιξη της συνταγματικής μας ιστορίας και της πράξης, της πολιτικής πράξης, η αντίληψη που έχουμε για τη διακυβέρνηση της χώρας ως συνόλου, είναι ότι υπάρχουν... ότι η χώρα πρέπει να είναι στα χέρια των κεντρικών πολιτικών δυνάμεων και μάλιστα με άμεσο τρόπο.

Να θυμηθούμε την ιστορία. Στην Ελλάδα γίνεται το πρώτο Σύνταγμα το 1844. Στο 1844 υπάρχει ένας καμβάς όπου υπάρχει ο

Βασιλιάς, η Γερουσία, η Βουλή, το Συμβούλιο της Επικρατείας, η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Εκεί η Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν είναι καθόλου άσχημα φτιαγμένη διότι οργανώνεται σε τριών ειδών Δήμους και οπότε υπάρχουν οι Δήμοι οι μικρότεροι, που έχουν λιγότερες αρμοδιότητες, οι παραπάνω που έχουν παραπάνω αρμοδιότητες, και οι παραπάνω που έχουν ακόμη παραπάνω αρμοδιότητες. Νομίζω πως η ιδέα αυτή ήταν σωστή, αλλά ήταν λάθος.

Τώρα, το 1862 γίνεται επανάσταση, διώχνουμε τον Όθωνα, έρχεται ο Γεώργιος ο Α', δημιουργείται το σύστημα της βασιλευομένης δημοκρατίας, Σύνταγμα του 1864. Το Σύνταγμα του 1864, που είναι και η μήτρα του σημερινού μας Συντάγματος, έχει τα εξής χαρακτηριστικά. Πρώτον, διαλύει, καταργεί τη Γερουσία. Οπότε έχουμε πλέον ένα... έχουμε το σύστημα της μιας Βουλής. Δεύτερον, καταργεί το Συμβούλιο της Επικρατείας. Τι σημασία έχει αυτό; Το Συμβούλιο της Επικρατείας της εποχής του Όθωνα, ήταν αντιγραφή του Συμβουλίου της Επικρατείας της Γαλλίας, ήταν το πρωτότυπο. Στη Γαλλία μέχρι και σήμερα το Συμβούλιο της Επικρατείας συμμετέχει στην παραγωγή του νομοθετικού έργου. Δηλαδή όταν φτιάχνει η κυβέρνηση ένα νομοθέτημα, το στέλνει στο Συμβούλιο της Επικρατείας και το επεξεργάζεται νομοθετικώς και επί της ουσίας, πολιτικώς, εκφράζει πολιτική άποψη. Βεβαίως την εκφράζει όχι στα κανάλια, ούτε με τις διαρροές. Τις εκφράζει με πίστη στο πολίτευμα, στον Πρωθυπουργό της χώρας. Πάει και του το λέει στο αυτί.

Λοιπόν, αυτό εθεωρείτο για τους Έλληνες τρομερό. Σου λέει ποιοι είναι αυτοί οι διορισμένοι από τον Όθωνα, μεθαύριο θα είναι διορισμένοι από τους άλλους, οι οποίοι θα μας πουν εμάς πώς θα κάνουμε τους νόμους. Καταργούν λοιπόν και το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Έτσι έρχεται όλη η πολιτική δύναμη στα χέρια των κομμάτων, τα οποία σε μια Βουλή μπορούν μέσα σε μια νύχτα να φέρουν τα

πάνω κάτω. Γιατί αυτό... έτσι... δεν, δεν έχεις χρονικά περιθώρια για να προλάβεις αυτό το οποίο θα γίνει στη Βουλή.

Δεν πειράζανε όμως την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Το σύστημα του Μάουρερ. Αυτό τελικά οδηγεί μέχρι το 1912, όπου καταργεί το σύστημα του Μάουρερ ο Βενιζέλος με το νόμο ΔΝΖ 1912, και λέει ελευθερία στους συνοικισμούς, τέρμα το σύστημα των Δήμων με περισσότερα χωριά. Κάθε χωριό και Δήμος, και Κοινότητα. Ενθουσιασμός για την ελευθερία. Γιατί το κάνει ο Βενιζέλος. Ο Βενιζέλος όμως το κάνει γιατί θέλει να ξεφορτωθεί τους Δημάρχους. Θέλει να απελευθερώσει το κεντρικό πολιτικό σύστημα από το Δήμαρχο. Θυμάστε τη λέξη βλαχοδήμαρχος; Βλαχοδήμαρχους λέγανε οι κεντρικοί πολιτικοί παράγοντες τους Δημάρχους γιατί δεν μπορούσαν να εκλεγούν χωρίς τη βοήθεια του Δημάρχου, γιατί ο Δήμαρχος, όταν ήταν μάλιστα Δήμαρχος του τρίτου επιπέδου Αυτοδιοίκησης, ήταν Δήμαρχος, είχε όλη την Εύβοια, είχε ισχύ. Ο Δήμαρχος καθόριζε ποιος θα βγει Βουλευτής. Για να τους... απαλλαγεί λοιπόν το κεντρικό πολιτικό σύστημα από αυτούς, θα προσθέσω για την τιμιότητα της συζητήσεως ότι πίστευε ο Βενιζέλος και ίσως είχε δίκιο, ότι ενισχύοντας το κεντρικό πολιτικό σύστημα θα εξυγίανε την πολιτική κατάσταση της εποχής του. Τέρμα και η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Και από τότε λοιπόν, μέχρι το 1982, δεν υπήρχε παρά μόνο η κεντρική πολιτική σκηνή, που πάει το βράδυ στη Βουλή και ψηφίζει ότι θέλει.

Από το '82 και μέχρι σήμερα αρχίζει η αντίστροφη μέτρηση, αλλά δεν έχει εγκαταλειφθεί η σκέψη ότι η κυριαρχία πρέπει να βρίσκεται στα χέρια των τριακοσίων που είναι εδώ πέρα και αυτοί πρέπει να μπορούν να κάνουν ότι θέλουν. Για αυτό δεν βρίσκουμε άκρη.

Πώς αλλάζει αυτό. Αυτό αλλάζει εάν με την αναθεώρηση του Συντάγματος σοβαρευτούμε και μιμηθούμε, όπως είπε και ο Πρόεδρος, ο κύριος Πατούλης, τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Μα δεν υπάρχει μία εξαίρεση, όπου η πολιτική εξουσία μοιράζεται την

εξουσία με εξειδικευμένα σώματα, τα οποία τη βοηθάνε να φτιάξει με ποιότητα ένα κράτος καλύτερο. Δεν υπάρχει... Στις περισσότερες χώρες υπάρχει Γερουσία ας πούμε. Σε όλες τις χώρες υπάρχει Συμβούλιο της Επικρατείας. Σε όλες τις χώρες υπάρχει... πώς λέγεται το... Ελεγκτικό Συνέδριο, αλλά ως διοικητικός μηχανισμός. Πρότυπα υπάρχουν, αλλά δεν θέλει η ελληνική πολιτική εξουσία να μοιραστεί την εξουσία της με κανέναν σε αυτή τη χώρα. Τι να κάνουμε;

Πάντως πρότυπα υπάρχουν, πολύ εύκολα φτιάχνεται ένα Σύνταγμα που θα δημιουργήσει μια καλύτερη σύγχρονη χώρα, όπου θα υπάρχουν checks and balances, εσωτερικές ισορροπίες στο σύστημα.

Για αυτό δεν δίνουν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση λίγο παραπάνω.

Να είστε καλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Να ευχαριστήσουμε τον κύριο Φλογαΐτη, γιατί πραγματικά είναι μεγάλο το θέμα και έχει πάρα πολύ δρόμο για να φτάσουμε στο επιθυμητό αποτέλεσμα. Αλλά υπάρχει μια αγωνία στην Αυτοδιοίκηση, αν τελικά η τρίτη κάλπη είναι συνταγματική ή όχι, γιατί μιλάει το Σύνταγμα για δύο Βαθμούς Αυτοδιοίκησης. Όταν δίνεις αρμοδιότητες και πόρους (...) νομοσχεδίου, αυτό πραγματικά θέλει διερεύνηση. Δηλαδή δεν είναι δυνατόν ξαφνικά να επαναφέρεις τις Κοινότητες μετά από τη συνταγματική αλλαγή του 2001. Αυτό... εκεί εμείς ζητάμε και θα προχωρήσουμε να κάνουμε παρέμβαση συνταγματική στο κομμάτι αυτό, και σε πολλά άλλα ζητήματα.

Άρα λοιπόν, θα έχουμε πολύ δρόμο ακόμα γιατί πραγματικά θεωρώ ότι είναι ένα σημαντικό θέμα που αφορά και εμάς και όλη την Ελλάδα.

Κύριε Σακούτη, έχετε το λόγο.

Ν. ΣΑΚΟΥΤΗΣ: Καλημέρα και από εμένα.

Άκουσα προσεκτικά όλους τους ομιλητές, τους εισηγητές, και τον κύριο Πρόεδρο, ο οποίος είπε ότι ουσιαστικά σήμερα ανοίγει η συζήτηση για τη συνταγματική αναθεώρηση όσον αφορά και εμάς ως Διοικητικό Συμβούλιο, αλλά συνολικά και ως ΚΕΔΕ, το σύνολο δηλαδή των αυτοδιοικητικών εκπροσώπων, για το επόμενο διάστημα. Και λέμε εμείς ως ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΑΙΡΕΤΩΝ ότι στο επόμενο διάστημα πράγματι θα καταθέσουμε λεπτομερώς, αφού έχουμε μελετήσει, τις δικές μας τις θέσεις, στο διάλογο που θα εξελιχθεί στο επόμενο διάστημα.

Ωστόσο θα λέγαμε ότι από σήμερα θα πρέπει να καταθέσουμε κάποιες σκέψεις, γιατί η συζήτηση δεν γίνεται σε κενό. Ήδη έχει ξεκινήσει σε κεντρικό επίπεδο ο διάλογος, κατά τη γνώμη μας εν πολλοίς και αποπροσανατολιστικός, αλλά και έχει διαμορφωθεί και ένα πλαίσιο τα τελευταία οκτώ χρόνια, που καθορίζει σε πολύ μεγάλο βαθμό το τι θα γίνει και από εδώ και στο εξής.

Τι θέλω να πω. Από το 2010 μέχρι και σήμερα ουσιαστικά έχουμε τρία μνημόνια, βαριά έχουν ρίξει τη σκιά τους και καθορίζουν τις εξελίξεις στη χώρα μας. Τρία μνημόνια τα οποία δεν τελειώσαμε.

Ακούστηκαν αυτές τις μέρες πολύ ενδιαφέροντα πράγματα, τόσο από την Επιτροπή Οικονομικών, αλλά θα αναφέρω και την Επιτροπή Απασχόλησης της ΚΕΔΕ. Να δούμε ορισμένα στοιχεία.

Απολογιστικά όσον αφορά από την Επιτροπή τη δική μας, των Οικονομικών. 2010-2016 παρακρατήσεις 16 δις και στο 2022 θα φτάσουν στα 27,5 δις οι παρακρατήσεις. Άρα λοιπόν το πεδίο είναι ναρκοθετημένο μέχρι και το '22, εμείς θα λέγαμε και μέχρι το 2060 με τα πλεονάσματα τα οποία η χώρα μας είναι αναγκασμένη να έχει κάθε έτος, κατ' έτος. Αλλά τουλάχιστον μέχρι το 2022, και για την επόμενη δηλαδή αυτοδιοικητική θητεία, ξέρουμε ακριβώς το τι θα πάρουν οι Δήμοι, με μαθηματική ακρίβεια, κατ' έτος, και μάλιστα από ότι (...) και η φετινή χρονιά ίσως να μην πιάνουμε και αυτά του μεσοπρόθεσμου, είδαμε την απόκλιση μεταξύ Μαΐου και κρατικού

προϋπολογισμού, όσον αφορά τα οικονομικά. Άρα το οικονομικό πλαίσιο είναι συγκεκριμένο. Το θεσμικό, είναι ή δεν είναι; Συγκεκριμένο. Ψηφίστηκε ένας Κλεισθένης. Ο Κλεισθένης τι ενσωμάτωσε, συνάδελφοι; Ενσωμάτωσε τη λογική όλων των μνημονίων. Πώς έγιναν οι προϋπολογισμοί και πώς γίνονται ακόμα σε κάποιους Δήμους το τελευταίο διάστημα; Να θυμίσω; Ο 4270 βαθιά σκληρά μνημονιακός νόμος, που καθορίζει πώς πρέπει να γίνονται οι προϋπολογισμοί, ως μακρύ χέρι του κράτους. Ως βασικός υποτομέας της γενικής κυβέρνησης. Με την εγκύκλιο του Χουλιαράκη τον Ιούλιο. Με δύο Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις στο πώς θα γίνουν οι προϋπολογισμοί, που τουλάχιστον πρέπει να είναι αν όχι πλεονασματικοί, τουλάχιστον ισοσκελισμένοι σε αυτά τα πλαίσια.

Άρα για ποια συνταγματική μεταρρύθμιση μιλάμε; Σε ποια κατεύθυνση, με ποιο περιεχόμενο;

Ακούστηκαν εδώ και άλλα πράγματα, να πάμε σε μια λογική ανταποδοτικότητας. Μας το λένε και οι ίδιοι ευρωπαίοι εκπρόσωποι, ότι πρέπει να φτάσουμε στο 70, ενδεχομένως και πιο πολύ, τα ανταποδοτικά, και μάλιστα να αποκτήσουμε και δυνατότητα να βάζουμε και φόρους.

Αυτό έχει σήμερα ανάγκη η Αυτοδιοίκηση; Σε αυτή τη λογική πρέπει να κινηθούν οι συνταγματικές αλλαγές; Ή πρέπει να κινηθούν οι συνταγματικές αλλαγές, αν υπάρξουν, στο να βαθύνουν το δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα της Αυτοδιοίκησης; Θα πάμε σε μια λογική ότι θα έχουν υπηρεσίες οι δημότες όσοι έχουν να πληρώνουν; Θα πάμε σε μια λογική να εξουθενώσουμε ακόμα περισσότερο έναν εξουθενωμένο φοροδοτικά λαό; Θα πάμε σε μια λογική, που ακούσαμε χθες, και αυτή είναι η πραγματικότητα, λέει τα δύο τρίτα των πλεονασμάτων είναι παρακρατήσεις από δικά μας χρήματα. Ένα επτακόσια εξήντα θα πάρουμε το 2019, από τα πέντε δισεκατομμύρια εννιακόσια ενενήντα πέντε που αν εφαρμοζόταν ο Καλλικράτης έπρεπε να πάρουμε. Αυτά πρέπει να απαιτήσουμε. Να

απαιτήσουμε τη νομιμότητα, και όχι να κάνουμε μια φυγή νεοφιλελεύθερου χαρακτήρα προς τα εμπρός, σε αντιδραστικότερη κατεύθυνση.

Κατά τη γνώμη μας αυτό πρέπει να γίνει στο επόμενο διάστημα και σε αυτή τη λογική πρέπει να ανοίξει η κουβέντα, όσον αφορά και εμάς. Δεν πρέπει να μετατραπούμε, συνάδελφοι, σε φορομπήχτες το επόμενο διάστημα, εισπράττοντας έναν ΕΝΦΙΑ, αντιλαϊκό νόμο, δήθεν για να έχουμε μια φοροδοτική ελευθερία και δυνατότητα, και μάλιστα χωρίς έχοντας και μηχανισμούς, να παίρνουμε και ιδιώτες, οι οποίοι αύριο θα πηγαίνουν σε αυτή τη λογική που βλέπουμε σήμερα και από δημόσιους οργανισμούς όπως είναι η ΔΕΗ, να κάνουν κατασχέσεις και πλειστηριασμούς. Αυτό θα είναι το μέλλον μας.

Και αφού όλα καλώς καμωμένα στην Ευρώπη, να βάλω και άλλον έναν προβληματισμό. Αυτή τη στιγμή αμφισβητείται η αρχιτεκτονική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κυρίως της Ευρωζώνης; Για να δούμε αυτές τις μέρες. Τα κίτρινα γιλέκα στη Γαλλία τι έδειξαν; Δεν ξέρω την έκβασή τους, των κινητοποιήσεων. Το να βγαίνουν όμως εκατοντάδες χιλιάδες στον κόσμο και όχι κάποιοι περιθωριακοί, και να απαιτούν ουσιαστικά να πάρουν πίσω αυτά τα φοροδοτικά μέτρα που πήρε η γαλλική κυβέρνηση, και μάλιστα ποια στρώματα; Τα εργαζόμενα και τα μικρομεσαία. Αυτή είναι η (...) αυτών των διαδηλώσεων αυτές τις μέρες. Τι δείχνει, συνάδελφοι; Ότι είναι μια άρρωστη αρχιτεκτονική αυτή τη στιγμή, για να μην αναφέρω την ακροδεξιά από την άλλη μεριά αμφισβήτησή της, έτσι; Που είναι ένας εφιάλτης.

Όμως κάτι δεν πάει καλά, και αυτή η αρχιτεκτονική η οποία λέει ως κατεύθυνση ότι πρέπει να μειωθεί ακόμα περαιτέρω το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, όχι μόνο στη χώρα μας. Είδαμε χθες ότι το δικό μας Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είναι κονιορτοποιημένο στην κυριολεξία. Ένα μηδέν είκοσι επτά λιγότερο και από το προσχέδιο του κρατικού προϋπολογισμού, και από το

μεσοπρόθεσμο, όσον αφορά το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων του ενοποιημένου προϋπολογισμού και των δύο βαθμίδων της Αυτοδιοίκησης, και του Α' και του Β'. Αυτό όμως ως κατεύθυνση αυτή τη στιγμή υπάρχει για όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γιατί; Γιατί πρέπει να περνάνε όλες οι πολιτικές μέσα από την Commission.

Αυτό θα αμφισβητηθεί; Γιατί δεν μπορεί να έχεις ανεξάρτητη πολιτική, και ακούστηκε χθες και από αρκετούς άλλους ομιλητές, ότι δεν μπορεί να έχουμε ανάπτυξη χωρίς δημόσιες επενδύσεις. Ε πώς; Πώς θα γίνει;

Άρα λοιπόν οι συνταγματικές αλλαγές θα κατοχυρώνουν την αυτοτέλεια της Αυτοδιοίκησης ή θα (...) την περνάνε ακόμα ως βαθύ κράτος, ως μεγαλύτερη εξάρτηση, ως περαιτέρω μακρύ χέρι του κράτους που ζούμε και βιώνουμε έτσι και στις μέρες μας, και όπως είπα, είναι προδιαγεγραμμένο και για το μέλλον;

Θα έχουμε σχέσεις εργασίας, και αναφέρομαι τώρα στην Επιτροπή Απασχόλησης όπως παρουσιάστηκαν τα στοιχεία χθες, όπου η πλειοψηφία είναι ελαστικές μορφές εργασίας, το βλέπουμε και στους Δήμους μέσα από την Κοινωνική Εργασία; Θα έχουμε συνταγματική κατοχύρωση για μόνιμες θέσεις εργασίες όπου υπάρχουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες; Ή θα έχουμε αυτό το φαινόμενο που βλέπουμε ότι δύο στις τρεις θέσεις εργασίας αυτή τη στιγμή είναι ελαστικές μορφές εργασίας, κυρίως στις συμπράξεις δημοσίου ιδιωτικού τομέα, όπως εφαρμόζονται και στην Αυτοδιοίκηση;

Θα έχουμε λοιπόν τέτοιου είδους συνταγματικές αλλαγές; Αυτός είναι ο δικός μας προβληματισμός.

Και μια κουβέντα ακόμα. Επειδή έχει δοθεί και ένα σχέδιο ψηφίσματος. Όσον αφορά εμάς σαν ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΑΙΡΕΤΩΝ, λέμε το εξής. Ότι η θέση μας όσον αφορά τον Κλεισθένη είναι γνωστή. Δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε, είναι συγκεκριμένη η θέση μας, και για τη λογική του Κλεισθένη, και για το εκλογικό σύστημα.

Όσον αφορά τα οικονομικά, διαφωνούμε πλήρως στη λογική να μετατραπούν οι Δήμοι σε φορομπήχτες και φοροεισπρακτικό μηχανισμό, άρα εμείς λέμε εφαρμογή των νόμων που οι ίδιοι έχουν ψηφίσει εδώ και τώρα και να ανοίξει η κουβέντα το τι Αυτοδιοίκηση θέλουμε.

Βεβαίως υπάρχουν μέσα στο ψήφισμα και αρκετά ζητήματα τα οποία αποτελούν στόχους πάλης και συμφωνίας από τη μεριά μας. Στο σύνολο όμως του ψηφίσματος, για τους λόγους που είπα, δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε, θα το καταψηφίσουμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε τον κύριο Σακούτη.

Συνεχίζουμε με τον Γιάννη τον Μαλανδράκη, Δήμαρχο Πλατανιά, Κρήτη.

Αν υπάρχει άλλη παρέμβαση, παρακαλώ να την έχουμε για να προχωρήσουμε.

Ι. ΜΑΛΑΝΔΡΑΚΗΣ: Καλημέρα και πάλι σε όλους, όσους δεν τα είπαμε από κοντά.

Η αλήθεια είναι ότι τα εννιά χρόνια που είμαι Δήμαρχος, στις κακές εποχές, όπως και πολλοί από εσάς, θα περίμενε κανείς τα Συνέδριά μας, ειδικά στο τέλος τους, να είναι πιο δυναμικά από ότι είναι στην αρχή που ακούμε τον εκάστοτε Υπουργό ή κάνουμε και οι ίδιοι την αρχική μας παρουσία. Αυτή είναι βέβαια μια διαπίστωση η οποία καμιά φορά μας φέρνει και στα αποτελέσματα τα οποία έχουμε και γινόμαστε μονίμως κλαυθμώνες και οδυρόμενοι.

Θα προσπαθήσω να είμαι πάρα πολύ σύντομος και επιγραμματικός.

Είναι σίγουρο τώρα που μιλάμε για μεταρρυθμίσεις, όπως έχουμε συνηθίσει να λέμε τον Καποδίστρια, τον Καλλικράτη, και τώρα κατά την κυβέρνηση τον Κλεισθένη, αυτές θα πρέπει να έχουν ένα μεγάλο βαθμό συνέργιας αυτών οι οποίοι τη δημιουργούν, και συγχρόνως φυσικά συμπόρευσης σε κάποιες στρατηγικές επιλογές οι οποίες είναι κοινές επιθυμητά.

Αυτό από ότι φαίνεται στον Κλεισθένη δεν έχει συμβεί, γιατί ίσως έχει δώσει πολύ μεγάλο βάρος σε ότι αφορά τον τρόπο εκλογής των οργάνων στην Αυτοδιοίκηση Α' και Β' Βαθμού, και σε ότι αφορά τον βαθμό της εποπτείας, δηλαδή της παρέμβασης του κράτους σε ότι αφορά τη λειτουργία των Δήμων.

Όμως εδώ πρέπει να κάνουμε μια παραδοχή. Είναι νόμος του κράτους, και από τη στιγμή που είναι νόμος του κράτους έχει την ισχύ. Και επειδή μιλάμε για εκλογές οι οποίες αύριο-μεθαύριο θα δημιουργήσουν αυτοδιοικήσεις για την επόμενη 4ετία, και δεν μπορούμε να μιλάμε με αναστολές, ότι θα γίνουν εκλογές και μετά τις εκλογές θα γίνει κάτι άλλο και θα έρθει να γίνει ένα άλλο πλαίσιο, θα πρέπει να δούμε αυτή η 4ετία πώς θα διοικηθεί; Αυτή η 4ετία, τα όργανα που θα βγάλει, πώς θα είναι ισχυρά;

Έχουμε λοιπόν κάποια προβλήματα, όχι κάποια, πολλά, στα οποία ακούστηκαν κάποιες προτάσεις και λύσεις. Εγώ θα επιστήσω την προσοχή σε προβλήματα του υφιστάμενου νόμου, ως έχει, για τις εκλογές που έρχονται.

Πρώτον. Μιλάει για πληθυσμό. Ποιο πληθυσμό; Ξέρετε πολύ καλά ότι οι πληθυσμοί είναι τρεις. Η απογραφή έγινε το 2011. Είναι ο νόμιμος, τα Δημοτολόγια, αυτοί που ψηφίζουν. Είναι ο μόνιμος, αυτοί οι οποίοι έχουν κατοικία (...) στη φορολογική τους δήλωση. Και είναι και ο πραγματικός, ο λεγόμενος, de facto, κατά την ημέρα της απογραφής.

Μέχρι σήμερα οι ΚΑΠ, τα λεφτά που μοιράζονται, συνάδελφοι, η συγκρότηση των οργάνων, όλα είναι βάση του πραγματικού πληθυσμού.

Αυτή η απογραφή έγινε το '11. Η επόμενη θα γίνει πρώτα ο Θεός το '21. Έχω αυτή τη στιγμή μπροστά μου τα ΦΕΚ, το ΦΕΚ του '14, είναι του πραγματικού, και δύο ΦΕΚ του '12, είναι για το νόμιμο και για το μόνιμο.

Εάν αυτή τη στιγμή λοιπόν λέμε ότι δεν ισχύει ο πραγματικός πληθυσμός, γιατί αυτό ίσως ισχυρίζονται από την ΕΛΣΤΑΤ και αυτό

λένε στο Υπουργείο Εσωτερικών και το Εσωτερικών λέει θα πάω με το μόνιμο, αρχίζω και αναρωτιέμαι. Δηλαδή από τον Μάιο και μετά θα έχουμε έναν άλλον πληθυσμό, θα αλλάξουμε δηλαδή τους πληθυσμούς των Δήμων; Που σημαίνει αυτοί που είναι πάνω από 20.000 πραγματικό και θα πάνε κάτω από 20.000 στο μόνιμο, που είναι πάρα πολλοί, μεταξύ των οποίων και ο Δήμος Πλατανιά για τον οποίο εκπροσωπώ και μιλάω, θα έχουν λιγότερους Αντιδημάρχους, θα καταργήσουμε Γραμματείς, θα μειώσουμε τους ΚΑΠ, αντιμισθίες, όργανα; Να βγούμε να το πούμε, να το ξέρουμε. Όμως αυτό θα φέρει και άλλα προβλήματα. και ρωτώ εγώ. Γιατί ο μόνιμος είναι ο πληθυσμός που πρέπει να πάρουμε αν θεωρείται υβριδικό λέει μόρφωμα ο πραγματικός; Γιατί δεν πάμε με το νόμιμο; Αυτοί που ψηφίζουν, κύριοι, στον τόπο τους, τα Δημοτολόγια, αυτοί να είναι και ο πληθυσμός μέτρησης. Απλά, καθαρά πράγματα.

Ο μόνιμος τι σημαίνει; Δηλαδή αν εγώ μένω στα Χανιά, γιατί είχα προίκα ένα σπίτι, λέμε ένα παράδειγμα, είμαι κάτοικος Χανίων, ενώ από την άλλη είμαι στον Πλατανιά δημότης, έχω τα περιουσιακά μου συμφέροντα, αλλά δεν μετρούμαι εκεί; Συγγνώμη δηλαδή, αλλά αυτός είναι ένας άλλος παραλογισμός, αν θεωρείται μόρφωμα ο πραγματικός, εξίσου μόρφωμα είναι και ο λεγόμενος μόνιμος, γιατί πάει και κατά δήλωση του πού δηλώνεις κατοικία, αν έχεις ένα σπίτι, δύο ή οτιδήποτε.

Άρα αυτό είναι κάτι το οποίο πρέπει να λυθεί τώρα από το Υπουργείο.

Όπως η πρόταση η οποία ακούστηκε και είχε ειπωθεί και από την ΠΕΔ Κρήτης, σε σχέση με τις εκλογές των Τοπικών, θα πρέπει να διασαφηνιστεί. Δηλαδή ορθά δεν υπάρχει επικεφαλής, (...) τεράστιο θέμα, θα πρέπει να διευκρινιστεί αν κατεβαίνει ένα ψηφοδέλτιο ανεξάρτητο, Συνδυασμός, 5μελής, άνω των 300, σημαίνει συγκρότηση Συνδυασμού; Σημαίνει ΑΦΜ; Σημαίνει υπεύθυνος εκκαθαριστής έναντι της εφορίας; Όλα αυτά να είναι ξεκαθαρισμένα.

Και βεβαίως, δεν μπορώ να διανοηθώ εάν την πρώτη Κυριακή ο ένας Συνδυασμός πάρει 55% και βγάλει τρεις Συμβούλους με τις ψήφους τους στη πεντάδα, και ένας άλλος Συνδυασμός βγάλει τους δύο, θα πάνε αυτοί οι δύο για να βγει στη συνέχεια με ψηφοφορία ο Πρόεδρος;

Προφανώς εδώ υπάρχει κάποια... φαντάζομαι ένα λάθος, που θα πρέπει να διορθωθεί, ή υπάρχει μια κακή διατύπωση που θα διευκρινιστεί, ότι εφόσον κάποιος πάρει τους τρεις στους πέντε, αυτονόητα ο πρώτος σε σταυρούς θα είναι και Πρόεδρος. Θα πρέπει να υπάρχει αυτή η ξεκάθαρη διασαφήνιση και διευκρίνιση.

Επίσης, θα πρέπει να υπάρχει και άλλο ένα θέμα, με τους συνταξιούχους, και θα πρέπει και η ΚΕΔΕ αυτό να το βάλει θέμα και να το διευκρινίσει, γιατί οι συνταξιούχοι είναι ένα πολύ μεγάλο σώμα, όχι μόνο του να εκλέγουν, αλλά και του να εκλέγονται. Άρα θα πρέπει να διασαφηνιστεί.

Μετά τις εκλογές του Μαΐου του 2019, εάν ένας συνταξιούχος εκλεγεί, ο ρόλος του θα είναι μόνο να είναι σε ένα Δημοτικό Συμβούλιο και να σηκώνει το χέρι του και να λέει ναι ή όχι; Εάν του αναθέσει η Δημοτική Αρχή καθήκοντα Προέδρου Σχολικής Επιτροπής, Προέδρου Κοινοφελούς Επιχείρησης, που τα αντίτιμα από τις περιοχές που γνωρίζω και τους Δήμους δηλαδή, είναι της τάξης των 300 € και 400, αυτό θα είναι αντιμισθία και θα χάνει τη σύνταξή του; Διότι αν είναι αντιμισθία και χάνει τη σύνταξή του, αντιλαμβάνεστε ότι υπάρχει αποκλεισμός των συνταξιούχων σε μεγάλο βαθμό, εκτός και είναι Δήμαρχος, που θα επιλέξει ή τη σύνταξή του ή την αμοιβή την οποιαδήποτε του Δημάρχου.

Αυτό θέλει ξεκαθάρισμα και θα πρέπει να είναι σαφές.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

I. ΜΑΛΑΝΔΡΑΚΗΣ: Αυτό λέω, είναι αποκλεισμός. Αυτό είπα.

Συνεχίζω. Όμως να πούμε και κάποια άλλα πράγματα. Άκουσα πριν τον Καθηγητή, τον κύριο Φλογαΐτη, σε ότι αφορά τους πόρους, γιατί λέμε για την Αυτοδιοίκηση, λέμε για το αυτοδιοίκητο,

λέμε ότι το Σύνταγμα του 2001 έχει σαφείς οριοθετήσεις και διατυπώσεις.

Γιατί λοιπόν και εμείς δεν είμαστε λίγο σαφείς σε ορισμένα πράγματα; Και θα γίνω αναλυτικός.

Το είχαμε βάλει στην Οικονομική Επιτροπή της ΚΕΔΕ και έγινε ομόφωνα αποδεκτό, ότι αυτή τη στιγμή υπάρχει ένας φόρος διανυκτέρευσης, ο οποίος επιβάλλεται, εισπράττεται, από την 1^η του '18, και πάει στο ταμείο του Υπουργείου Οικονομικών και στη μαύρη του χοάνη. Είναι τα λεγόμενα μισό ευρώ, ένα ευρώ, δύο, τρία ή τέσσερα, ανάλογα τη βαθμίδα του ξενοδοχείου.

Αυτό λοιπόν, υπάρχει μια συγκεκριμένη πρόταση, την οποία την είχα πει στην Οικονομική Επιτροπή και έγινε αποδεκτή, αυτό να μετατραπεί σε τέλος. Σε όλη την Ευρώπη, και όποιος έχει ταξιδέψει, και λίγο-πολύ όλοι κάπου έχουμε πάει, πληρώνεις έξτρα για κάθε σου διανυκτέρευση, υπέρ του Δήμου, λέγεται *topical taxes*, τοπικός φόρος, τον επιβαρύνεται δηλαδή αυτός ο οποίος κάνει τη διανυκτέρευση, και εδώ που μένουμε όπως ξέρετε, πληρώνουμε έξτρα, δεν θυμάμαι πόσο είναι, τρία ή τέσσερα ευρώ. Αυτά λοιπόν τα λεφτά, να πηγαίνουν υπέρ του Δήμου στον οποίο γίνεται η όχληση.

Και για να μην πει κάποιος ότι γιατί να τα παίρνουν οι Δήμοι οι τουριστικοί, υπήρχε η πρόταση, την οποία την έχω καταθέσει, και λέει το 80% του ποσού να πηγαίνει στον οικείο Δήμο που έχει την όχληση, το δε 20% θα μπαίνει σε ένα κουμπαρά, όπως το ΤΑΠ, που προχθές μπήκαν στους λογαριασμούς των Δήμων τα λεφτά, και θα αναδιανέμεται και στους 325 Δήμους της χώρας. Έτσι να υπάρχει όφελος και για όλους τους Δήμους της χώρας, ανεξάρτητα τον βαθμό τουριστικής επισκεψιμότητας ή όχι.

Αυτό λοιπόν, ούτε δημοσιονομικά επιβαρύνει, ο ίδιος ο ΣΕΤΕ, ο Σύνδεσμος Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων, έχει εκφραστεί θετικά όταν είχα στείλει την επιστολή, και βεβαίως προβλέπεται να υπάρχει στον προϋπολογισμό ως ανταποδοτικό, και όχι να πάει στο

ταμείο του Δήμου αντί να είναι στο ταμείο του κράτους. Και θα υπάρχει ανταποδοτικό πρόγραμμα, όπως είναι οι ανταποδοτικές υπηρεσίες, με συγκεκριμένα έργα και υπηρεσίες, τα οποία θα δείχνουν τα λεφτά αυτά πού πηγαίνουν.

Και το λέω με ποια έννοια; Γιατί λοιπόν δεν πρέπει θεσμικά αυτό να το διεκδικούμε ως αυτοτελή πόρο της Αυτοδιοίκησης; Το τέλος αυτό. Να είναι αυτοτελής πόρος, θεσμικά κατοχυρωμένος, και από εκεί και πέρα πρότεινα έναν τρόπο με τον οποίο θα μπορούσε να γίνει η κατανομή του.

Όμως θα πρέπει να πούμε και κάποια άλλα πράγματα. Δεν μπορούμε να μην πούμε ότι το πρόγραμμα Φιλόδημος, μετά από τους παλιούς που είχαν βιώσει το Θησέα, γιατί εγώ έγινα Δήμαρχο το '11, ήταν το πρώτο ίσως πρόγραμμα το οποίο μπόρεσε με απλές διαδικασίες να έρθει να καλύψει τεράστια κενά που δεν μας αφήνουν τα προγράμματα τύπου ΕΣΠΑ, τα οποία είναι πολύ βαριά προγράμματα, για πεντακόσιες και εξακόσιες χιλιάδες ευρώ κάνεις διαδικασίες οι οποίες είναι ανυπέρβλητες, περνάς τα μαρτύρια του Ταντάλου και του Σίσυφου και δεν ξέρω και ποιων άλλων μυθικών οντοτήτων, για να πάρεις ένα έργο εξακοσίων – επτακοσίων, και έχεις και μια λαιμητόμο να κρέμεται μετά με διάφορους οργανισμούς τύπου ΕΣΠΕΛ, ΕΔΕΛ και διάφορους ελεγκτικούς.

Αυτή τη στιγμή λοιπόν ο Φιλόδημος, και ο ένα και ο δύο, σε καίρια θέματα, ύδρευσης, αποχέτευσης, οδοποιίας, εξοπλισμού, ήρθε και έδωσε μια μεγάλη διέξοδο και μια μεγάλη δυνατότητα σε πολλούς Δήμους, ακόμα και σε μικρούς Δήμους, και σε Δήμους που δεν είχαν την τεχνική επάρκεια, να μπορέσουν να έχουν τη δυνατότητα να υποβάλλουν προτάσεις, να τύχουν χρηματοδότησης, και φυσικά όλοι ευελπιστούμε να ξεπεράσουμε προβλήματα πιθανόν στους διαγωνισμούς για την υλοποίησή τους.

Και εδώ θα πρέπει και σε αντίστοιχη κατεύθυνση και αυτό θα πρέπει να κάνει και σημαία της η ΚΕΔΕ στο Πράσινο Ταμείο. Δεν μπορεί το Πράσινο Ταμείο, από τη στιγμή που είναι

θεσμοθετημένος πόρος στην Αυτοδιοίκηση, να αποκλείει συλλήβδην όλους τους Δήμους οι οποίοι έχουν από... οικισμούς, λείι, κάτω των 5.000 κατοίκων. Οικισμούς, προσέξτε. Όχι Κοινότητες. Όχι Δημοτικές Ενότητες, έτσι; Οικισμούς. Λοιπόν, κατ' αναλογία από τους 325 Δήμους, συνάδελφε Μπίρμπα, καταλαβαίνεις αποκλειόμαστε περίπου οι 180.

Αυτό λοιπόν το πράγμα είχε ειπωθεί ότι θα υπάρξει η δεύτερη φάση του Πράσινου Ταμείου από τον Ιανουάριο του '18. Ωφελούνται βέβαια οι μεγάλοι αστικοί Δήμοι, αυτή είναι μια πραγματικότητα, και καλώς ωφελούνται, γιατί να μην ωφελούνται; Οι αστικοί Δήμοι έχουν μεγάλο αν θέλετε... μεγάλη όχληση σε ότι αφορά την οικιστική ανάπτυξη της περιοχής τους. Αλλά όμως δεν μπορεί να αποκλείονται οι άλλοι Δήμοι. Και δυστυχώς αυτό είναι κάτι το οποίο δεν έγινε και έχω και την εντύπωση ότι δεν το βλέπω να γίνεται, από τις συζητήσεις και πληροφορίες που έχω.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, για να μην καταχρώμαι το χρόνο και από άλλους συναδέλφους, αυτό που θέλω να πω είναι ότι σε κάθε περίπτωση σε σχέση με τις επερχόμενες εκλογές της Αυτοδιοίκησης του 2019, οι οποίες θα εκλέξουν Δημοτικές Αρχές και Δημοτικά Συμβούλια, ανεξάρτητα αυτά τα νομικά που ακούστηκαν, περί ανακοπής, αναστολής, αν αύριο-μεθαύριο θα φαγώνονται, δεν θα φαγώνονται σε ένα Δημοτικό Συμβούλιο, θα υπάρχουν Δημοτικές Αρχές. Τώρα πόσο καλά θα πάνε ή δεν θα πάνε, αυτό θα είναι και μια ευθύνη και της κοινωνίας και του νόμου και των επικεφαλής των παρατάξεων ή και του Δημάρχου της εποχής εκείνης. Θα πρέπει να βελτιώσουμε πράγματα τα οποία μπορούμε μέχρι τώρα και να μην πούμε δεν συζητάμε άλλο. Και ανέφερα ενδεικτικά προηγουμένως τέσσερα-πέντε θέματα, τα οποία θα πρέπει να λυθούν, και νομίζω ότι μπορούν να λυθούν, και ίσως να υπάρχουν και σε αυτό ευήκοα ώτα, προκειμένου αυτά έστω τα ήσσονος σημασίας να διορθώσουν προβλήματα.

Κλείνοντας να πω ότι όντως σε αυτά τα συνέδρια θα ήθελα, προσωπική μου βέβαια εκτίμηση είναι αυτή, να μπορούσαν να έβγαιναν δύο με τρία πράγματα, τα οποία θα ήταν μια σαφή θέση της Αυτοδιοίκησης, διαχρονική, συνεχώς διεκδικούμενη, και η οποία θα ήταν και απόλυτα εστιασμένη. Γιατί πολλές φορές βγάζουμε ένα κείμενο με δεκαπέντε-είκοσι θέματα, χανόμαστε, αποπροσανατολιζόμαστε, και τελικά μας μένει μια αύρα ενός Συνεδρίου που ήρθαμε, τα είπαμε, κάναμε την ψυχολογική μας εκτόνωση. Και ευελπιστούμε όλοι να είμαστε καλά, να έχετε υγεία όλοι, να... και όποιοι από εμάς ξανά βρεθούμε στην ίδια αίθουσα, είτε εντός, είτε εκτός, να είμαστε καλά.

Καλή συνέχεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε πάρα πολύ, και να δώσουμε το λόγο στον κύριο Ζυγούρη, για να δώσει κάποιες διευκρινιστικές απαντήσεις σε όσα έχουν ακουστεί.

Π. ΖΥΓΟΥΡΗΣ: Μια πρόταση θα κάνω. Όπως προέκυψε από τη συζήτηση, θέλω να κάνω μία πρόταση που μπορεί να περιληφθεί στα αποτελέσματα του Συνεδρίου.

Εμείς ζητούμε καταρχήν να τροποποιηθούν οι σχετικές διατάξεις και να επανέλθει σε ισχύ... δηλαδή του άρθρου 15 του Κλεισθένη, και να επανέλθει σε ισχύ το άρθρο 18 του Καλλικράτη. Με το άρθρο 15, όπως ξέρετε, εκλογή των Συμβουλίων των Κοινοτήτων άνω των 300 κατοίκων, γίνεται με ξεχωριστές κάλπες.

Αυτό υπάρχει σοβαρό πρόβλημα εδώ, διότι ο Δήμος είναι ενιαίος. Η ψηφοφορία είναι καθολική. Πώς είναι δυνατόν να διασπάται η εκλογή οργάνων ενός ενιαίου Δήμου σε διαφορετικές κάλπες. Αυτό το θεωρώ πολύ σημαντικό, και νομίζω, κύριε Πρόεδρε, κύριε Αντιπρόεδρε, νομίζω ότι θα πρέπει να αποτελέσει πρόταση για τώρα, προς την κυβέρνηση, να τροποποιηθεί αυτή η σχετική διάταξη.

Εν κατακλείδι, για να είμαστε λίγο αποτελεσματικοί, εγώ έχω κάνει, έχω διαμορφώσει το συμπέρασμα για τη συνταγματική

αναθεώρηση. Θεωρώ ότι μία από τις πρώτες τοποθετήσεις μας, εξάλλου και ο κύριος Φλογαΐτης το επεσήμανε, ότι κατά την αναθεώρηση την οποία ζητάμε του 102, να υπάρξει αντικατάσταση του όρου τοπικών και γενικών υποθέσεων, και να καθορίζεται το εύρος των υποθέσεων που ασκούνται από τους ΟΤΑ με βάση τις αρχές της εγγύτητας και της επικουρικότητας, αντικαθισταμένου του αορίστου κριτηρίου όπως επισημάνθηκε, γενικών και τοπικών υποθέσεων. Πρώτον.

Δεύτερον. Καθόσον αφορά το άρθρο 102, παράγραφος 4, όπου αναφέρεται στην εποπτεία των ΟΤΑ, να υπάρξει ρητή διάταξη όπου το κράτος περιορίζεται αποκλειστικά σε τυπικό έλεγχο νομιμότητας των πράξεων, και δεν παρεμβαίνει καθ' οιονδήποτε τρόπο στη διοίκηση και διαχείριση των υποθέσεων που χειρίζονται οι ΟΤΑ.

Τρίτον. Να προβλεφθεί συνταγματικά, για κάθε νομοσχέδιο που αφορά ζητήματα Τοπικής Αυτοδιοίκησης, να προηγείται υποχρεωτικώς διαδικασία διαβούλευσης με τους εκπροσώπους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Τέταρτον. Καθόσον αφορά το άρθρο 43 του Συντάγματος, που έχει σχέση με τις κανονιστικές... παράγραφος 3, να διευρυνθεί η δυνατότητα κανονιστικής αρμοδιότητας των οργάνων των ΟΤΑ, έτσι ώστε να μην περιορίζεται η αρμοδιότητά τους σε θέματα τεχνικού χαρακτήρα ή λεπτομερειακού, όπως λέει το άρθρο 43, και να επεκτείνεται... να υπάρξει διάταξη, σε ειδικότερα ζητήματα ουσιαστικού περιεχομένου. Δηλαδή με βάση τα Προεδρικά Διατάγματα, να μεταβιβάζεται με βάση το 43, όχι μόνο τεχνικά, τεχνικής φύσεως λέει και λεπτομερειακά ζητήματα, αλλά να εκτείνεται η αρμοδιότητα και σε ειδικότερα ζητήματα ουσιαστικού περιεχομένου. Διότι εδώ το άρθρο 43 μας έχει δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα.

Καθόσον αφορά το άρθρο 78 του Συντάγματος, προκειμένου να υπάρξει θωράκιση στην προβλεπόμενη οικονομική αυτοτέλεια,

όπως μας λέει το Σύνταγμα, απαιτείται επιτακτικότερη συνταγματική δέσμευση, όπου θα αποδίδονται και θα κατανέμονται οι προβλεπόμενοι φορολογικοί πόροι κατά τρόπο αυτόματο, έτσι ώστε να αποκλείεται η ανάμειξη του κανονιστικού νομοθέτου και με διακριτική ευχέρεια ή ανάμειξη διαφόρων Υπουργείων, να μας αφαιρούνται ή να αναστέλλονται οι προβλεπόμενοι οικονομικοί πόροι. Όπως έχει γίνει τώρα, με τους μνημονιακούς νόμους. (...) διατάξεις νόμων που περικόπτονται συνεχώς οι ΚΑΠ.

Αυτές είναι οι παρατηρήσεις, οι οποίες νομίζω πρέπει να προβλεφθούν, συν τις άλλες οι οποίες έχουν εισφερθεί, στα πλαίσια της συζήτησης της συνταγματικής αναθεώρησης.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε πάρα-πάρα πολύ τον κύριο Ζυγούρη.

Και να καλέσουμε την κυρία Παντελάκη Ελπίδα. Κυρία Παντελάκη, έχετε το λόγο.

Ε. ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι, δεν πρόκειται να κάνω κάποια ομιλία παρέμβαση. Εξάλλου για τη συνταγματική αναθεώρηση ιδιαίτερα στάθηκα στο κύριο μέρος της ομιλίας μου για αυτό το ζήτημα. Επομένως δεν έχω σκοπό να επαναλάβω όλο αυτό το σκεπτικό. Είναι σαφές ότι διαφωνούμε και στο περιεχόμενο και στην κατεύθυνση της συνταγματικής αναθεώρησης, και για το σκοπό που γίνεται.

Δύο-τρεις προτάσεις πήρα το λόγο να πω, και που άρχισε, γίνεται συζήτηση για το ψήφισμα, να πάρω θέση πάνω σε αυτό, αν και θα γίνει μετά η ψηφοφορία.

Όταν πήρε το λόγο ο Καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου, ανέφερε σε όλη αυτή την πορεία και διαδρομή του για την τοπική διοίκηση, το γεγονός ότι για πολλές δεκαετίες, ιδιαίτερα και μετά τη μεταπολίτευση, τη δεκαετία όλη του '80, υπήρχε η αριστερά, οι αριστεροί Δήμαρχοι, αλλά πιάστηκε και από το πολιτικό μέρος εκτός

από το συνταγματικό, ότι αυτός ο κόσμος, οι αριστεροί, αγωνιστές και τα λοιπά, ασχολήθηκαν κυρίως με τα σκουπίδια.

Μακάρι να είχε λυθεί, εγώ θα έλεγα, το θέμα της καθαριότητας. Σκεφτείτε τώρα ότι βρισκόμαστε τόσα χρόνια μετά, με τέτοια εξέλιξη, με τέτοια πρόοδο της επιστήμης, της τεχνολογίας, τόσα χρήματα που έχουν έρθει στην Ελλάδα μέσω όλων αυτών των πακέτων, και δεν έχει λυθεί το πρόβλημα αυτό. Είναι άλυτο ακόμα.

Ακούγαμε και στη χθεσινή συζήτηση τους ομιλητές και τα προβλήματα που υπάρχουν, και στην Αττική, που θα πνιγούμε τελικά από όλη αυτή την ιστορία, αλλά και συνολικά υπάρχει πρόβλημα. Ούτε αυτό, δεν μπόρεσε να λύσει δηλαδή το κράτος, ούτε αυτό το πρόβλημα που αφορά άμεσα την υγεία και την ασφάλεια των κατοίκων.

Όμως από εκείνη την εποχή έχει μείνει κάτι, και είναι σημαντικό αυτό που έχει μείνει. Είχαν δημιουργηθεί υποδομές, που τότε υπήρχε ένας διεκδικητικός ας το πούμε χαρακτήρας ας πούμε της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των Δήμων, οι Δήμαρχοι ανεξάρτητα από ποιο κόμμα τους στήριζαν, διεκδικούσαν κάποια πράγματα, και έκαναν κάποιες υποδομές. Ιδιαίτερα βέβαια οι κομμουνιστές τότε οι Δήμαρχοι έκαναν πράγματα, που ήταν στη... και γενικότερα ας πούμε, αγωνιστές, έκαναν πράγματα, τα οποία αυτές οι υποδομές υπάρχουν και σήμερα. Και επειδή ακριβώς σήμερα κινδυνεύουν να καταρρεύσει το σύμπαν, ο Φιλόδημος έρχεται αυτό το θέμα αυτή τη στιγμή να λύσει. Αυτές οι υποδομές, που κανείς βεβαίως δεν μπορεί να διαφωνήσει σε αυτά τα έργα που γίνονται, στα οποία δεν συμμετέχει... δεν συμμετέχουν και οι Δήμοι με χρηματοδότηση. Αλλά πώς γίνονται τώρα αυτά τα έργα; Γίνονται με τραπεζικό δανεισμό. Δανείζεται το κράτος και τα πληρώνει... θα τα πληρώσει ο λαός, με τον τρόπο, μέσα από τον κρατικό προϋπολογισμό, από τη φορολογία. Έρχεται να αντιμετωπίσει, να κλείσει αυτές τις τρύπες, γιατί ακριβώς δεν είναι επιλέξιμα αυτά τα έργα μέσα από τους ευρωπαϊκούς πόρους, και πάλι δεν μπορεί, δεν μπορεί με την

έννοια της επιλεξιμότητας και πάλι, από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων να διαθέσει χρήματα για αυτές τις ανάγκες. Και γίνονται με τραπεζικό δανεισμό.

Έρχομαι λοιπόν σε δύο-τρεις προτάσεις. Καταλαβαίνω ότι οι προτάσεις οι δικές μας και αυτές οι προτάσεις που έχετε οι συνταγματικές, αν προσθέσετε δύο-τρεις οι οποίες είναι αντιφατικές, αναιρούν ας πούμε τις δικές σας. Όμως εμείς έχουμε υποχρέωση να θέσουμε το εξής ζήτημα. Ότι απέναντι στους εργαζόμενους έχουμε κάνει μια συγκεκριμένη πρόταση, την οποία επαναλαμβάνουμε.

Στο άρθρο 103, να υπάρχει ενιαία σχέση εργασίας στο Δημόσιο, για τους εργαζόμενους μιλάμε που είναι δημοσίου δικαίου, και κατάργηση της συνταγματικής απαγόρευσης για τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων, άρθρο 103 παράγραφος 3 και παράγραφος 8.

Και καλώ να πάρουν θέση για αυτό οι εκπρόσωποι των παρατάξεων. Για το άρθρο 103 παράγραφος 3 και παράγραφος 8. Που λέει δηλαδή να ακυρωθεί αυτό που υπάρχει σήμερα στο Σύνταγμα, ότι οι ορισμένου απαγορεύεται να γίνουν αορίστου χρόνου.

Οπότε με αυτή τη ρύθμιση οι συμβασιούχοι, να προχωρήσουμε στη μονιμοποίηση των συμβασιούχων, που να έχει και συνταγματική ισχύ, που είναι εν πάση περιπτώσει, και να τελειώνει όλη αυτή η ιστορία, να μετατραπούν οι συμβάσεις τους σε αορίστου χρόνου και να σταματήσει αυτή η ομηρία.

Και στο εξής. Η πρότασή μας έχει να κάνει με το ότι πρέπει να υπάρχει ενιαία σχέση εργασίας στο Δημόσιο, πάλι στο άρθρο 103.

Βεβαίως στο 102, εμείς επιμένουμε πάλι στις προτάσεις για πόρους από το κράτος, οι αρμοδιότητες όταν μεταφέρονται να δίδονται τα χρήματα, αλλά κοιτάξτε να δείτε, υπάρχει στο Σύνταγμα ήδη, το οποίο δεν εφαρμόζεται. Και εμείς θέτουμε ένα ερώτημα. Τι σας κάνει να πιστεύετε ότι τόσα χρόνια μετά που δεν εφαρμόζεται

το Σύνταγμα όσον αφορά αυτές τις ανάγκες του λαού μέσα από το χώρο των Δήμων, τι σας κάνει να πιστεύετε ότι θα γίνει τώρα μετά την νέα συνταγματική αναθεώρηση; Εμείς πιστεύουμε ότι δεν πρόκειται να γίνει ούτε στην επόμενη περίοδο, γιατί είναι πολιτική επιλογή.

Προτείνουμε εμείς να υπάρχουν πόροι, οι οποίοι να τους εξασφαλίσει το κράτος, το 102, συνταγματική κατοχύρωση της υποχρέωσης του κράτους να εξασφαλίζει τους αναγκαίους οικονομικούς πόρους στους ΟΤΑ, με χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό. Είμαστε εντελώς κάθετοι να παίρνει και μέρος της φορολογίας, έστω και αυτό που λέτε, να μην αυξάνονται οι φόροι, ένα κομμάτι και να το διαχειρίζεστε. Και αυτό το ζήτημα με τον ΕΝΦΙΑ που λέτε, αυτός πρέπει να καταργηθεί, και να υπάρχει ο φόρος μεγάλης ακίνητης περιουσίας.

Αυτό θα αποτελέσει μπούμερανγκ για τους Δήμους. Θυμηθείτε. Θα μας θυμηθείτε αυτό που σας λέμε τώρα. Θα αναλάβει την εισπραξιμότητα η κάθε Δημοτική Αρχή, και βεβαίως στην πορεία πρέπει να αναλάβει να κάνει και κατασχέσεις και πλειστηριασμούς. Βεβαίως το προσωπικό που υπάρχει αυτή τη στιγμή δεν μπορεί να ανταπεξέλθει σε τέτοια πράγματα, οπότε πρέπει να υπάρχουν και άλλες λύσεις.

Αντί λοιπόν ο κόσμος να πηγαίνει στα Υπουργεία, να πηγαίνει να ανεβαίνει στη Βουλή, θα κάνει κινητοποίηση στους Δήμους. Θυμηθείτε το, σκεφτείτε το δηλαδή, αυτό είναι δίκικο μαχαίρι έστω και στη δική σας λογική, που θέλετε ας πούμε να λειτουργήσει ο Δήμος στα πλαίσια της αγοράς με επιχειρηματικότητα και τα λοιπά. Στο πλαίσιο της δικής σας λογικής, θυμηθείτε τι αποτελέσματα τραγικά θα υπάρχουν. Και για τον κόσμο και για εσάς. Λοιπόν, αναλαμβάνετε δηλαδή ευθύνη και με αυτήν την πρόταση.

Εμείς όμως λέμε αυτό. Κατοχύρωση από το κράτος των πόρων με χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό, και αυτή την πρότασή μας, ιδιαίτερα για τη μονιμοποίηση των... για την

άρση της συνταγματικής απαγόρευσης, 103, παράγραφος 3 και 8, θα ήθελα να πάρετε θέση.

Κατατέθηκε ένα ψήφισμα, μας έχει δοθεί. Η ψηφοφορία θα γίνει λίγο... αμέσως μετά φαντάζομαι από αυτό το κλείσιμο της συζήτησης. Βεβαίως υπάρχουν επιμέρους ζητήματα στα οποία μπορείς να συμφωνήσεις, αλλά διαφωνούμε σε όλο το πλαίσιο, τη γενική γραμμή που υπάρχει, το περιεχόμενο και την κατεύθυνσή του.

Καταθέτουμε στο Προεδρείο τη δική μας σκέψη, τη δική μας πρόταση, που με αιχμή βέβαια τον κρατικό προϋπολογισμό εν πάση περιπτώσει, βάζουμε τα ζητήματα που αφορούν την πολιτική προστασία, το περιβάλλον, και τις χρήσεις γης, για να μη το διαβάσω βέβαια, θεσμικά, πόρους και χρηματοδότηση, κοινωνική πολιτική, πρόνοια και υγεία, υποδομές και έργα, και τα ζητήματα των εργαζομένων.

Ήδη αυτό το κείμενο βρίσκεται από χθες σε μεγάλο τираζ, φαντάζομαι θα είναι και από άλλους, και νομίζω είναι στη διάθεσή σας, μπορείτε να το διαβάσετε. Το καταθέτω τώρα στο Προεδρείο.

Ευχαριστώ θερμά για την προσοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε πάρα πολύ την κυρία Παντελάκη.

Παρακαλώ πολύ, υπάρχει άλλος συνάδελφος που θέλει να τοποθετηθεί στο θέμα της συνταγματικής αναθεώρησης;

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Να κάνουμε ένα διάλειμμα; Τι θα κάνουμε;

ΟΜΙΛΗΤΕΣ: (εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Λοιπόν, θα κάνουμε ένα διάλειμμα για μισή ώρα περίπου, για να επεξεργαστούμε το ψήφισμα και να μπορέσουμε να καταθέσουμε τελικές προτάσεις.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

• **ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ – ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ**

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, μπορείτε να προσέλθετε εντός της αιθούσης;

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ (Δ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ): ...ανέβει στο βήμα για να καταρχήν εκφωνήσει τα συμπεράσματα και το κοινό μας ψήφισμα του Συνεδρίου μας.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, έχει έρθει η στιγμή για την οποία θεωρώ μετά από την...

ΟΜΙΛΗΤΕΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Παρακαλώ, παρακαλώ. Λίγο ησυχία.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Παρακαλώ πάρα πολύ έξω να γίνει λίγο ησυχία από τους Συνέδρους. Αγαπητοί συνάδελφοι.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ήρθε η ώρα να μπορέσουμε να συγκεράσουμε και προφανώς να ψηφίσουμε ένα ψήφισμα το οποίο δεν προκύπτει προφανώς μόνο από το Ετήσιο Τακτικό Συνέδριο του 2018, αλλά είναι απαύγασμα από πολλά Ετήσια Συνέδρια τουλάχιστον τα τελευταία τέσσερα χρόνια, τις πάγιες θέσεις της Κεντρικής Ένωσης Δήμων Ελλάδος, αλλά και των Περιφερειακών Ενώσεων των Δήμων σε όλη την Ελλάδα, αλλά και από Θεματικά Συνέδρια, τα οποία σαφέστατα είχαν προκύψει αποτελέσματα τα οποία λήφθησαν και σε αυτό το ψήφισμα υπόψη.

Όμως θα έλεγα ότι πάρα πολλές θέσεις σχετίζονται και με το γίνεσθαι το ευρωπαϊκό, με το τι ακριβώς δηλαδή έχουν κάνει άλλες χώρες, όπως είπαμε και το πρωί στη συνταγματική αναθεώρηση, για να μπορέσει η Τοπική Αυτοδιοίκηση και προφανώς η κάθε χώρα της Ευρώπης, να προχωρήσει μπροστά.

Ήδη οι επικεφαλής των κομμάτων, των παρατάξεων, συγγνώμη, έχουν λάβει υπόψη τον κύριο κορμό και όλο το ψήφισμα τελικά, και μέσα από όποιες παρατηρήσεις υπήρξαν. Είμαστε στη θέση να το αναγνώσουμε παρουσία σας και προφανώς αν χρειαστεί να διορθώσουμε κάτι το οποίο ενδεχομένως να μην έχει διατυπωθεί σωστά ή να προσθέσουμε και κάτι το οποίο ενδεχομένως θα έπρεπε να προστεθεί.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Δεν χρειάζεται...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Το διαβάσατε;

ΣΥΝΕΔΡΟΙ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Λοιπόν, ωραία.

Θα έλεγα λοιπόν να προσθέσουμε σε αυτό το οποίο έχει μοιραστεί και έχουμε διαβάσει, προφανώς τη διατήρηση των μειωμένων συντελεστών ΦΠΑ στα νησιά, όπως ισχύει σε όλα τα ευρωπαϊκά κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάτι το οποίο νομίζω αποδεχόμαστε όλοι σαν ένα δίκαιο αίτημα, το οποίο... μαζί με πέντε Δήμους, κύριε Αγγελόπουλε, βοηθήσαμε εις την ευρωπαϊκή διεκδίκηση των νομικών πρωτοβουλιών που εκλήφθησαν.

Και βέβαια επίσης ο άμεσος απεγκλωβισμός προσφύγων και μεταναστών από τα νησιά, και κατάργηση του γεωγραφικού περιορισμού σε αυτά. Το αυτονόητο, το οποίο έχουμε πει. Δεν μπορεί η χώρα μας προφανώς να γίνει αποθήκη ψυχών, οι οποίοι θα πρέπει να μένουν στη χώρα μέσα από υγιείς τρόπους και γιατί όχι, εμείς το έχουμε πει εντελώς καθαρά, να μπορούν μέσα στην κοινωνία, στην ελληνική κοινωνία, να μετουσιωθούν και όχι να είναι εγκλωβισμένοι σε απάνθρωπες συνθήκες, όπως σήμερα σε πολλούς χώρους της Ελλάδος βρίσκονται τα λεγόμενα Hot Spot.

Άρα λοιπόν, θεωρώ ότι και αυτό το Συνέδριο, το τελευταίο ετήσιο Συνέδριο πριν τις Αυτοδιοικητικές Εκλογές, μπαίνει στην ολοκλήρωσή του, μέσα από τη δυνατότητα που δόθηκε στην Αυτοδιοίκηση και σε όλους τους αυτοδιοικητικούς που θέλησαν να δώσουν τις δικές τους απόψεις σε ελεύθερο βήμα, για να μπορέσουμε να δώσουμε ενωμένοι, όσο είναι δυνατόν, την άποψη της Αυτοδιοίκησης στην κεντρική κυβέρνηση και στη νομοθετική εξουσία.

Όπως είπα και το πρωί, δεν πρέπει η Αυτοδιοίκηση να έχει καμία τύψη για ότι συμβαίνει στη χώρα σε επίπεδο αποκέντρωσης, διότι πρωτίστως δεν νομοθετούμε εμείς. Ούτε μπορούμε να κλείνουμε τους Δήμους μας ως τελευταία διαδικασία για να κάνει η νομοθετική εξουσία το αυτονόητο.

Θεωρούμε λοιπόν ότι η νομοθετική εξουσία, εν προκειμένω η κυβέρνηση που εισηγείται και έχει και την πλειοψηφία με τα δύο κόμματα συμμετοχής, θα πρέπει άμεσα να δείξουν τα δείγματα γραφής, και μέσα από αυτό το ψήφισμα, που δεν είναι άλλο αποκεντρώστε εδώ και τώρα την κεντρική κυβέρνηση, την κεντρική εξουσία, για να γίνει πιο επιτελικό, πιο αποτελεσματικό και πιο ουσιαστικό το κράτος.

Κάτι το οποίο θεωρώ δεν έχουν δείξει τη διάθεση, παρά του ότι και αυτή η κυβέρνηση τέσσερα χρόνια συμπλήρωσε κατ' ουσίαν διακυβέρνησης της χώρας, και τα δείγματα γραφής είναι ο Κλεισθένης και η αλλαγή του τρόπου του εκλέγειν και εκλέγεσθαι στις Αυτοδιοικητικές Εκλογές.

Μακάρι να ήταν αυτό που θα άλλαζε τα δεδομένα στη διοίκηση των Δήμων και προφανώς στην ανάπτυξη της χώρας. Δεν είναι αυτά, και το ξέρουμε όλοι. Και προφανώς δεν είναι η ώρα να ξεκινήσουμε πάλι να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, τα είπαμε, τα έχουμε ξανά πει, και στο δημόσιο λόγο, και στην κοινή γνώμη, και πολύ περισσότερο στις τοπικές μας κοινωνίες.

Αυτό όμως το οποίο σίγουρα θα πρέπει να μείνει πιστεύω από αυτό το Συνέδριο, είναι ότι χάθηκε και πάλι μια ευκαιρία μιας κυβέρνησης που θα μπορούσε να είχε κάνει τη διαφορά. Υπουργών τεσσάρων που θα μπορούσαν να είχαν σηματοδοτήσει μέσα από αυτή την κυβέρνηση, ότι ναι, πάνω από το κομματικό συμφέρον, υπάρχει το συμφέρον της χώρας και της Ελλάδας.

Δεν έγινε κατορθωτό αυτό. Και τουλάχιστον θα πρέπει όλοι μας, χωρίς κομματικές ταυτότητες, μόνο με τις αυτοδιοικητικές, να το αποδεχτούμε. Διότι κανένα μέτρο του Κλεισθένη δεν διευκολύνει τη δυνατότητα σήμερα να λειτουργήσουμε καλύτερα ως τοπικές κοινωνίες και ως Δήμοι.

Θεωρώ όμως ότι έστω και την ύστατη στιγμή της αποφώνησης, και της ίδιας της κυβέρνησης, και εκείνη ας πούμε ότι θα γίνουν οι εκλογές τον Σεπτέμβριο, μετράει αντίστροφα, στην

καλύτερη περίπτωση, το να μπορούσε να διορθώσει ή να κάνει έστω και μερεμέτια. Εγώ θεωρώ όμως ότι και τα μερεμέτια δεν φτάνουν. Πρέπει να υπάρξει μια νέα πολιτική πρόταση, η οποία με σαφήνεια θα μπορέσει να δημιουργήσει ένα άλλο αυτοδιοικητικό λόγο, μέσα από ένα πιστεύω και μια βούληση.

Αυτά λοιπόν εξετάστηκαν τις τρεις μέρες του τακτικού μας Συνεδρίου. Θεωρώ ένα πλούσιο σε επίπεδο συμμετοχής τουλάχιστον ομιλητών και εισηγητών, αλλά αυτό το οποίο διαπίστωσα και νομίζω το διαπιστώσαμε όλοι, είναι ότι εμείς έχουμε καταλήξει, αλλά δεν έχουν καταλήξει εκείνοι οι οποίοι θα έπρεπε να νομοθετήσουν. Διότι ακόμα και η εισήγηση του καθ' όλα θα έλεγα πολύ συνθετικού και συναινετικού σημερινού Υπουργού Εσωτερικών, δεν κρινόμαστε από τη συναίνεση, ούτε από τη σύνθεση, κρινόμαστε από την αποτελεσματικότητα που εκ του ρόλου μας θα πρέπει να έχουμε για να διευκολύνουμε τις ζωές των ανθρώπων που ζουν στη χώρα μας.

Και νομίζω ότι από τις αλλαγές τις οποίες τουλάχιστον προτάθηκαν ότι θα γίνουν, είναι η παρανουχίδα σε έναν ασθενή που ήδη έχει γεμίσει καρκινώματα, επιτρέψτε μου εκ της ιατρικής μου ιδιότητας να το πω, και νομίζουμε επειδή του καλλωπίσαμε την παρωνουχίδα, ότι είδατε, κάτι καλό κάναμε, ενώ έχει επιτελεστεί ήδη η αδικία της ευκαιρίας που θα μπορούσε να είχαν, κυρίως ο κύριος Σκουρλέτης, διότι εκείνος θήτευσε το περισσότερο χρονικό διάστημα, και επιτρέψτε μου να πω ένιωσα ότι λίγο-πολύ δημόσιες σχέσεις έκαναν, νταλαβεράκι, το να μοιράσουν τα χρήματα του ελληνικού λαού σε κάποιους Δήμους, που εκ των πραγμάτων οι υπηρεσιακοί παράγοντες είχαν βγει εκ των ΚΑΠ να μοιράσουν και τίποτα περισσότερο.

Δεν είδα ανάπτυξη και διάθεση δηλαδή, ακόμα και από τη νομοθετική ατολμία. Δεν υπήρχε διάθεση να βαρέσει κανένα σκαμπίλι σε κανέναν να τρέξει λίγο περισσότερο το κομμάτι που λέγεται απορρόφηση κονδυλίων της Ευρώπης και να τρέξουν έργα.

Ούτε οι Περιφέρειες ήταν εκείνες οι οποίες μέσα από τη διευκόλυνση της νομοθετικής εξουσίας θα έκαναν εκείνο το αυτονόητο.

Αυτό που εγώ τουλάχιστον εκ του ρόλου μου ως Δημάρχου του Αμαρουσίου, δηλαδή της δικής μου σύνθεσης και συνεννόησης με την Περιφέρεια Αττικής, της μητροπολιτικής Περιφέρειας της Ελλάδος, είναι ατέλειωτες προγραμματικές, ατέλειωτες φωτογραφίσεις, και από κολοκύθα... πού είναι ο... λείπει και ο Καστρινός, και κατά τα άλλα κανένα έργο ουσιαστικά δεν επιτελείται στην Αττική. Το ίδιο νομίζω συμβαίνει προφανώς και σε άλλα σημεία της Ελλάδας.

Άρα εκεί ακριβώς έπρεπε να είχε δώσει δείγματα γραφής η υψηλότερη πολιτική βούληση την οποία θα έπρεπε να είχε ο Υπουργός Εσωτερικών.

Θα σας έλεγα ότι ακόμα και αυτό το οποίο είπε ο κύριος Χαρίσης, ελπίζω, κύριε Καφαντάρη, αυτό που μας είπε για τους προσωρινούς πίνακες, το άρθρο να έχει πάει ήδη στη Βουλή, διότι ήδη φεύγουν πάρα πολλοί, ήδη έχουν φύγει αρκετοί από τους ανθρώπους που έχουν προσληφθεί με προσωρινούς πίνακες, και εύχομαι αυτό να τελειώσει γιατί τα Χριστούγεννα είναι μπροστά μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Κύριε Πρόεδρε, μία επισήμανση. Συγγνώμη που διακόπτω.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Κατετέθη...

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Αυτό... Όχι. Αυτό το οποίο αναφέρθηκε δεν θα έχει καμία τελικά ουσία γιατί οι μισοί έχουν ήδη αποχωρήσει...

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Αυτό λέω.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Έχουν βρει αλλού δουλειές. Άρα λοιπόν έχουν μείνει κάποιοι οι οποίοι έχουν παραταθεί με ασφαλιστικά μέτρα και μόνο, σε κάποιους Δήμους. Άρα υπάρχει ζήτημα και αυτό.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Όχι...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Μιλάω για τους προσωρινούς πίνακες μέχρι να βγουν οι οριστικοί πίνακες.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ξέρω... Ο κύριος Κυρίζογλου λέει ότι κατετέθη, όμως πρέπει να δούμε πόσους, γιατί ξέρετε πάλι; Να πούμε το αυτονόητο. Εμείς πληρώνουμε, εμείς έχουμε την ανάγκη, και όπου έχει μπλέξει η κεντρική κυβέρνηση τα έχει κάνει σαλάτα. Ολίγον σαλάτα. Διότι και νησιωτική Ελλάδα, το καλοκαίρι το είδα με τα μάτια μου, πήρε τους 8μηνίτες 1^η Αυγούστου. Τον Ιούνιο και τον Ιούλιο που ήταν τα σκουπίδια παντού και τα έβλεπαν οι τουρίστες, πού ήταν; Πάλι η κεντρική κυβέρνηση καθυστέρησε ανεπίτρεπτα. Ποιος τους κρίνει τους κυρίους αυτούς;

Θα μου πείτε, η ψήφος του πολίτη, μέσα από τα site και την κοινή γνώμη. Όμως δεν είναι έτσι. Διότι ο τουριστικός πλούτος μέσα από αυτή τη διαδικασία υπέστη ζημιά και το είδα προσωπικά σε αρκετά νησιά.

Λέω λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι στο επίπεδο τουλάχιστον των απόψεων, και χαίρομαι για αυτό, βλέπω μια σύνθεση και μια ομονόηση και μια ενότητα της Αυτοδιοίκησης απέναντι στα κοινά μας προβλήματα, και αυτό είναι μια επιτυχία θα έλεγα. Θα έλεγα ότι είναι μια επιτυχία της Αυτοδιοίκησης μέσα στο πρόβλημα το οποίο ζούμε όλοι, και που αυτό τουλάχιστον θα πρέπει να ληφθεί ιδιαίτερα υπόψη των κεντρικών κυβερνήσεων, είτε αυτών που σήμερα διοικούν, είτε των αυριανών που θέλουν να διοικήσουν.

Και για μεν τον Κλεισθένη νομίζω έγινε μια προσπάθεια χθες να διατυπωθούν με όλους τους τόνους οι διαφοροποιήσεις για άλλη μια φορά, διότι ήταν μια επανάληψη των λεγομένων μας, χωρίς τη συμμετοχή της κεντρικής κυβέρνησης, αλλά θα έλεγα ακόμα και των ανθρώπων οι οποίοι όπως είπαμε και πριν, φιλοξενούν το Συνέδριό μας στα περιφερειακά τους όρια, όπως είναι της Αττικής.

Σήμερα όσοι είχατε την αντοχή, έγινε η συζήτηση για το ζήτημα της συνταγματικής αναθεώρησης. Παραμένει το ερώτημα και από το σημερινό μας Συνέδριο, γιατί η κυβέρνηση θεώρησε έστω και στην εικονική Επιτροπή, γιατί δεν μας έχει ενημερώσει κανείς πόσες φορές έχει συνεδριάσει η Επιτροπή για τη συνταγματική αναθεώρηση, όμως τόλμησαν να δημιουργήσουν Επιτροπή Συνταγματικής Αναθεώρησης χωρίς τον Α' Βαθμό μέσα, ενώ δεν μας εξήγησε κανείς γιατί υπήρχαν, και καλά έκαναν, δύο μέλη του Β' Βαθμού, ο κύριος Αγοραστής εκ του ρόλου του ως Προέδρου της ΕΝΠΕ, και δεν κατάλαβα γιατί και η κυρία Δούρου, εκφράζοντας προφανώς από ότι είπε, το ρόλο του Α' Βαθμού. Κύριε Θωμάκο, ξέρω ότι είναι φίλη σας, λυπάμαι αν σας στεναχωρώ. Για να μπορέσει να εκφράσει όλους εμάς.

Θα έλεγα λοιπόν ότι σε αυτήν ακριβώς τη στιγμή δεν είναι μόνο τι πράττουν, αλλά και πόσο θεωρούν απαξιωμένα πλέον να έχουν σχέση με όλους εμάς, που κάθε μέρα δίνουμε αυτή τη μάχη. Και το μόνο που κάνουν είναι προγραμματικές, χαμόγελα και φωτογραφίσεις. Η διαχείριση των σκουπιδιών παραμένει ένα ζητούμενο σε όλη τη χώρα, η ανακύκλωση παραμένει ένα ζητούμενο σε όλη τη χώρα. Εγώ αρχίζω να υποψιάζομαι, μήπως ρε παιδιά υπάρχουν τίποτα μεγάλα συμφέροντα όλα αυτά τα πολλά χρόνια, και μέσα από κουβέντες, ξανά κουβέντες, και άντε ξανά κουβέντες, το μόνο που ήθελε να μείνει είναι μια Ελλάδα ξεπουλημένη και τα στερεά απόβλητα να τα τρώμε οι ίδιοι με την περιβαλλοντική επιμόλυνση των πάντων; Μήπως αρχίσουμε πλέον ότι οι δήθεν οι οποίοι κρατάνε σημαίες, ροζουλί, κόκκινες, μπλε, πράσινες, το μόνο που κάνουν είναι τελικά να εξυπηρετούν κάποια συμφέροντα μέσα από τη νομοθετική αδράνεια; Και γιατί να μην το σκεφτώ; Και γιατί να μην το υποψιαστώ; Δεν ξέρουν τι θα νομοθετήσουν ή δεν νομοθετούν γιατί δεν θέλουν; Και αυτό είναι το μεγάλο ερώτημα που θα πρέπει να βάλουμε όλοι μας, ως

αυτοδιοικητικοί πρωτίστως, και μετά ως κομματάρχες αν κάποιος νιώθει ότι πρέπει να είναι κάτι τέτοιο.

Θεωρώ λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι ακόμα και στο ζήτημα της συνταγματικής αναθεώρησης, και κλείνω με αυτό, δεν είναι το ζήτημα εάν είμαστε επαρκείς στο επίπεδο των προτάσεών μας. Διότι είχε ακουστεί και σε προηγούμενο Συνέδριο, να λέει, δεν δώσατε ρε παιδί μου... είπατε προτάσεις, αλλά δεν τις είχατε διαμορφώσει νομοθετικά για να μπορέσει να πάει κατευθείαν για ψήφιση. Αυτό ήταν, λέει, δεν... ξέρετε, χάσατε την ευκαιρία. Λες και είμαστε οι νομοθέτες, ενώ άλλοι σύμβουλοι, υπερσύμβουλοι, των Γενικών και Ειδικών Γραμματέων, αμείβονται παχυλά για να κάνουν και είναι πλούσια τα ελέη δόξα σοι ο Θεός, θα έπρεπε... αυτή ήταν η αιτία που δεν συμφωνήσαμε.

Θεωρώ λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, αυτό το ψήφισμα του Ετήσιου Τακτικού Συνεδρίου του 2018, εδώ στην Αθήνα, είναι ένα απαύγασμα όλων αυτών απόψεων που όλο αυτό το διάστημα, και του τριημέρου, αλλά και των παλαιότερων, είναι το απαύγασμα μιας διαρκούς, ενός διαρκούς αιτήματος προς την (...) κυβέρνηση, να κάνει αυτά που έχουν γίνει σε άλλες χώρες.

Με αυτήν την έννοια θα ήθελα να υπερψηφιστεί, να διατυπωθούν όποιες αντιρρήσεις, και εκ των πραγμάτων είμαι αισιόδοξος σε ένα πράγμα, σε ένα ζήτημα. Στο ότι έχουμε γίνει όλοι πιο ώριμοι, πιο υποψιασμένοι, λιγότερο εάν θέλετε κομματοκρατούμενοι, και υπό αυτή την έννοια πιστεύω ότι τα επόμενα χρόνια η Αυτοδιοίκηση, και στον Α', αλλά και στον Β' Βαθμό, θα αναλάβει μεγαλύτερες πρωτοβουλίες σε σύνθεση και με την Ευρώπη, για να μπορέσουμε να γίνουμε η χώρα της κανονικότητας, η χώρα των Περιφερειών, η χώρα των Δήμων, η χώρα τελικά των πολιτών για το μέλλον των παιδιών μας.

Σας ευχαριστώ και πάλι για την παρουσία σας.

Μπαίνουμε στην υπερψήφιση...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Έχετε άλλο ψήφισμα;

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Και εσείς;

Ορίστε, κύριε Δανιηλίδη.

Σ. ΔΑΝΙΗΛΙΔΗΣ: Λοιπόν, ελπίζω να είναι από παράλειψη και να είναι τυχαίο το γεγονός ότι δεν περιλαμβάνεται ούτε μία σειρά, ούτε μια λέξη, για τον τεράστιο κοινωνικοπρονοιακό τομέα, που είναι το κοινωνικό πρόσωπο της Αυτοδιοίκησης.

Για να μην τρώω χρόνο, παρακαλώ και απαιτώ να μπει το ίδιο κομμάτι του Συνεδρίου των Ιωαννίνων, γιατί δεν έχει αλλάξει και τίποτε, δεν βελτιώθηκε και τίποτε, ισχύουν επακριβώς...

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ισχύουν, ισχύουν.

Σ. ΔΑΝΙΗΛΙΔΗΣ: ...όλα εκείνα τα οποία είχαμε σχεδόν ομόφωνα ψηφίσει, για τα κοινωνικά και προνοιακά ζητήματα. Σας παρακαλώ πολύ.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ισχύουν.

Σ. ΔΑΝΙΗΛΙΔΗΣ: Δεν μπορεί να υπάρχει ψήφισμα Συνεδρίου ΚΕΔΕ χωρίς τα κοινωνικά...

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Δανιηλίδη, μην παιδεύεστε άλλο. Ισχύουν.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Παρακαλώ. Θέλετε να απαντήσετε σε τι; Στον κύριο Δανιηλίδη;

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ελάτε, ανοίξτε το μικρόφωνό σας.

Δ. ΜΠΙΡΜΠΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι φανερό το ότι εμείς έχουμε διαφωνήσει, το είπαμε και στην τοποθέτησή μας, σε μια σειρά ζητήματα, θα τ' αναφέρω, και για αυτό έχουμε καταθέσει από το πρωί ένα σχέδιο ψηφίσματος με τις δικές μας θέσεις απέναντι στα ζητήματα που θα πρέπει να απασχολήσουν την ΚΕΔΕ.

Τώρα σε σχέση με αυτό που είπε ο κύριος Δανιηλίδης, έτσι... σαν προβοκατόρικα θέλω να το πω, υπάρχει, και είναι και ένας λόγος που εμείς έχουμε διαφωνία, γιατί ψηφίζετε, την πρόταση της

ΚΕΔΕ, όποιος τη διάβασε, και σε εμάς δόθηκε την Κυριακή το βράδυ, αλλά εγώ τη διάβασα, για μια σύγχρονη ευρωπαϊκή Τοπική Αυτοδιοίκηση. Εκεί συμπεριλαμβάνονται όλα τα ψηφίσματα και πραγματικά υπάρχει ότι ακριβώς θέλει ο κύριος Δανιηλίδης, που είναι και μία από τις αιτίες που εμείς δεν ψηφίζουμε αυτό το ψήφισμα, γιατί είναι μαξιμαλιστική η αντίληψη για την κοινωνική πολιτική και την απασχόληση. Δεν θέλω να επαναλάβω, είναι κουραστικό, είμαστε πάρα πολύ λίγοι, και ήταν εξαιρετικά ενδιαφέρον το Συνέδριο και αυτό φάνηκε από τη συμμετοχή των συναδέλφων. Θέλω να συνεχίσω παρακάτω.

Για εμάς, γιατί δεν ψηφίζουμε αυτό το ψήφισμα, παρ' όλο που έχουμε πάρα πολλές θέσεις που θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε. Υπάρχει μια σημαντική διαφωνία στον τρόπο που αντιμετωπίζονται τα ζητήματα του Κλεισθένη, είναι γνωστή η δική μας θέση. Από την άλλη τη μεριά υπάρχει η διαφορά στα κοινωνικοπολιτικά.

Υπάρχει μία πραγματικά δικιά μας πριν γίνει ουσιαστική συζήτηση, τι εννοούμε το Συμβούλιο Αυτοδιοίκησης που θέλουμε να κατοχυρώσουμε νομοθετικά.

Ζητάμε εμείς, αν εννοείτε εσείς αυτό, θα πρέπει να προστεθεί στο άρθρο 74, το έχουμε καταθέσει στο ψήφισμά μας, μία παράγραφος 7 που θα λέει ότι πρέπει οπωσδήποτε να γνωμοδοτούν, εκεί αντιστοιχεί μια πρόσθετη παράγραφος, στο άρθρο 74, ότι εκεί πρέπει να γνωμοδοτούν υποχρεωτικά πριν από τα νομοθετήματα. Αν εννοείτε αυτό, σε ένα Συμβούλιο της Αυτοδιοίκησης, που δεν το καταλαβαίνω αν δεν μου πείτε τι ακριβώς είναι.

Αλλά θα έχουμε τον καιρό πιστεύω, σε μια ουσιαστική συζήτηση στη Θεσσαλονίκη, γιατί δυστυχώς εδώ ενώ ήταν ένα μεγάλο αντικείμενο του Συνεδρίου, ελάχιστα ασχολήθηκε το Σώμα με τη συνταγματική αναθεώρηση και είχαμε ένα αναμύσημα καταστάσεων και αντιθέσεων επί του Κλεισθένη.

Θέλω επίσης να πω ότι έχουμε διάφορες αντιρρήσεις, πέρα από το νόμο του Κλεισθένη, σε διάφορα ζητήματα που μπαίνουν εδώ στο ψήφισμά μας, και αυτό μας κάνει, παρ' όλο που έχουμε σε πάρα πολλά σημεία, για την καταστατική θέση των αιρετών, για τη διοικητική, οικονομική υποστήριξη, υπάρχουν συμφωνίες, αυτό μας κάνει να καταθέσουμε το δικό μας ψήφισμα και το οποίο καταλήγει λέγοντας ότι με βάση το πλαίσιο που εμείς αναλύσαμε χθες, και ένα πλαίσιο που συμφωνεί σε πολλά σημεία από αυτά που λέει η εισήγηση, μαζί θα διεκδικήσουμε αυτά τα ζητήματα.

Θεωρώ όμως μείζον ότι πρέπει να τοποθετηθεί το Συνέδριο και σε μία πρόταση από εκείνους που ευτυχώς δεν θα γίνουν κυβέρνηση, κατά τη γνώμη τη δική μου, αλλά έχουν καταθέσει με μεγάλη σαφήνεια. Δεν τοποθετείται καθόλου στο ζήτημα του ένα προς πέντε των προσλήψεων και την αντικατάσταση των ΚΑΠ από τον ΕΝΦΙΑ.

Θέλω να διευκρινιστούν αυτά τα πράγματα, αν και εμείς με τη θέση μας για τα οικονομικά είμαστε σίγουρα αντιπαραθετικά σε αυτή την πρόταση.

Να είστε καλά.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Λοιπόν, επειδή αυτό που είπε όσον αφορά ένα προς πέντε, κάπου διάβασα σε ένα site, ο κύριος Γενικός Γραμματέας του ΣΥΡΙΖΑ, ο προηγούμενος Υπουργός, τοποθετήθηκε τι λέει η ΚΕΔΕ και ο Πατούλης συγκεκριμένα, έτσι γράφεται στα site, τι λένε για το ένα προς πέντε, επ' αφορμής και αυτού που είπατε, κύριε Μπίρμπα, θα σας πω δημόσια και αν θέλετε μεταφέρετε στον κύριο Γενικό Γραμματέα του ΣΥΡΙΖΑ, εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να μας αφήσουν ελεύθερη τη δυνατότητα, εμείς πληρώνουμε, εμείς ξέρουμε τις ανάγκες, δεν θέλουμε γονείς, δεν θέλουμε πατερούληδες, να μας πουν πόσους θα προσλάβουμε. Τελεία και παύλα. Αυτά στα Υπουργεία τους και όπου αλλού θέλουν.

Άρα λοιπόν, επειδή το έχουμε ξανά πει, και το ερώτημα ευτυχώς δεν γίνεται από τον Υπουργό Εσωτερικών, αλλά γίνεται από τον Γενικό Γραμματέα του ΣΥΡΙΖΑ, νομίζω ότι πιθανότατα να μας ακούει.

Όσον αφορά για τη συμμετοχή, να πω ότι αγαπητοί συνάδελφοι, από τα μέσα της έναρξης του Συνεδρίου μας στο Μέγαρο Μουσικής, είχε συμπληρωθεί με μεγαλύτερη συμμετοχή από τους μισούς. Υπό αυτή την έννοια τελείται με πλήρη απαρτία, όπως εκ του νόμου ορίζεται και εκ των υπογραφών φαίνεται από τις υπηρεσιακές μας... από τους υπηρεσιακούς μας υπαλλήλους.

Άρα...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Θέλετε, κύριε Κοιμήση; Βεβαίως. Ο κύριος Κοιμήσης, επί του ψηφίσματος.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ο κύριος Κανταράς, προηγείται, επειδή θα πρέπει να αποχωρήσει...

Α. ΚΑΝΤΑΡΑΣ: Ευχαριστώ. Επειδή πράγματι υπάρχει πίεση...

Έτσι και αλλιώς, στην τοποθέτηση που έκανε ο συνάδελφος Σακούτης, ήταν ξεκάθαρο ποια είναι η στάση μας απέναντι στο κεντρικό ψήφισμα, και θα έλεγα εδώ αν είχαμε τρία όχι, το ένα όχι θα το βάζαμε στο κεντρικό ψήφισμα και θα αιτιολογήσω, και τα δύο όχι θα τα βάζαμε στο κυβερνητικό ψήφισμα. Γιατί πράγματι, αυτό το οποίο είδα τώρα, ξεπερνά και τον ίδιο τον Υπουργό. Δεν είπε ο Υπουργός τίποτα για έξοδο από τη σκληρή επιτροπεία. Το αντίθετο, έβαλε και κάποια διαβάθμιση.

Δημήτρη, δεν είναι προσωπικό το θέμα. Πολιτική ασκούμε.

Δεύτερον. Όσον αφορά το κεντρικό ψήφισμα, γιατί για αυτό ανέβηκα να μιλήσω. Υπάρχουν διάφορα θέματα, να πάω στα θετικά, ας πούμε οι πηγές, οικονομικές πηγές. Δεν υπάρχει αντίρρηση, έχουμε συμφωνήσει και σε πάρα πολλές πλευρές. Όμως εμείς

διαφωνούμε στο ζήτημα της φορολογικής αποκέντρωσης των Δήμων, στον ΕΝΦΙΑ και λοιπά, το ξέρετε.

Υπάρχουν ζητήματα που έχουν να κάνουν με την καταστατική θέση των αιρετών, που δεν διαφωνεί και κανένας και πρέπει να τα παλέψουμε γιατί είναι πάρα πολλά άδικα θέματα.

Υπάρχουν τα ζητήματα με τον προληπτικό έλεγχο, τα οποία έχουμε συμφωνήσει και λοιπά.

Αλλά, γιατί οδηγούμαστε στο όχι. Γιατί. Όσον αφορά τον Κλεισθένη, για εμάς το κύριο είναι το θεσμικό πλαίσιο και δεν είναι το εκλογικό σύστημα, και τον απορρίψαμε για αυτό.

Όσον αφορά τη συνταγματική αναθεώρηση, που ξεκίνησε, και φυσικά θα έχουμε θα έχουμε τη δυνατότητα να καταθέσουμε θέσεις, θεωρούμε ότι είναι τελικά ένα πυροτέχνημα, όπως το είπα και χθες. Δεν θα οδηγηθεί η χώρα σε συνταγματική αναθεώρηση, για δύο λόγους. Γιατί χρειάζονται ή 151 ή τα δύο τρίτα, ή και ανάποδα μετά στην άλλη Βουλή. Αυτό δεν πρόκειται να γίνεται. Θα κουβεντιάζουμε πιθανόν για να εξυπηρετούμε και εμείς κάποιους εκλογικούς στόχους της κυβέρνησης.

Για αυτούς τους λόγους δεν ψηφίζουμε, αγαπητέ Πρόεδρε, με όλη τη συμπάθεια στο πρόσωπό σας, αλλά δεν μπορούμε να ψηφίσουμε, πολιτικά δεν μπορούμε να ψηφίσουμε. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μπορούμε να συμβάλλουμε σε επιμέρους θέσεις όταν θα συζητιούνται τα ζητήματα και όταν αυτά τα ζητήματα θα πρέπει να πάμε να τα παλέψουμε απέναντι στους αρμόδιους.

Ευχαριστώ για την...

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστούμε πολύ. Εμάς μας ενδιαφέρει τι θα ψηφίζατε αν τιθόταν δεύτερη Κυριακή το ψήφισμα.

Λοιπόν, ευχαριστούμε τον κύριο Κανταρά.

Ελάτε, κύριε Κοιμήση.

Α. ΚΟΙΜΗΣΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, έχουμε διαβάσει και τα δύο τα ψηφίσματα. Μπορώ να σας πω ότι υιοθετούμε πλήρως το ψήφισμα το οποίο έχει καταθέσει ο συνάδελφος, ο Μπίρμπας, εκτός

από το προοίμιο. Υπάρχει μια κατά την άποψή μας έλλειψη, χρειάζεται δηλαδή μεγαλύτερη αποσαφήνιση, στο κομμάτι των Μητροπολιτικών Αυτοδιοικήσεων, εάν δηλαδή στη συνταγματική αναθεώρηση θα πρέπει να είναι Γ' Βαθμός Αυτοδιοίκησης ή θα μπορεί να είναι στα πλαίσια των δύο Βαθμών που περιγράφει το άρθρο 102. Επομένως θέλει συζήτηση αυτό.

Δεν συμφωνούμε με τον επίλογο, πλην της πρώτης παραγράφου, της έκτης δηλαδή, του στ' στην τελευταία σελίδα, αλλά συμφωνούμε απόλυτα στην τελευταία παράγραφο που δηλώνουμε το παρών στη διεκδίκηση του πλαισίου από τις όποιες κυβερνήσεις προκύψουν στο μέλλον, γιατί θεωρούμε ότι η αντίθεση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και του κεντρικού κράτους θα είναι παρούσα για πολλά ακόμα χρόνια.

Εμείς ελπίζουμε να μην είναι παρούσα και να έχουμε καταφέρει να κάνουμε τη νίκη την οποία τόσα χρόνια προσπαθούμε να πετύχουμε.

Στο ψήφισμα που έχει δοθεί, το κεντρικό, από τον υπηρεσιακό μηχανισμό της ΚΕΔΕ, που έχει ενσωματώσει μέσα τις παρατηρήσεις των ομιλιών και των εισηγήσεων, προτείνουμε να προστεθεί άλλη μια παράγραφος, η οποία έχει σχέση με την επαναοριοθέτηση των περιοχών για τις εξισωτικές αποζημιώσεις. Πιθανόν οι συνάδελφοι που είστε από αστικές περιοχές να μην έχετε γνώση τι ακριβώς είναι αυτό το πράγμα, θα σας πω όμως ότι εξαιτίας έλλειψης πόρων ή κακής διαχείρισης των πόρων συνοχής για τις εξισωτικές αποζημιώσεις, έχουν απομείνει δύο χρόνια ακόμα για να πάρουν οι παραγωγοί μας τα χρήματα και τα λεφτά που υπάρχουν στο ταμείο είναι μείον. Δεν υπάρχουν δηλαδή. Με αποτέλεσμα να έχει οδηγηθεί το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης, πώς λέγεται τώρα, να κάνει τον λεγόμενο επανακαθορισμό των περιοχών. Έτσι το λέει κομψά. Στην ουσία τι έχει κάνει; Έχει αποκλείσει ολόκληρες περιοχές από τη δυνατότητα να πάρουν οι παραγωγοί μας εξισωτικές αποζημιώσεις, για τα δέκα επόμενα χρόνια. Έχει φύγει η περιοχή

της Θεσσαλίας απέξω, έχει φύγει η περιοχή της Πελοποννήσου απέξω, που είναι η πιο φτωχή Περιφέρεια στη χώρα, έχουν φύγει ολόκληροι Νομοί απέξω.

Πρέπει να πάρουμε λοιπόν μια απόφαση επί αυτού και να πούμε...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Α. ΚΟΙΜΗΣΗΣ: Ναι, ανέφερα ενδεικτικά κάποιες περιοχές. Προφανώς, συνάδελφε, επειδή δεν φτάνουν τα λεφτά, πάνω από τη μισή χώρα έχει φύγει απέξω. Αυτό είναι, τόσο απλό το θέμα. Γιατί δεν μπορεί ο τακτικός προϋπολογισμός να ξανά επιχορηγήσει τους παραγωγούς γιατί θα πηγαίναμε στα φαινόμενα Χατζηγάκη με τα πρόστιμα και αυτά που έχουμε βιώσει μέχρι σήμερα.

Λοιπόν, πρέπει να βάλουμε στο ψήφισμά μας αυτό, είναι μείζον θέμα γιατί αφορά την περιφερειακή οικονομία, η περιφερειακή οικονομία αφορά τη χώρα. Χωρίς πρωτογενή παραγωγή δεν υπάρχει χώρα.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Α. ΚΟΙΜΗΣΗΣ: Όπου να' ναι, Λάζαρε, δεν έχει σημασία.

Δεύτερον, δεύτερη παρατήρηση. Συμφωνούμε με το θέμα του ΦΠΑ... Δεύτερη παρατήρηση, δεν νομίζουμε ότι είναι θέμα τώρα να μπει μέσα στο ψήφισμά μας το πόσα λεφτά θα πάρει η ΚΕΔΕ και οι ΠΕΔ ας πούμε, από το Υπουργείο. Δεν νομίζω ότι είναι θέμα... δεν είναι κομψή δηλαδή αυτή η παράγραφος. Κατά την άποψή μας δεν πρέπει να υπάρχει.

Στην επόμενη παράγραφο, στο 5, εκεί που λέμε δημοσιονομική αποκέντρωση, η λέξη η σωστή κατά την άποψή μας είναι φορολογική αποκέντρωση, γιατί περί αυτού πρόκειται.

Σωστά πρέπει να μεταφερθεί ο φόρος ακίνητης περιουσίας στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Σε όλο τον κόσμο έχει πάει στην Τοπική Αυτοδιοίκηση ο φόρος ακίνητης περιουσίας. Επειδή όμως είναι στην επικαιρότητα το θέμα, ο φόρος ακίνητης περιουσίας δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να είναι υποκατάστατο των χρημάτων που παίρνει

σήμερα η Τοπική Αυτοδιοίκηση μέσω των ΚΑΠ. Δηλαδή να μην φόρος ακίνητης περιουσίας στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, με δυνατότητα αλλαγής των φορολογικών συντελεστών, με τη δυνατότητα να ληφθεί υπόψη η φοροδοτική ικανότητα του τοπικού πληθυσμού, αυτό το εξετάζει ο κάθε Δήμος ξεχωριστά, και με την ύπαρξη ενός μηχανισμού αναδιανομής, όπου θα μπορεί να αίρει τις ανισότητες που υπάρχουν από περιοχή σε περιοχή, όχι μόνο για το φόρο ακίνητης περιουσίας, γενικότερα για το καλάθι των πόρων, που θα πρέπει να προσδιοριστεί στη συζήτηση μαζί με τις αρμοδιότητες, τα μέσα και το ανθρώπινο δυναμικό. Η συζήτηση πάει πακέτο. Επί της αρχής όμως συμφωνούμε απόλυτα.

Έχουμε μια επιφύλαξη για το θέμα της μετεξέλιξης του Παρακαταθηκών σε τράπεζα Δημοτική. Δεν είναι πλέον επίκαιρο αίτημα αυτό. Νομίζουμε ότι κατά την άποψή μας το επίκαιρο αίτημα είναι η Αυτοδιοίκηση να μπορεί να συμμετέχει στην αξιοποίηση των χρηματοδοτικών, των σύγχρονων χρηματοδοτικών εργαλείων. Αυτό είναι το αίτημα το οποίο πρέπει να επιβάλλουμε, υποβάλλουμε μάλλον, και όχι τη δημιουργία μιας ακόμα τράπεζας. Οι τράπεζες οι περισσότερες θα κλείσουν, είναι ΚΕΠ, δεν είναι τράπεζες πλέον εδώ στη χώρα, ΚΕΠ έχουμε. Δεν έχουμε τραπεζικό σύστημα στην Ελλάδα. ΚΕΠ έχουμε, κύριε Πρόεδρε.

Και... Όχι, δεν έχω άλλη παρατήρηση. Απλώς μια τελική υπενθύμιση θέλω να κάνω και να κλείσω. Είναι το τελευταίο Συνέδριο, από ότι φαίνεται, τακτικό, θα ακολουθήσει μια Ημερίδα, δεν ξέρω τι θα είναι, για το θέμα της συνταγματικής μεταρρύθμισης, αλλά νομίζω ότι τουλάχιστον έστω αυτή τη φορά, με τις αδυναμίες μας ή οτιδήποτε άλλο, επειδή εγώ παρακολούθησα τον προβληματισμό, είδα ανθρώπους οι οποίοι πραγματικά έχουν μια ωριμότητα, όχι όσον αφορά την πολιτική διεκδίκηση, αλλά όσον αφορά τη δική τους καταστατική και πολιτική θέση για να μπορούν να είναι χρήσιμοι στον τόπο τους. Και αυτό είναι μια μεγάλη

επένδυση και μια ελπίδα για τη χώρα. Πρέπει να την αξιοποιήσουμε αυτή.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ και τον Απόστολο τον Κοιμήση.

Ελάτε, κύριε Ιωακειμίδη. Ο κύριος Ιωακειμίδης ο Γιώργος.

Γ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ: Εμείς ως ΝΕΑ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ θέλουμε να πούμε ότι στην... αυτό που λέει υιοθετούμε την πρόταση της ΚΕΔΕ για τη σύγχρονη ευρωπαϊκή Τοπική Αυτοδιοίκηση, σε μεγάλο μέρος συμφωνούμε, υπάρχουν κομμάτια που διαφωνούμε.

Στη συνταγματική αναθεώρηση κάναμε κάποιες προτάσεις, τις ακούσατε, δεν εμπεριέχονται εδώ. Θα περιμέναμε να τις δούμε και εγώ θα προτιμούσα να μην είναι και έτσι γραμμένες στο τελικό ψήφισμα, διότι ενδεχομένως σε κάποιες από αυτές που γράφονται να διαφωνήσουμε. Θα προτιμούσα να μείνει ανοιχτό αυτό το θέμα μια και έχουμε ορίσει καινούργιο Θεματικό Συνέδριο...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ: Ναι, όπως είναι γραμμένο εννοώ δεν είναι... Το άκουσα ότι είναι ανοιχτό.

Και θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό αυτό που είπα προχθές, να συμπεριληφθεί το αναλογικό της ψήφου με την εκπροσώπηση. Και επειδή μου είπε κάποιος δεν το είπα προχθές και έχει δίκιο, όταν έλεγα ότι η απόκλιση μπορεί να είναι του 20%, αυτό σημαίνει το 42% παίρνει το 50% των συναδέλφων στο Δημοτικό Συμβούλιο. Άρα το 42% βγάζει Δήμαρχο με πλειοψηφία. Δεν είναι τυχαίο το 20%. Θεωρώ ότι αυτή είναι μια αλλοίωση, σε εισαγωγικά, που επιτρέπεται να γίνει, και εν πάση περιπτώσει οφείλουμε πια το εκλογικό μας σύστημα να μπει σε μια λογική που θα είναι μέσα στο σύνταγμα, η αλλαγή να μη συμβαίνει από όποια κυβέρνηση όταν θέλει. Σκεφτείτε ότι στη διάρκεια μιας δικής μας θητείας μπορεί να έχουμε δύο ή τρεις διαφορετικές κυβερνήσεις, που κάθε μια να αλλάζει το εκλογικό σύστημα κατά το δοκούν το δικό της. Δεν έχει συμβεί στο παρελθόν, αλλά θα μπορούσε να συμβεί. Θέμα τύχης ήταν εν πάση περιπτώσει. Πρέπει να

προστατευτούμε σε αυτό, να ξέρουμε πώς θα πάμε εν πάση περιπτώσει την επόμενη φορά, και είναι πολύ σημαντικό, και πρέπει να ορίσουμε και αυτή την απόκλιση, που θεωρώ ότι δημοκρατικά είναι πάρα πολύ σοβαρή. Δεν θέλουμε 20; Θέλουμε 30; Θέλουμε 10; Να το ορίσουμε όμως αυτό. Να έχει αυτό το όριο που η κάθε κυβέρνηση θα παίζει μέσα σε αυτό.

Σε ότι έχει να κάνει με τον Κλεισθένη, συμφωνώ σε πολλά από αυτά, διαφωνώ σε κάποια άλλα. Υπάρχει μια ισοπεδωτική αντιμετώπιση του νόμου στη λογική του εκλογικού συστήματος, αλλά νόμος δεν είναι μόνο το εκλογικό σύστημα, υπάρχουν πολλά άλλα.

Στα οικονομικά, στο μεγαλύτερο βαθμό συμφωνώ, σχεδόν στο σύνολο. Θα έλεγα ότι... θα συμφωνήσω με αυτό που είπε ο κύριος Κοιμήσης και είναι και θέση δική μας, ότι δεν πρέπει... διότι έτσι όπως έχει πέσει και κουβεντιάζεται τουλάχιστον από τη μεριά της αξιωματικής αντιπολίτευσης, να έρθει ο ΕΝΦΙΑ σε εμάς, έχουμε ξεκαθαρίσει ότι εμείς δεν θέλουμε να έρθει ο ΕΝΦΙΑ σε εμάς αφαιρώντας τους ΚΑΠ. Αυτό όμως δεν έχει απαντηθεί. Ως μέρος του ΕΝΦΙΑ σε εμάς, ναι, το συζητάμε.

Άρα λοιπόν θα έλεγα ότι αυτό είναι κομμάτι ανοιχτό να το δούμε στο μέλλον αν είναι η κυβέρνηση και μας προταθεί, να δούμε πώς θα το χειριστούμε.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ: Διατηρώντας τους ΚΑΠ ασυζητητί. Δηλαδή οι ΚΑΠ μας ησυχάζουν από πάρα πολλά πράγματα και δεν νομίζω ότι η Αυτοδιοίκηση μπορεί να ανοίξει... θα ήταν σε βάρος της να ανοίξει ένα τέτοιο θέμα.

Στα υπόλοιπα θέματα, και στην καταστατική θέση των αιρετών, και στις υπόλοιπες διεκδικήσεις, θα έλεγα ότι συμφωνούμε.

Εξαιτίας των διαφωνιών μας εμείς θα ψηφίσουμε παρών σε αυτή τη διαδικασία, δεν θα τεθούμε ούτε κατά, ούτε υπέρ του

ψηφίσματος, θεωρώντας ότι εμπεριέχει πολλά θετικά πράγματα, και βέβαια να πω ότι οφείλει να είναι το τελευταίο Συνέδριο. Δεν είχε τη μεγαλύτερη συμμετοχή, και είναι πάρα πολύ λογικό όταν σε έξι μήνες έχουμε εκλογές. Να μην ξανά βάλουμε το Σώμα σε μια τέτοια διαδικασία και μάλιστα τριήμερο, και σε εμάς που ήρθαμε και την Κυριακή το βράδυ για το Διοικητικό, τετραήμερο, διότι όλοι έχουμε χίλια πράγματα να κάνουμε και πραγματικά αλλού είναι η προσοχή. Σημασία έχει από εδώ και εμπρός να μαζέψουμε αυτά που έχουμε, να τα έχουμε έτοιμα, και να τρέξει βέβαια η συνταγματική μεταρρύθμιση που συμφωνούμε όλοι.

Να είστε καλά, καλή επιτυχία σε όλους και σε όλες σας.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Καταρχήν να αποσαφηνίσω ότι δεν νομίζω σε κανένα Συνέδριο να είχαμε στο τέλος μεγαλύτερη συμμετοχή, και πάντα ήταν σε ενέργεια και δράση της έναρξης του Συνεδρίου, που δεν δηλώθηκε σε κανέναν ότι απεχώρησε. Άρα λοιπόν προφανώς...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Όχι, όχι, δεν λέω... Απλώς για να ακουστεί περισσότερο. Επειδή ειπώθηκε όμως, έτσι για να διατυπωθεί.

Άρα λοιπόν οι απόψεις και οι αποφάσεις είναι νόμιμες, και υπό αυτήν την έννοια εγώ να πω αυτό που είπες, Γιώργο, ότι συμφωνούμε απολύτως, διατήρηση του ΚΑΠ, και όμως θα πρέπει να πάμε και στο κομμάτι που λέγεται ακίνητη περιουσία και φόρος ακίνητης περιουσίας. Σε όλο τον κόσμο τα έργα γίνονται μέσα από αυτόν τον φόρο, και δεν έχουμε και κανέναν ανάγκη ως Α' Βαθμός, και οι Περιφέρειες ή ο Β' Βαθμός, κάνει τα περιφερειακά έργα, δεν κάνει τις ασφαλτοστρώσεις που μοιράζουν τώρα... ούτε για καλαμπούρι αυτό που γίνεται ως πούμε στην Ελλάδα.

Άρα συμφωνούμε. Εγώ θα έλεγα...

Κυρία Παντελάκη, πείτε και εσείς το δικό σας ψήφισμα.

Ε. ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Αν και είχαμε τοποθετηθεί και πριν, αλλά επειδή γίνεται τώρα καινούργιος γύρος.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Αν θέλετε επειδή έχετε τοποθετηθεί, επιγραμματικώς.

Ε. ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Επιγραμματικά λοιπόν.

Δεν συμφωνούμε με το περιεχόμενο και την κατεύθυνση. Στοιχειοθετήσαμε ποιοι είναι αυτοί οι λόγοι, για το σύνολο αυτών των ζητημάτων. Και καταθέσαμε μια δική μας πρόταση σε σχέση με τις προτάσεις που θέλουμε να παλέψουμε για να αντιμετωπιστούν ορισμένα ζητήματα. Και δεν το ψηφίζουμε.

Όμως έγιναν δύο προτάσεις από εσάς, δύο σκέψεις. Μειωμένοι συντελεστές στα νησιά. Συμφωνούμε. Και θα έλεγα, αφού τελειώσει η ψηφοφορία, εντάξει, είναι φανερό, θα ψηφιστεί κατά πλειοψηφία και ολοκληρώνεται η διαδικασία, αλλά θα μπορεί να μπει ξεχωριστά αυτή η μεμονωμένη πρόταση, μειωμένοι συντελεστές στα νησιά, και να ψηφιστεί ομόφωνα αυτό. Λέω, δεν ξέρω, γιατί έχει μια ιδιαίτερη σημασία.

Θέλω να τοποθετηθώ για το ζήτημα που βάλατε να προσθέσετε για το προσφυγικό, για τα νησιά. Δεν γίνεται τώρα συζήτηση. Εμείς λέμε το εξής. Καταρχήν καταγγέλλουμε την κυβέρνηση και λέμε να καταργηθεί η κατάπτυστη συμφωνία της κυβέρνησης που έκανε για το προσφυγικό, που αυτό είχε ως αποτέλεσμα τον εγκλωβισμό των ανθρώπων.

Δεύτερον, να καταργηθεί το Δουβλίνο 1, 2 και 3, και ο κόσμος να πάει ελεύθερα στον προορισμό του. Μέχρι να συμβεί αυτό... αυτό σημαίνει άσυλο, να μπορείς να είσαι... να φύγεις ελεύθερα. Μέχρι όμως να συμβεί αυτό, να υπάρχουν συνθήκες φιλοξενίας για να μπορεί να αντιμετωπιστεί το πρόβλημά τους. Και βεβαίως να κλείσουν τα Hot Spots και τα λοιπά.

Έρχομαι σε μια μεμονωμένη πρόταση που έκανα, την κάναμε εισηγητικά, την έκανα και προηγουμένως, την ξανά επαναφέρω. Βεβαίως εμείς προτείνουμε, στις προτάσεις αυτές που έχετε στο Σύνταγμα, κάνουμε μια πρόταση για τους συμβασιούχους. Να καταργηθεί η συνταγματική απαγόρευση για τη μονιμοποίηση των

συμβασιούχων, στο άρθρο 103 παράγραφος 3 και 8, για να δοθεί η δυνατότητα αυτός όλος ο κόσμος από ορισμένου να γίνει αορίστου χρόνου.

Αυτή είναι η πρόταση μεμονωμένη, σας τη θέτω στην κρίση σας. Ανεξάρτητα από την εισήγηση.

Και είχα βάλει και ένα θέμα να πάρουν θέση οι εκπρόσωποι των άλλων παρατάξεων, αλλά βέβαια δεν πήρε κανείς θέση, ή δεν το άκουσαν; Ας το ακούσουν τώρα που το λέω.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ και την κυρία Παντελάκη.

Άρα, αγαπητοί συνάδελφοι, για να μπορέσουμε να βγάλουμε τα συμπεράσματά μας, σε αυτό το ψήφισμα, το οποίο το έχετε όλοι στα χέρια σας, υπήρξαν κάποιες παρατηρήσεις, στις οποίες τουλάχιστον μέσα από την αποσαφήνιση στο μέγιστο βαθμό στους άξονες της διεκδίκησης, μας βλέπει ενωτικά. Υπάρχουν κάποιες αποτυπώσεις σε κάποια άρθρα, με το... από τον κύριο Κοιμήση αρχίζοντας, τα οποία δεν νομίζω ότι υπάρχει καμία διαφοροποίηση, τουλάχιστον όσον αφορά τη δική μας πρόταση.

Και όσον αφορά, κύριε... μάλλον, ο κύριος Ιωακειμίδης, νομίζω ότι στο κομμάτι... και εμένα μου άρεσε και αυτό που είπατε, κύριε Ιωακειμίδη και χθες, σχετικώς με τον τρόπο τον οποίο εάν δεν είναι απευθείας ακόμα και η... μάλλον η εκλογή του Προέδρου, και είναι εμμέσως, θα έπρεπε αυτό το εκλογικό σώμα να είναι μεγαλύτερο και να τιμά και την Αυτοδιοίκηση, για να μπορέσει να γίνει. Εξάλλου ισχύει σε άλλες περιόδους. Είναι κάτι όμως που δεν θα το πούμε σήμερα, και για αυτό σας λέω ότι έχετε δίκιο, υπάρχουν κάποιες προτάσεις, αλλά είναι ανοιχτό θα έλεγα το κομμάτι αυτό της συνταγματικής αναθεώρησης. Ακόμα και αυτό το οποίο σήμερα προτείνουμε μέσα από τη θεματική μας, θα μας εξουσιοδοτήσουν προφανώς, το ετήσιο Συνέδριό μας, να το μορφοποιήσουμε λίγο καλύτερα. Είναι ανοιχτό με αυτούς τους άξονες. Δηλαδή να πάρουμε αυτήν εάν θέλετε την απόφαση (...) μας δίνει αυτό το δικαίωμα για το Θεματικό μας Συνέδριο, και από

την άλλη πλευρά εγώ παίρνω αυτό που είπε ο κύριος Μπίρμπας, ότι στο μεγαλύτερο κομμάτι συμφωνεί, εκτός από κάποιες... εν τοιαύτη περιπτώσει, κάποιες συγκεκριμένες...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Μπίρμπας, δεν ακούγεστε.

Δ. ΜΠΙΡΜΠΑΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ναι, τα είπατε. Εγώ κρατώ αυτά που είπατε και δεν είναι προσβλητικό αυτό, τουλάχιστον για εμάς δεν είναι καθόλου.

Αυτό που είπατε για τα κοινωνικά, και να αποτυπώσω, ότι υπάρχει στο ετήσιο Συνέδριο το προηγούμενο είναι εν ισχύ. Εξάλλου το είπα και στην...

Θέλετε κάτι, κύριε...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Το είπα. Είναι εν ισχύ. Προφανώς και εγώ ως Πρόεδρος της Κοινωνικής Επιτροπής της ΚΕΔΕ, και ο κύριος Δανιηλίδης ως Αντιπρόεδρος, σωστά το λέει, προφανώς έχουμε τις ευαισθησίες σας.

Και όσον αφορά τον κύριο Κανταρά, νομίζω ήταν πολύ σαφής. Όπως και η κυρία Παντελάκη, σαφέστατη.

Υπό αυτή την έννοια, υπερψηφίζεται με αυτές τις παρατηρήσεις το ψήφισμα του Ετήσιου Τακτικού Συνεδρίου του 2018...

Ι. ΜΟΥΡΑΤΟΓΛΟΥ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ένα λεπτό.

Με την προσθήκη που είπα για τα νησιά και για τον ΦΠΑ και για το κομμάτι που αφορά τα Hot Spot...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ναι, φέρτε το σε εμένα σας παρακαλώ.

Ι. ΜΟΥΡΑΤΟΓΛΟΥ: Ο κύριος Κυρίζογλου το έχει.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ένα λεπτό, ρε παιδιά. Τι κάνουμε τώρα; Ήρθατε στο και πέντε...

Ι. ΜΟΥΡΑΤΟΓΛΟΥ: Όχι εγώ.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Όχι εσύ, αλλά εσύ με σταματάς τώρα.

Ι. ΜΟΥΡΑΤΟΓΛΟΥ: Μου το ζητήσανε...

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Εδώ είναι ο Πρόεδρος, πείτε μου τι ζητήσανε, να καταλάβω. Τώρα γίνεται η διαπραγμάτευση;

Λοιπόν, θεωρώ...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Είπα, ήμουν πολύ σαφής, αυτά τα οποία αποτυπώσατε, κύριε Κοιμήση, συμφωνούμε απολύτως.

Νομίζω λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, με τις παρατηρήσεις οι οποίες ακούστηκαν, υπερψηφίζεται το ψήφισμα του Ετήσιου Τακτικού Συνεδρίου του 2018, και ψηφίζεται.

Δ. ΜΠΙΡΜΠΑΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Μπίρμπα, αν είχατε ακούσει, και είμαι σίγουρος ακούσατε ακριβώς τι είπα, νομίζω ότι καλύπτεστε πλήρως. Και είμαι σίγουρος με άκουσαν και από το Υπουργείο.

Δ. ΜΠΙΡΜΠΑΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Νομίζω ότι ήμουν πάρα πολύ σαφής. Ψηφίστηκε χωρίς τη δική σας συμμετοχή και όσων άλλων ούτως ή αλλιώς έφεραν άλλα ψηφίσματα. Δηλαδή πώς να το πούμε ας πούμε; Υπήρχε... ομόφωνο με άλλο ψήφισμα της κυρίας Παντελάκη;

Λοιπόν, ήμουν πολύ σαφής.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα έλεγα ότι ναι μεν ψηφίσαμε, αλλά αμέσως μετά είναι μια πολύ σημαντική ειδική Συνεδρία, η οποία σχετίζεται με τον Εθελοντισμό και τις Οργανώσεις γενικότερα Πολιτικής Προστασίας. Θα είναι και ο Πρόεδρος της Επιτροπής Πολιτικής Προστασίας. Θα παρακαλέσω όσοι είναι να μείνουν, να μείνουν, να συνεχίσουμε τη διαδικασία αυτή. Να καλέσω και την... Παρακαλώ, τρία λεπτά για να αποχωρήσουν όσοι είναι να πάνε στις πατρίδες τους.